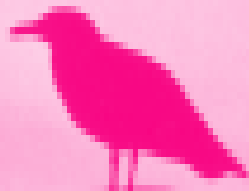

ജീവമൊഴികൾ

വാല്യം 2

മേയ് 2004

ലക്കം 5

നിക്ഷേപം മൺപാത്രങ്ങളിൽ - വാഴ്ചാൻ നീ
'ആത്മീയനേതാവ്' - സാക്ഷ്യം

എഡിറ്റോറിയൽ

മൺപാത്രത്തിലെ നിധി

ഒരിക്കൽ പ്രശസ്ത വേദശാസ്ത്രജ്ഞൻ കാൾ ബാർത്തിനോട് ഒരാൾ ചോദിച്ചു “കാൾ ബാർത്ത്, നിങ്ങളുടെ ക്രിസ്തീയ ദൈവശാസ്ത്രത്തിന്റെ പൊരുൾ ലളിതമായ ഒരു വാചകത്തിൽ സംഗ്രഹിച്ചു പറയാമോ?”.

അദ്ദേഹം ഒരു നിമിഷം ആലോചിച്ചു. പിന്നെ ഇങ്ങനെ മറുപടി നൽകി “ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസത്തിന്റെ ആകെത്തുക ഒരു വാക്യത്തിൽ ഇങ്ങനെ സംഗ്രഹിക്കാം: യേശു എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു; എന്നിക്കതറിയാം: കാരണം ബൈബിൾ അങ്ങനെ പറയുന്നു.” എത്ര ലളിതവും അർത്ഥവത്തുമായ പ്രസ്താവന!

‘യേശു എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു’- മനുഷ്യനോടുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ഇടപാടിനെ മുഴുവൻ ഈ വാക്കുകളിൽ സംക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്നു. മാനവരാശിയോടുള്ള ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹം യേശുവിലൂടെയാണു മുർത്തമായ രൂപം കൈക്കൊണ്ടത്. ബൈബിൾപ്രതിപാദ്യത്തിന്റെ ആകെത്തുകയും ഇതുതന്നെ.

കാൾ ബാർത്തിന്റെ പ്രസ്താവനയുടെ രണ്ടാം ഭാഗം-‘എനിക്കതറിയാം’-എന്നത്, ദൈവം മാനവരാശിയോടു കാട്ടിയ സ്നേഹത്തെ നാം വ്യക്തിപരമായ തലത്തിൽ സ്വീകരിക്കുന്നതിനെ കുറിക്കുന്നു. ദൈവസ്നേഹത്തെ ഞാൻ എന്റേതായ തലത്തിൽ ഏറ്റെടുക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ എന്നോടുള്ള ദൈവസ്നേഹം വ്യർത്ഥമായിത്തീരും. അതുകൊണ്ട് ‘എനിക്കറിയാം’ എന്ന വ്യക്തിപരമായ ഏറ്റുപറച്ചിൽ എത്രയും പ്രധാനമാണ്.

കാൾ ബാർത്തിന്റെ പ്രസ്താവനയുടെ മൂന്നാം ഭാഗമാണ് ഏറ്റവും ശ്രദ്ധേയം. ‘യേശു എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെന്ന് എനിക്കറിയാം’ എങ്ങനെ? എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ബൈബിൾ അങ്ങനെ പറയുന്നു. ഇവിടെ നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചോ? യേശു എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെന്ന് എനിക്കറിയാം ‘കാരണം അങ്ങനെയാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്’ എന്നല്ല. ‘അതാണ് എന്റെ അനുഭവം’ എന്നോ ‘എന്റെ പാരമ്പര്യവും സഭയും എന്നോടങ്ങനെ പറയുന്നു’ എന്നോ അല്ല. മറിച്ച് ‘ദൈവവചനം അങ്ങനെ പറയുന്നു അതുകൊണ്ട് എനിക്കറിയാം’ എന്നാണ്. എന്റെ തോന്നലോ അനുഭവമോ മറ്റുള്ളവരുടെ അഭിപ്രായമോ ഒന്നും യേശു എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു എന്ന എന്റെ അറിവിന്റെ അടിസ്ഥാനമായിരിക്കുന്നില്ല. അല്ലെങ്കിൽ ആയിരിക്കരുത്. മറിച്ച് ബൈബിളിൽ അങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നത് മാത്രമാണ് ഈ ബോധ്യത്തിന്റെ അടിത്തറ!

പ്രകൃത്യതയായ ഒരു അനുഭവം നമുക്കുണ്ടായെങ്കിൽ ദൈവത്തെ വിശ്വസിക്കുക താരതമ്യേന എളുപ്പമാണ്. മറിച്ച് ഒരു പുസ്തകത്തിൽ അങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നതുകൊണ്ടു മാത്രം അതു സത്യമാണെന്നു കരുതുകയും ആ ബോധ്യത്തിൽ നിലനില്ക്കുകയും ചെയ്യണമെങ്കിൽ അലൗകികമായ വിശ്വാസം ഇല്ലാതെ കഴിയുകയില്ല. നമ്മുടെ അനുഭവങ്ങൾ ആ ബോധ്യത്തിന് എതിരായി നിലക്കുമ്പോൾ പ്രത്യേകിച്ചും. ഒരു ഉദാഹരണം നോക്കാം. ദൈവം തന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ കണ്ണിന്റെ കൃഷ്ണ മണിപോലെ സൂക്ഷിക്കുമെന്നോ നിങ്ങൾ എന്തുയാചിച്ചാലും അതു നൽകുമെന്നോ ചില വചനങ്ങൾ നാം ബൈബിളിൽ കണ്ടുവെന്നിരിക്കട്ടെ. പക്ഷേ നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു നാം ആഗ്രഹിക്കുന്ന തരത്തിൽ മറുപടി ലഭിക്കാതിരിക്കുകയും ദുരന്തങ്ങളുടെ സമയത്ത് ദിവ്യസംരക്ഷണം അനുഭവവേദ്യമാകാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോഴോ? അപ്പോൾ നമ്മുടെ അനുഭവങ്ങൾക്ക് എതിരായി ദൈവവചനത്തിലെ സത്യങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുകയും അതിൽ ഉറച്ചു നില്ക്കുകയും ചെയ്യണമെങ്കിൽ വിലയേറിയ വിശ്വാസം ഇല്ലാതെ സാധ്യമല്ല. അനുഭവങ്ങൾ എതിരായി സാക്ഷിക്കുമ്പോഴും ‘ബൈബിളിൽ അങ്ങനെ കാണുന്നു’ എന്നതുകൊണ്ടുമാത്രം ദൈവിക സത്യങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവനാണ് യഥാർത്ഥ ക്രിസ്ത്യാനി.

‘ഓരോ വിശ്വാസിനും കുറഞ്ഞത് പ്രകൃത്യതയായ ഒരു അനുഭവം എങ്കിലും ഉണ്ടായിരിക്കണം’ എന്നുപറഞ്ഞത് വാച്ച്മാൻ നീയാണ്. അദ്ദേഹം അങ്ങനെ പറഞ്ഞതിന് കാരണമുണ്ട്. എപ്പോഴെങ്കിലും വിശ്വസിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളൊക്കെ സത്യമാണോ എന്നൊരു സംശയം വന്നാൽ തനിക്കുണ്ടായ ആ പ്രകൃത്യതയായ അനുഭവത്തിലേക്കു തിരഞ്ഞു നോക്കി ക്രിസ്ത്യാനിക്കു വിശ്വാസത്തിൽ ബലപ്പെടാമല്ലോ എന്നതാണ്. ശരിയാണ്. സത്യത്തിൽ ഒരു അത്ഭുതം എങ്കിലും ജീവിതത്തിൽ സംഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. പക്ഷേ പലപ്പോഴും നാം ആ അനുഭവത്തെയാക്കെ സാമാന്യവൽക്കരിച്ച അവയിലെ അത്ഭുതത്തിന്റെ ആവേശം നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നു എന്നതാണു നമ്മുടെ തകരാർ.

എന്നാൽ പ്രകൃത്യതയായ അത്ഭുതങ്ങൾ എന്നും നമ്മെ പിൻതുടരുകയില്ല. മരുഭൂമിയിലൂടെ യാത്രചെയ്തപ്പോൾ ചെങ്കടൽ വിഭജനം, മാറായെ മധുരമാക്കിയത്, പാറയെ പിളർന്നു ദാഹജലം നൽകിയത്, യുദ്ധരംഗങ്ങളിലെ അദ്യശ്യമായ സഹായം എന്നിങ്ങനെയുള്ള അത്ഭുതങ്ങളൊക്കെ യിസ്രായേലിന് അനുഭവിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു എന്നത് നേർ. പക്ഷേ നാല്പതു വർഷം നീണ്ട പ്രയാണത്തിൽ അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അത്ഭുതങ്ങളില്ലാത്ത ഊഷ്മരവും വന്ധ്യവുമായ സാധാരണ ദിവസങ്ങളായിരുന്നു ഏറെയും (ദിനം പ്രതിയുള്ള മന്ന, അഗ്നിസ്തംഭത്തിലും മേഘസ്തംഭത്തിലുമുള്ള ദൈവ സാന്നിധ്യം, സമാഗമന കുടാരം എന്ന ദിവ്യാത്ഭുതം എന്നിവയൊക്കെ അതിപരിചയം മൂലം അവർക്ക് അത്ഭുതങ്ങളേ അല്ലാതായി മാറിയിരുന്നല്ലോ.) ഇതുപോലെ വർഷങ്ങൾ നീളുന്ന ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിലും അത്ഭുതങ്ങളുടെ ഊന്നുവടിയിൽ ആശ്രയിച്ച് നമുക്ക് എന്നും മുന്നോട്ടുപോകാനാകുകയില്ല. ദൈവവും നമ്മെക്കുറിച്ച് അതല്ല ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. അതു കൊണ്ടാണ് ബൈബിളിൽ വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സത്യങ്ങളിൽ മാത്രം ദൃഷ്ടിയുന്നി മുന്നോട്ടുപോകുന്ന വിശ്വാസത്തിന്റെ മാർഗ്ഗം ദൈവം നമുക്കായി നിയമിച്ചിരിക്കുന്നത്. തീർച്ചയായും അനുഭവങ്ങൾ, വൈകാരികാനുഭൂതികൾ തുടങ്ങിയവയെല്ലാം ഈ മാർഗ്ഗത്തിലുണ്ട്. പക്ഷേ അവ നമ്മെ നയിക്കാൻ അനുവദിക്കരുത്. ദൈവവചനത്തിലെ സത്യങ്ങൾ മാത്രമായിരിക്കണം നമ്മുടെ വഴികാട്ടി. സത്യം (Facts), വിശ്വാസം (Faith), അനുഭവം (Experience), ഈ ക്രമത്തിലായിരിക്കണം വിശ്വാസയാത്ര മുന്നോട്ടു പോകേണ്ടത്. ‘സത്യം’ (ദൈവികസത്യങ്ങൾ) ഏറ്റവും മുമ്പിൽ പോകണം. ഈ സത്യത്തെ നോക്കി തൊട്ടുപിന്നിൽ ‘വിശ്വാസം’ യാത്രചെയ്യണം. അപ്പോൾ ‘അനുഭവം’ അതിനും പിന്നിൽ വിശ്വാസത്തെ അനുഗമിച്ചുകൊള്ളും. വിശ്വാസ ജീവിതത്തിൽ ദൈവം വച്ചിരിക്കുന്ന ഈ ക്രമത്തെക്കുറിച്ചു ബോധ്യം ഉള്ളതുകൊണ്ടാണ് ‘യേശു എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെന്ന് എനിക്കറിയാം കാരണം ബൈബിളിൽ അങ്ങനെ കാണുന്നു’ എന്ന് കാൾബാർത്ത് പറഞ്ഞത്.

‘അടയാളം ചോദിക്കുന്ന യഹൂദന്മാരോ ജ്ഞാനം അന്വേഷിക്കുന്ന യവനന്മാരോ’ ആയിരിക്കാതെ ദൈവവചനത്തിലെ കേവല സത്യങ്ങളെ വിശ്വസിക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളായിരിക്കാനാണു നാം വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അത്ഭുതങ്ങളുടെയും അടയാളങ്ങളുടെയും താങ്ങുകൾ ഇല്ലാതെ ദൈവവചനത്തെ മാത്രം നോക്കി ദൈനംദിന ജീവിതത്തിൽ ഇങ്ങനെ പോകുമ്പോൾ ഭയം, സംശയം, ദുഃഖം ഇവയെല്ലാം നമ്മെ വലയം ചെയ്തെന്നു വരാം. പക്ഷേ അവയ്ക്കിടയിലും ദൈവത്തിലുള്ള വിശ്വാസം നഷ്ടപ്പെടാതെ സൂക്ഷിക്കുവാൻ നമുക്കു കഴിഞ്ഞാൽ അത് ഒരു ‘മൺപാത്രത്തിൽ വിളങ്ങുന്ന അമൂല്യമായ നിക്ഷേപം പോലെ’ ചേതോഹരമായിരിക്കുമെന്നാണു പൗലോസ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

പൗലോസ് ഇതു പറയുമ്പോൾ തന്റെ ഒരനുഭവം നാം ഓർത്തുപോകും. 2 കൊരിന്ത്യർ 11:30-33 ൽ ഈ സംഭവം വിശദമായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഒരു നാടുവാഴി പൗലോസിനെ പിടിക്കാൻ തുനിഞ്ഞപ്പോൾ പൗലോസ് കോട്ടമതിലിലൂടെ കെട്ടിയിറക്കപ്പെട്ട ഒരു കുട്ടയിൽ ഇരുന്നു രായ്ക്കുരാമാനം രക്ഷപ്പെട്ട കഥയാണിത്. പുതിയ നിയമത്തിൽ നാം അറിയുന്ന ഏറ്റവും ശക്തനായ ദൈവ പുരുഷനാണു പൗലോസ്. ഇരിക്കുന്നതോ? ഒരു ഭീരുവിനെപ്പോലെ കുട്ടയിലും! ദൈവം തന്റെ ഏറ്റവും അമൂല്യമായ നിക്ഷേപം എത്ര ബലഹീനമായ ഒരു മൺപാത്രത്തിലാണു നിക്ഷേപിച്ചതെന്ന് കാണുക. മാത്രമോ? പൗലോസ് തന്റെ ‘മൺപാത്രം’ത്തെക്കുറിച്ചു ലജ്ജിക്കുന്നില്ല. മറിച്ച് അതിൽ പ്രശംസിക്കുന്നു! (2 കൊരിന്ത്യർ 11: 30). കാരണം മൺപാത്രത്തിലാണു ദൈവത്തിന്റെ നിക്ഷേപം ഏറ്റവും തിളങ്ങുന്നതെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് അറിയാം.

ശക്തരായ മനുഷ്യരെയോ ഒരു ബലഹീനതയും ഇല്ലാത്ത ദുതന്മാരെയോ തന്റെ നിക്ഷേപം പകരമായി ദൈവം തിരഞ്ഞെടുത്തില്ല. പകരം വെറും മൺപാത്രങ്ങളായ നമ്മെയാണ് അവിടുന്ന് തിരഞ്ഞെടുത്തത്. ഇത് എത്ര വലിയ ധൈര്യമാണു നമുക്കു നല്കുന്നത്!

പ്രൊഫ. ജി. ജോർജ്ജ്

- പേജ് 4 നിക്ഷേപം മൺപാത്രങ്ങളിൽ
വാച്ച്മാൻ നീ
- പേജ് 5 പടിപടിയായുള്ള അനുസരണം
സാക്ഷ്യം നൽകുന്നു
- പേജ് 9 ജോൺ ഗ്രഹാം ലേയ്ക്ക്
മാതൃ ജോർജ്ജ്
- പേജ് 12 ദൈവത്തിന് ഒന്നും അസാധ്യമല്ല -2
ഡേവിഡ് വിൽക്കെൻസൺ
- പേജ് 16 ദൈവത്താൽ വിളിക്കപ്പെട്ടവൻ
സാക്ഷ്യം നൽകുന്നു
- പേജ് 18 ദൈവിക സൗഖ്യത്തെപ്പറ്റി ചില
വചനങ്ങൾ - ജോൺ ഗ്രഹാം ലേയ്ക്ക്
- പേജ് 20 അധോലോകത്തിൽനിന്നുള്ള കത്തുകൾ
സി.എസ്. ലൂയിസ്, മൊഴിമാറ്റം: സാജു ഏബ്രഹാം
- പേജ് 23 വാർത്തയും വിശകലനവും
- പേജ് 24 ജ്ഞാനം പ്രാപിക്കുന്നതിന്
തടസ്സമാകുന്ന അറിവ്
ഫെനലൻ

വിചിന്തനത്തിന്

രണ്ട് അനുഭവങ്ങൾ

ദൈവം തന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് രണ്ടു വിധത്തിലുള്ള ആത്മീയാനുഭവങ്ങൾ നൽകും. ഒന്ന് ഉല്ലാസകരം രണ്ടു് അന്ധകാര നിബിഡം. അവിടുന്ന് ആദ്യത്തേത് നൽകുന്നത് നമ്മെ നേടുവാൻ, രണ്ടാമത്തേത് നമ്മെ ശുദ്ധീകരിക്കാൻ.

മൈക്കൽ മോളിനോസ്

ചെറിയവൻ, വലിയവൻ

പുരുഷനായി മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നവിധം ദൈവം 'ചെറിയവൻ' എന്നെങ്കിൽ ആരാധനയ്ക്കു് ലോഗ്യമാവുന്നതും അവൻ 'വലിയവൻ'നല്ല.

എവ്ലിൻ അണ്ടർഹിൽ

ജീവമൊഴികൾ

നാഥാ... നിത്യജീവന്റെ
മൊഴികൾ
നിന്റെ പക്കലുണ്ടല്ലോ
(യോഹ 6: 68)

എവിടെയുമുള്ള
ക്രിസ്തുശിഷ്യന്മാരുടെ
ആരോഗ്യകരമായ
ആത്മീയവളർച്ചയെ
പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന
ഒരു ക്രിസ്തീയകുടുംബമാസിക

വാല്യം 2 മേയ് 2004 ലക്കം 5

എഡിറ്റോറിയൽ ബോർഡ്

ജോജി ടി. സാമുവൽ (കോട്ടയം)
ജോസ് മാത്യു (തിരുവനന്തപുരം)
മാത്യു ജോർജ്ജ് (തിരുവല്ല)
ബോബി ചെറിയാൻ (റാന്നി)
സന്തോഷ് മാത്യു (കോഴിക്കോട്)

മാനേജർ

ജേക്കബ് മാത്യു (കായംകുളം)
ഫോൺ: 0479-2472643 (Res.)

വാർഷികവരിസംഖ്യ

ഇന്ത്യയിൽ	Rs.80/-
ഇന്ത്യയ്ക്കു വെളിയിൽ	Rs.500/-

എം. ഒ./ ഡി. ഡി. അയയ്ക്കേണ്ട വിലാസം :

ജീവമൊഴികൾ

കുമാരനല്ലൂർ പി. ഒ., കോട്ടയം,
കേരള 686 016

ഫോൺ: 0481 - 2392753,

e-mail : Info@jeevamozhikal.cjb.net

മുന്യവർഷം വരെയുള്ള വരിസംഖ്യ ഒന്നി ചൂടയ്ക്കാവുന്നതാണ്.

വിദേശപ്രതിനിധികൾ

യു. എസ്. എ

ബിനോയി ജയിംസ്

ഫോൺ : 512990-2808 (R)

512826-5028 (O)

ഇ-മെയിൽ : benoyjames@hotmail.com

ദുബായ്

ഫ്രാൻസിസ് ജോൺ (റജി)

മൊബൈൽ: 97150 - 6584700

ഇ-മെയിൽ : francis@kitgulf.com

നികേഷപം മൺപാത്രങ്ങളിൽ

പഠലൊസ് കൊരിന്ത്യർക്കെഴുതിയ രണ്ടാം ലേഖനം വായിക്കുമ്പോൾ നാം രണ്ടു 'വ്യക്തികളെ' കണ്ടുമുട്ടുന്നു-പൗലോസിനെയും, ക്രിസ്തുവിലുള്ള പൗലോസിനെയും ലേഖനത്തിന്റെ പ്രഥമധ്യായം മുതൽ അവസാനംവരെ പൗലോസ് പറയുന്ന കാര്യങ്ങളെ ശ്രദ്ധിക്കുമ്പോൾ അതിൽ ഉടനീളം ഇതിന് അടിവരയിട്ടു പോകുന്ന ഒരു സത്യം നാം കണ്ടെത്തും. പൗലോസിന്റെ തന്നെ വാക്കുകളിൽ പറഞ്ഞാൽ അതിതാണ്: "ഈ നിക്ഷേപം ഞങ്ങൾക്കു മൺപാത്രങ്ങളിൽ ആകുന്നു ഉള്ളത്." പ്രഥമധ്യായത്തിൽ തന്നെ മൺപാത്രത്തിൽ ഈ നിക്ഷേപം നാം കാണുന്നു. അവസാന അധ്യായംവരെ ഈ മൺപാത്രത്തെ നാം കണ്ടുമുട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കും, അതിലുള്ള നിക്ഷേപത്തേയും (2 കൊരി. 1:8-9; 4:7-10; 6:8-10; 12:7-10)

വ്യക്തിപരമായ കാര്യങ്ങളെ ഏറ്റവും കൂടുതൽ വെളിപ്പെടുത്തുന്ന പുതിയ നിയമപുസ്തകങ്ങളിലൊന്നാണ് 2 കൊരിന്ത്യർ. മറ്റു ലേഖനങ്ങൾ ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വെളിപ്പാട് നമുക്കു തരുന്നു. എന്നാൽ 2 കൊരിന്ത്യർ ദൈവിക വെളിപ്പാടുകൾ തരുന്ന മനുഷ്യൻ ഏതുതരത്തിലുള്ള ആളാണെന്നു നമ്മെ കാണിക്കുന്നു. ഈ ലേഖനം നമുക്കു ലഭിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിലും പൗലൊസ് തികച്ചു വേലയെക്കുറിച്ചു നാം മനസ്സിലാക്കുമായിരുന്നു. പക്ഷേ ഏതുതരത്തിലുള്ള മനുഷ്യനാണ് ഈ വലിയ വേല ചെയ്തതെന്നു നാം അറിയാതെ പോകുമായിരുന്നു. ഈ വേല ചെയ്ത പൗലൊസ് ഒരു മൺപാത്രമായിരുന്നു.

മാതൃകാക്രിസ്ത്യാനി

ഞാൻ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി ആയപ്പോൾ, ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി എങ്ങനെയായിരിക്കണം എന്നതിനെക്കുറിച്ച് എനിക്ക് എന്തേതായ ചില ധാരണകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിനൊപ്പം ആയിത്തീരുവാൻ ഞാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. എന്റെ ധാരണയ്ക്കൊത്ത നിലവാരത്തിൽ എത്തിയാൽ മാത്രമേ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി പൂർണ്ണനായി എന്നു കരുതാനാവൂ

എന്നു ഞാൻ സങ്കല്പിച്ചു. പൂർണ്ണതയിലേക്കു വളരുന്ന ഒരു ഉത്തമ ക്രിസ്ത്യാനി സദാ പുഞ്ചിരിക്കുന്നവനായിരിക്കണം. എപ്പോഴെങ്കിലും അവൻ ദുഃഖത്തിന്റെ ഒരു തുള്ളികണ്ണീർ തുകിപ്പോയാൽ വിജയം അവിടെ അവസാനിച്ചു. അതുപോലെ

'മൺപാത്ര'ത്തെ ഇല്ലാതാക്കുക എന്നതല്ല ദൈവത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. മറിച്ച് അതിൽ 'നികേഷപം' നിയ്ക്കുക എന്നതാണ്. എല്ലായിടത്തും നിക്ഷേപം മൺപാത്രത്തിലേ കണ്ടെത്താനാകൂ.

തികഞ്ഞ ധൈര്യവാനായിരിക്കണം അവൻ. ഏതെങ്കിലും സാഹചര്യത്തിൽ അവനിൽ ഭയത്തിന്റെ ഒരു ലാഞ്ഛന കണ്ടാൽ പിന്നെ അവന്റെ വിശ്വാസവും ദൈവാശ്രയവും പൂർണ്ണ

വാച്ച്മാൻ നി

തയ്യമൊക്കെ നഷ്ടപ്പെട്ടതായിവേണം കണക്കാക്കാൻ.... ഇങ്ങനെപോയി എന്റെ ചിന്തകൾ.

മനുഷ്യനായ പൗലൊസ്

യഥാർത്ഥ ക്രിസ്ത്യാനിയെക്കുറിച്ചുള്ള ഇത്തരം ചിന്തകൾ പൂലർത്തിയിരുന്ന കാലത്ത് ഞാൻ ഒരു ദിവസം 2 കൊരിന്ത്യർ വായിക്കുകയായിരുന്നു. വായിച്ചുവന്നപ്പോൾ പൗലൊസ് താൻ ദുഃഖിക്കുന്നു എന്നുപറയുന്ന ഒരു വേദഭാഗത്തുവന്ന് എന്റെ വായന തട്ടിത്തടഞ്ഞു നിന്നുപോയി. പൗലൊസ് ദുഃഖിക്കുകയോ? അപ്പോൾ, താൻ ധാരാളം കണ്ണീരൊഴുക്കുന്നുവെന്നു പൗലൊസ് പറഞ്ഞമറ്റൊരുഭാഗം കണ്ടു. ഞാൻ ചിന്തിച്ചു: പൗലൊസ് സത്യത്തിൽ കരഞ്ഞോ? പൗലൊസ്

സമ്മർദ്ദത്തിലായതായും ചിന്താക്കുഴപ്പത്തിൽ പെട്ടതായും വേറൊരിടത്തു വായിച്ചു. 'ജീവനോടിരിക്കുമോ എന്നു നിരാശ തോന്നുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ ശക്തിക്കുമീതെ അത്യന്തം ഭാരപ്പെട്ടു' എന്നു മറ്റൊരുഭാഗവും കാണുവാനിടയായതോടെ ഞാൻ ആകെ അമ്പരന്നുപോയി. പൗലൊസ് നിരാശപ്പെടുകയോ? പൗലൊസിനെപ്പോലെ ഒരുവന് ഇത്തരം അനുഭവം ഉണ്ടാകുമെന്ന് ഞാൻ കരുതിയിരുന്നതേ ഇല്ല. എന്നാൽ വായന തുടർന്നപ്പോൾ ഒരു സത്യം ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി: ക്രിസ്ത്യാനികൾ മാലാഖമാരുടെ ഗണത്തിൽപെടുന്ന പ്രത്യേകജീവികളാണെന്നും അല്ല. പൗലൊസും വ്യത്യസ്തനല്ല. എനിക്കറിയാവുന്ന മറ്റു മനുഷ്യരെപ്പോലെ ഒരു മനുഷ്യനാണ് പൗലൊസും എന്നു ഞാൻ കണ്ടെത്തി.

ഈ മനുഷ്യനും ഭയപ്പെട്ടുപോകുന്നു. പക്ഷേ അവൻ ശക്തനാണ്. ശത്രുക്കളാൽ വലയം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുന്നില്ല. തോല്പിക്കപ്പെട്ടതായി തോന്നുന്നു. അതേസമയം നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നില്ല. അവൻ ബലഹീനനാണെന്നു നിങ്ങൾക്കു കാണാം. എന്നാൽ ബലഹീനനായിരിക്കുമ്പോൾ താൻ ശക്തനാണെന്ന് അവൻ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. തന്റെ ശരീരത്തിൽ അവൻ യേശുവിന്റെ മരണം വഹിക്കുന്നതു നിങ്ങൾക്കു കാണാം. എന്നാൽ യേശുവിന്റെ ജീവൻ തന്റെ ശരീരത്തിൽ വെളിപ്പെടുന്നുവെന്ന് അവൻ പറയുന്നു. അവൻ 'ചതിയ'നാണെന്ന് തോന്നും എന്നാൽ സത്യവാനാണ്. 'ആരും അറിയാത്തവൻ' എന്നിട്ടും 'എല്ലാവരും നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവൻ'. 'മരിക്കുന്നവൻ' എന്നിട്ടും 'ജീവിക്കുന്നു'. 'ദുഃഖിതൻ' എങ്കിലും എപ്പോഴും 'സന്തോഷിക്കുന്നവൻ'. 'ദരിദ്രൻ' എങ്കിലും 'പലരേയും സമ്പന്നനാക്കുന്നവൻ'. 'ഒന്നും ഇല്ലാത്തവൻ' എങ്കിലും 'എല്ലാം കൈവശമുള്ളവൻ'-അവനാണ് ക്രിസ്ത്യാനി!

ആത്മീയ വൈരുദ്ധ്യം

ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി എന്താണെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാമോ? അടിസ്ഥാനപര

ജീവമൊഴികൾ

മേയ് 2004

ശേഷം പേജ് 6-ൽ

കഴിഞ്ഞ പല വർഷങ്ങളിലൂടെ ഞാൻ കണ്ടെത്തിയ ഒരു കാര്യം ഇതാണ്:- “ദൈവം പടിപടിയായിട്ടാണ് നമ്മെ നടത്തുന്നത്”. അവിടുത്തെ വാഗ്ദാനം ഇതാണ്:- “നീ ഓരോ ചുവടും വയ്ക്കുമ്പോൾ നിനക്കുമുമ്പിൽ ഞാൻ വഴി തുറന്നുതരും” (സദൃശ. 4:12ന്റെ സ്വതന്ത്ര പരിഭാഷ). യിസ്രായേൽ ജനതയെ മേഘസ്തംഭം ദിനംപ്രതി നയിച്ചതുപോലെ പരിശുദ്ധാത്മാവ് ഇന്ന് നമ്മെ നയിക്കുന്നു.

രക്ഷയുടെ ഉറപ്പ് എനിക്ക് ലഭിച്ച ശേഷം അടുത്തപടി ജലസ്നാനമാണെന്ന് എനിക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. സിറിയൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിൽ ശിശുവായിരുന്നപ്പോൾ ഞാൻ മാമോദീസ ഏറ്റുവന്നായിരുന്നു. മാമോദീസ ആണ് തിരുവചനത്തിൽ കാണുന്ന വിശ്വാസസ്നാനം എന്ന് ആ സഭ പഠിപ്പിക്കുന്നു. വിശ്വാസസ്നാനം എന്ന വേദശാസ്ത്രപരമായ ചുവരിന് ഇരുവശത്തും വീണ്ടും ജനനത്തിന്റെ അനുഭവം ഉള്ള ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസികൾ ഉണ്ടെന്നുള്ള സത്യം ഞാൻ ഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. ബൈബിൾ സ്നാനത്തെപ്പറ്റി എന്തു പറയുന്നു എന്ന് വ്യക്തമായി പഠിക്കുവാൻ ഞാൻ തീരുമാനിച്ചു. തിരുവചനം പഠിച്ചപ്പോൾ പല ആത്മീയ സത്യങ്ങളും എനിക്ക് കണ്ടെത്തുവാൻ ഇടയായി.

1. പുതിയ നിയമത്തിൽ ഒരിടത്തു പോലും ശിശുസ്നാനത്തെപ്പറ്റി സൂചനയില്ല. ചില കുടുംബങ്ങൾ സ്നാനം ഏറ്റതിനെക്കുറിച്ച് പരാമർശങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നുള്ളത് സത്യമാണെങ്കിലും ഒരിടത്തും ആ കുടുംബങ്ങളിൽ ശിശുക്കൾ ഉണ്ടായിരുന്നോ എന്ന് വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല. തിരുവചനത്തിന്റെ നിശ്ശബ്ദതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നമുക്ക് ഏതെങ്കിലും ഒരു ഉപദേശം തെളിയിക്കാൻ കഴിയുകയില്ല.

2. സ്നാനപര്യായം എന്നാൽ മുതിർന്നവരെ മാത്രമേ സ്നാനം കഴി

പടിപടിയായുള്ള അനുസരണം

സാക്ഷ്യം

പ്പിച്ചുള്ളൂ.

3. യേശുവും പ്രായപൂർത്തിയായ തിനുശേഷമാണ് സ്നാനമേറ്റത്.

4. യേശു താനും മുതിർന്നവരെയാണ് സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചത്. ശിശുക്കളുടെമേൽ കൈവെച്ച് അവരെ അനുഗ്രഹിക്കുകയത്രേ ചെയ്തത്. (പല സഭകളും നേരെ വിപരീതമായ കാര്യമാണ് ചെയ്യുന്നത്; അവർ ശിശുക്കളെ സ്നാനപ്പെടുത്തുകയും മുതിർന്നവർക്ക് കൈവെപ്പിനാൽ സ്ഥിരീകരണശുശ്രൂഷയിലൂടെ സഭാംഗത്വം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു.)

5. ദൈവം എന്റെ ഭൂതകാലത്തെ പരിപൂർണ്ണമായി മായ്ച്ചുകളഞ്ഞപ്പോൾ തിരുവചന വിരുദ്ധമായ എന്റെ ശിശുസ്നാനത്തേയും മായ്ച്ചുകളഞ്ഞു എന്നതാണ് സത്യം.

6. അപ്പോസ്തോലന്മാരുടെ പ്രവൃത്തികളിൽ ഓരോ ക്രിസ്തുവിശ്വാസിയും എടുത്ത അനുസരണത്തിന്റെ ആദ്യപടി ജലസ്നാനമായിരുന്നു.

ബൈബിൾ പഠനത്തിലൂടെ കണ്ടെത്തിയ ഈ കാര്യങ്ങൾ വിശ്വാസസ്നാനം എനിക്ക് ആവശ്യമാണെന്ന ബോധ്യം നൽകി. എന്നാൽ ശിശുസ്നാനം മാത്രം സ്വീകരിച്ചിരുന്ന ചില ക്രിസ്തീയ സ്നേഹിതർ എനോട് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു:- “വേർപെട്ട വിശ്വാസസമൂഹങ്ങളിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നതിനേക്കാൾ പതിമടങ്ങ് ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലേ? ഞാൻ വിശ്വാസസ്നാനം സ്വീകരിക്കുന്നപക്ഷം ഓർത്തഡോക്സ് സഭ എന്നെ പുറത്താക്കുകയും തൽഫലമായി ആ സഭയിലുള്ള വലയോരുപറ്റം അവിശ്വാസികളോട് സുവിശേഷം അറിയിക്കാനുള്ള അവസരം നഷ്ടമാകുകയും ചെയ്യും”. തികച്ചും യുക്തിപൂർവ്വമായ ഒരു ചിന്തയാണ് ഇതെന്ന് എനിക്ക് തോന്നുകയും വിശ്വാസസ്നാനം സ്വീകരിക്കേണ്ട ആവശ്യം ഇല്ലെന്ന് ഞാൻ തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു.

പതിനെട്ടുമാസങ്ങൾ ഞാൻ ഈ അവസ്ഥയിൽ തുടർന്നു. ഞാൻ ഓരോ

പ്രാവശ്യവും പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായി മുട്ടുകുത്തുമ്പോൾ ദൈവം എനോട് ഇവുണ്ണ പരയുന്നതായി എനിക്ക് തോന്നിയിരുന്നു: “ഞാൻ പറയുന്നത് അനുസരിക്കാൻ നിനക്ക് മനസ്സില്ലെങ്കിൽ, നീ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഞാൻ എന്തിന് ശ്രദ്ധിക്കണം?” ഈ പതിനെട്ടു മാസങ്ങൾ ഞാൻ ആത്മീയമായി യാതൊരു വളർച്ചയും പ്രാപിച്ചില്ല എന്നതാണ് സത്യം. ഇത് എന്നെ തികച്ചും അസ്വസ്ഥനാക്കിത്തീർത്തു. ഒടുവിൽ ഞാൻ കർത്താവിനോട് പറഞ്ഞു: “ലോകത്തിലെ എല്ലാ സഭകളും എന്നെ പുറന്തള്ളിയാലും ഞാൻ അവിടുത്തെ അനുസരിക്കാൻ തയ്യാറാണ്”. അങ്ങനെ 1961ൽ ഞാൻ ജലത്തിൽ മുങ്ങി വിശ്വാസസ്നാനം സ്വീകരിച്ചു.

അതിനുശേഷമുള്ള എന്റെ ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിലെ വളർച്ച അഭൂതപൂർവ്വമായിരുന്നു. ഞാൻ തന്നെ ഏതെങ്കിലും ദൈവിക കല്പനകൾ അനുസരിക്കാതെയിരിക്കുമ്പോൾ മറ്റുള്ളവർക്ക് ഞാൻ ഒരിക്കലും ഒരനുഗ്രഹമായിരിക്കാൻ കഴികയില്ല എന്ന യാഥാർത്ഥ്യം ഞാൻ ഗ്രഹിച്ചുതുടങ്ങുകയായിരുന്നു. പിന്നീടുള്ള എന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഈ കാര്യം ഞാൻ തീർച്ചയാക്കി: “മനുഷ്യരോ സഭകളോ എന്തുതന്നെ പറഞ്ഞാലും ചെറുതോ വലുതോ ആയ ഏതു കാര്യത്തിലും ദൈവവചനം ഞാൻ എപ്പോഴും അനുസരിക്കും” യുക്തിയുടെ ശബ്ദത്തിന് ചെവികൊടുത്ത് ദൈവവചനത്തോട് അനുസരണക്കേട് കാണിക്കുമ്പോൾ എത്ര വലിയ ആത്മീയ നഷ്ടമാണ് നമുക്കുണ്ടാകുന്നത്!!

43 വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് ഞാൻ കണ്ടെത്തിയ അനുസരണത്തിന്റെ ആ ആദ്യ ചുവടിന് ശേഷം ദൈവം അനുസരണത്തിന്റെ മറ്റ് അനേക ചുവടുകൾ എന്നെ കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഓരോ പ്രാവശ്യവും അപ്പോൾ ദൈവം എന്നെ കാണിച്ചുതന്ന ആ ചുവട് ഞാൻ എടുത്തതിനുശേഷം മാത്രമേ അടുത്തകാര്യം അവിടുന്ന് കാണിച്ചുതന്നിട്ടുള്ളൂ. ദൈവവചനം നമ്മുടെ

ശേഷം 6-ാം പേജിൽ

ജീവമൊഴികൾ

മേയ് 2004

നിക്ഷേപം മൺപാത്രങ്ങളിൽ (4-ാം പേജിൽ നിന്ന് തുടർച്ച)

മായ ഒരു വൈരുദ്ധ്യം അവനിലുണ്ട്. അവനിൽ സഹജമായ ഈ വൈരുദ്ധ്യം ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ളതാണ്. ചിലരുടെ ചിന്ത ക്രിസ്തീയതയിൽ 'നിക്ഷേപം മാത്രമേ ഉള്ളൂ' 'മൺപാത്രം' ഇല്ല എന്നാണ്. എവിടെയെങ്കിലും 'മൺപാത്രം'ത്തെ കണ്ടു മുട്ടുവാൻ ഇടയായാൽ എല്ലാം തെറ്റിപ്പോയി എന്ന വർക്കു തോന്നും. എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ വഴികൾ മനുഷ്യരുടേതിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തമാണ്. 'ഈ നിക്ഷേപം മൺപാത്രങ്ങളിൽ പകരാം' എന്നു ദൈവം തീരുമാനിച്ചു. അതുകൊണ്ട് എവിടെയെങ്കിലും 'മൺപാത്രം' വെളിവായാൽ കാര്യമെല്ലാം തകരാറിലായി എന്ന് കരുതരുത്. 'മൺപാത്രം'ത്തെ ഇല്ലാതാക്കുക എന്നതല്ല ദൈവത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. മറിച്ച് അതിൽ 'നിക്ഷേപം' നിറയ്ക്കുക എന്നതാണ്. എല്ലായിടത്തും നിക്ഷേപം മൺപാത്രത്തിലേ കണ്ടെത്താനാകും.

നിക്ഷേപം നിറയ്ക്കാൻ കഴിയാത്ത വിധം മൺമയമായ പാത്രം ഒരാൾക്കു മില്ല. സത്യത്തിൽ മൺപാത്രത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് നിക്ഷേപത്തിന്റെ സൗന്ദര്യം കൂടുതൽ പ്രകടമാകുന്നത്. പൗലൊസ് എല്ലാ അർത്ഥത്തിലും ഒരു മനുഷ്യൻ ആയിരുന്നിട്ടും ദൈവജീവൻ അവനിൽ എത്രയോ ആകർഷകമാം വിധം വിളങ്ങി! പൗലൊസ് കേവലം ഒരു യന്ത്രമായിരുന്നില്ല, വികാരവിചാരങ്ങളുള്ള മനുഷ്യൻ ആയിരുന്നു. അതികഠിനമായ ദുഃഖമോ മതിമറന്ന ആഹ്ലാദമോ അവ നില്പായിരുന്നു എന്നത് നേർ. എന്നാൽ അവൻ സങ്കടപ്പെടുകയും സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. കണ്ണീരിടിയിലൂടെയും പുഞ്ചിരിക്കാൻ

കഴിയും എന്നതാണ് ക്രിസ്തീയതയുടെ പ്രത്യേകത.

യഥാർത്ഥ ക്രിസ്ത്യാനികളെ കണ്ടു മുട്ടുമ്പോൾ അവരിൽ 'മൺപാത്രം'ത്തിന്റെ അംശം ഒന്നും നാം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും അവ

**യഥാർത്ഥ വിശ്വാസം
എന്ന നിക്ഷേപം
സംശയം എന്ന മൺപാത്രത്തിലാണ് നിറച്ചിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ മൺപാത്രം നിക്ഷേപത്തെ ഇല്ലാതാക്കുന്നില്ല. മാത്രമല്ല ഈ സാഹചര്യത്തിൽ നിക്ഷേപം മൺപാത്രത്തിൽ കൂടുതൽ ശോഭിക്കുന്നു.**

രുടെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ പ്രത്യേകത നാം തിരിച്ചറിയും. സ്വയമേ അവർ ഏതു തരക്കാരാണെന്നും എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിൽ അവർ എങ്ങനെയുള്ള വരാണെന്നും നമുക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. എല്ലാറ്റിനും വേഗം പ്രതികരിക്കുന്ന ഒരു സഹോദരിയെ എനിക്കറിയാം. വർത്തമാനത്തിൽ, ശാസനയിൽ, കത്തെഴുതുന്നതിൽ, എഴുതിയ കത്ത് കീറിക്കളയുന്നതിൽ... എന്നുവേണ്ട എല്ലാറ്റിലും അവൾ ഒന്നാമതായിരുന്നു. ഏതുതരത്തിലുള്ള വ്യക്തിയാണ് അവളെന്നും നിങ്ങൾക്കു വേഗം മനസ്സിലാകും. പക്ഷേ അവളിലുള്ള ദൈവകൃപയും വേഗം തിരിച്ചറിയാം. പരിശോധനക

ളുടെ മുമ്പിലെ അവളുടെ ക്ലേശം നിങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാകും. അതേസമയം അവളുടെ ആത്മീയ സമ്പന്നതയും നിങ്ങൾക്ക് കണ്ടെത്താം. 'മൺപാത്രം'ത്തിൽ പകർന്നിരിക്കുന്ന 'നിക്ഷേപം' നിങ്ങൾക്കു കാണാം.

പലരും തങ്ങൾ ചില കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് എന്നോട് പറയാറുണ്ട്. ദൈവം പ്രാർത്ഥന കേട്ടെന്നും തങ്ങളുടെ അപേക്ഷകൾ അനുവദിച്ചുവെന്നും അവർക്കു തികഞ്ഞ ഉറപ്പാണ്. എന്നിട്ടും ഒന്നും സംഭവിക്കുന്നില്ല. എന്തുകൊണ്ട്? കാരണം. അവരുടെ വിശ്വാസം വളരെ 'അത്യുന്നത'മായ വിശ്വാസമാണ്! നിക്ഷേപം മൺപാത്രത്തിലല്ല പകരപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

എന്നാൽ മറ്റുചിലർ, ദൈവത്തെ വിശ്വസിക്കുമ്പോഴും തങ്ങൾക്ക് അനുഭവപ്പെടുന്ന ഭയവും സംശയവും എന്നോടു പങ്കിടാറുണ്ട്. അവർ തങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ ദൈവമുമ്പാകെ വയ്ക്കുന്നു. ദൈവികവാഗ്ദാനങ്ങളെ മുറുകെപ്പിടിക്കുന്നു. എന്നിട്ടും സംശയങ്ങൾ ഉയരുന്നു! യഥാർത്ഥമായ വിശ്വാസത്തെ നശിപ്പിക്കുവാൻ സംശയത്തിനു കഴിയുകയില്ല എന്നു ഞാൻ പറയട്ടെ. യഥാർത്ഥ വിശ്വാസം എന്ന നിക്ഷേപം സംശയം എന്ന മൺപാത്രത്തിലാണ് നിറച്ചിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ മൺപാത്രം നിക്ഷേപത്തെ ഇല്ലാതാക്കുന്നില്ല. മാത്രമല്ല ഈ സാഹചര്യത്തിൽ നിക്ഷേപം മൺപാത്രത്തിൽ കൂടുതൽ ശോഭിക്കുന്നു. ഞാൻ സംശയിക്കുന്നതിനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയാണെന്ന് ദയവായി ധരിക്കരുതേ. ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാക്കാനാണ് ഞാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്. ക്രിസ്തീയത എന്നതു നിക്ഷേപം മാത്രമല്ല, മൺപാത്രം മാത്രവുമല്ല, മറിച്ച് നിക്ഷേപം മൺപാത്രങ്ങളിൽ എന്നതാണ്. □

പടിപടിയായുള്ള... (5-ാം പേജിൽ നിന്ന് തുടർച്ച)

കാലിന് ദീപമാണെന്ന് ബൈബിൾ പറയുന്നു (സങ്കീ. 119:105). അതിന്റെ അർത്ഥം എന്താണ്? മുമ്പിലുള്ള ദീർഘമായ വഴിത്താര മുഴുവനും ഒറ്റയടിക്ക് പ്രകാശിപ്പിക്കുകയല്ല; മറിച്ച് അടുത്ത ചുവട് വയ്ക്കുവാനുള്ള വെളിച്ചമാണ് ദൈവവചനം നമുക്ക് നൽകുന്നത്. അന്ധകാരം നിറഞ്ഞ ഒരു പാതയിലൂടെ കത്തിച്ച ഒരു ടോർച്ച് ലൈറ്റുമായി നടക്കുന്നതുപോലെയാണത്. പാതയുടെ ചെറിയൊരു ഭാഗം മാത്രമേ ഏതുസമയത്തും നാം

കാണുന്നുള്ളൂ-അടുത്തചുവട് വയ്ക്കുവാനുള്ള പ്രകാശം. വഴിയുടെ മുമ്പിലുള്ള ഭാഗങ്ങൾ കാണുവാനായി നാം മുമ്പോട്ട് നീങ്ങിയേ മതിയാകയുള്ളൂ.

വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് അനുസരണത്തിന്റെ ആ ആദ്യ ചുവട് ഞാൻ എടുത്തിരുന്നില്ലെങ്കിൽ എന്റെ ജീവിതത്തെ പറ്റിയുള്ള ദൈവഹിതത്തിന്റെ അടുത്തപടി ഞാനൊരിക്കലും കണ്ടെത്തുമായിരുന്നില്ല. ഒരുപക്ഷേ സ്വർഗ്ഗം എനിക്ക് നഷ്ടമാകുമായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഭൂമിയിലെ എന്റെ ജീവിതം

ഞാൻ പാഴാക്കിയേനെ. പ്രിയ സ്നേഹിതാ! അനുസരണത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഒരു ചുവട് ദൈവം നിനക്ക് ഇപ്പോൾ കാണിച്ചുതന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഒട്ടും വൈകാതെ ദൈവത്തെ അനുസരിക്കുക. അല്ലാത്തപക്ഷം ജീവിതത്തിൽ ദൈവഹിതം നഷ്ടമായിപ്പോകാൻ വലിയ സാധ്യതയുണ്ട്.

മറക്കരുത്, അനുസരണം പടിപടിയായുള്ള ഒരു കാര്യമാണ്.

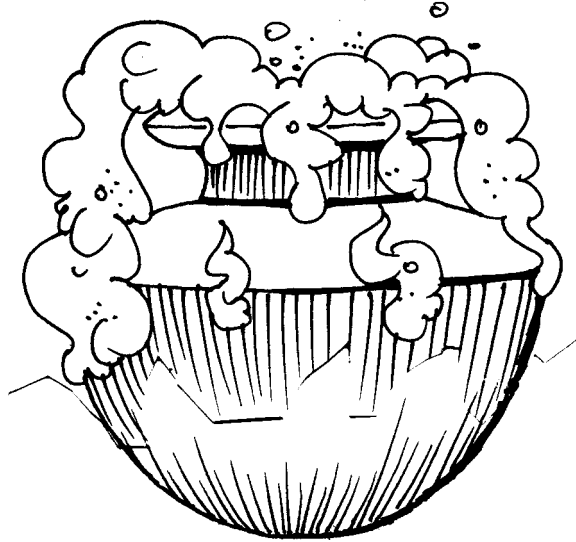
കാരാഗൃഹത്തിൽ നിന്നു പത്രോസ് വിടുവിക്കപ്പെടേണ്ട തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ച ആദി മസഭയെ കുറിച്ചു ഞാൻ ചിന്തിക്കാറുണ്ട്. പത്രോസ് ജയിലിൽ നിന്നു വിടുവിക്കപ്പെട്ട വന്നു കതകിൽ മുട്ടിയപ്പോഴും വിശ്വാസികൾ പറഞ്ഞതെന്താണ്? അത് അവന്റെ ദൂതനാണെന്നാണ്. ഇവിടെ നിങ്ങൾ ഒരു കാര്യം ശ്രദ്ധിച്ചോ? അവർക്കു വിശ്വാസം ഉണ്ടായിരുന്നു. യഥാർത്ഥമായ വിശ്വാസം. ദൈവത്തിൽ നിന്നു മറുപടി ലഭിക്കത്തക്കവിശ്വാസം. എന്നാൽ മാനുഷികമായ ബലഹീനതയും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതു വെളിവാകുകയും ചെയ്തു.

ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മർക്കോസിന്റെ അമ്മ മറിയയുടെ വീട്ടിൽ പത്രോസിന്റെ

മോചനത്തിനായി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന വിശ്വാസികളുടേതിനെ അതിശയിക്കുന്നതാണ് ഇന്നുള്ള പലരുടേയും വിശ്വാസം. അവർക്കു കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചെല്ലാം തികഞ്ഞ ഉറപ്പുണ്ട്. ദൈവം ദൂതനെ അയയ്ക്കുമെന്നും കാരാഗൃഹത്തിന്റെ വാതിലുകൾ മലർക്കെ തുറക്കുമെന്നും അവർക്കു തീർച്ചയുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു കാറ്റുവന്നു കതകിൽ മുട്ടിയാൽ അതു പത്രോസാണെന്ന് അവർക്കു തോന്നും. മഴത്തുള്ളികൾ ജനൽപ്പാളിയിൽ അടിച്ചാൽ അതാ പത്രോസ് വീണ്ടും കതകിൽ മുട്ടുന്നു! അവർ എന്തും കണ്ണടച്ചു വിശ്വസിക്കുന്നവരാണ്. അവരുടെ വിശ്വാസം യഥാർത്ഥമല്ല.

ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിൽ മൺപാത്രം തെളിഞ്ഞുകാണും. എന്നാൽ മൺപാത്രമല്ല അതിലെ നിക്ഷേപമാണു പ്രധാനം. സാധാരണ ക്രിസ്ത്യാനിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വിശ്വാസം ദൈവത്തിങ്കലേക്ക് ഉയരുമ്പോൾ ഒപ്പം 'തനിക്കു തെറ്റിപ്പോയോ' എന്ന സംശയവും ഉയരുന്നതായി കാണാം. കർത്താവിൽ അവൻ ശക്തനായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ കഴിവില്ലായ്മയെക്കുറിച്ചും അവനു ബോധ്യമുണ്ട്. ധീരനായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ തന്നിലുള്ള ഭീരുത്വത്തെക്കുറിച്ച് അവൻ അറിയാം.

നിക്ഷേപം നിറയ്ക്കാൻ കഴിയാത്തവിധം മൺമയമായ പാത്രം ഒരാൾക്കുമില്ല. സത്യത്തിൽ മൺപാത്രത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതു കൊണ്ടാണ് നിക്ഷേപത്തിന്റെ സൗന്ദര്യം കൂടുതൽ പ്രകടമാകുന്നത്.

ഏറ്റവും സന്തോഷവാനായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ഒരു വ്യഥ അവനിലുണ്ട്. ഈ വൈരുദ്ധ്യം വെളിവാക്കുന്നത്

**കണ്ണീരുള്ളിടത്ത്
സ്തുതിക്കു സ്ഥാനമില്ല.
ബലഹീനത ഉള്ള
സ്ഥാനത്ത് ശക്തി ഉണ്ടാ
യിരിക്കുകയില്ല.
സംശയം ഉള്ളിടത്ത്
വിശ്വാസം ഇല്ല..... എനി
ങ്ങനെ നാം ചിന്തിച്ചേ
ക്കാം. എന്നാൽ ഞാൻ
വളരെ വ്യക്തമായി പറ
യട്ടെ: മാനുഷികമായി
ഉള്ളതെല്ലാം ദിവ്യനി
ക്ഷേപം പകർന്നു
വയ്ക്കുവാനുള്ള
മൺപാത്രമാണ്**

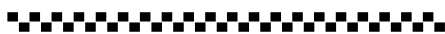
നിക്ഷേപം മൺപാത്രത്തിലാണ് എന്നു ഉള്ളതാണ്.

**മനുഷ്യന്റെ ബലഹീനതയിൽ
ദൈവത്തിന്റെ ശക്തി
തെളിയുന്നു**

പൗലൊസ് പറയുന്നത് തന്റെ
ജീവമൊഴികൾ

ജഡത്തിൽ ഒരു ശുലമുണ്ടെന്നാണ്. എന്താണ് ആ ശുലമെന്ന് എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. പക്ഷേ തന്നെ ബലഹീനപ്പെടുത്തുന്ന എന്തോ ഒരു ഘടകമായിരുന്നു അത്. ശുലം മാറിക്കിട്ടേണ്ടതിനു പൗലൊസ് മൂന്നുവട്ടം പ്രാർത്ഥിച്ചു. 'എന്റെ കൃപ നിനക്കു മതി. എന്റെ ശക്തി ബലഹീനതയിൽ തികഞ്ഞുവരുന്നു' എന്നായിരുന്നു ദൈവത്തിന്റെ മറുപടി. ബലഹീനനായ മനുഷ്യനിൽ എങ്ങനെയാണു ദൈവശക്തി തെളിയുകയും തികഞ്ഞു വരികയും ചെയ്യുന്നത്? ക്രിസ്തീയത എന്നു പറയുന്നത് ഇതാണ്. അത് ബലഹീനതയെ ഇല്ലാതാക്കുകയില്ല. ദിവ്യശക്തിയുടെ വെറും പ്രദർശനവുമല്ല. അതു മാനുഷിക ബലഹീനതയിൽ തെളിയുന്ന ദിവ്യശക്തിയാണ്. മാലാഖമാരുടെ ഒരു പുതിയ ഗണത്തെ വാർത്തെടുക്കുകയല്ല മനുഷ്യബലഹീനതയിൽ ദിവ്യശക്തിയുടെ പ്രദർശനം ഒരുക്കുകയാണ് ക്രിസ്തീയത. ഞാൻ ഒരു ഉദാഹരണം പറയാം.

ഒരിക്കൽ എനിക്ക് അതികഠിനമായ രോഗം ബാധിച്ചു. രണ്ടുമാസത്തിനിടയിൽ മൂന്നുവട്ടവും എക്സ്റേ റിപ്പോർട്ട് ഭയാനകമായിരുന്നു. ഞാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു. വിശ്വസിച്ചു. ദൈവം എന്നെ സൗഖ്യമാക്കുമെന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചു. പക്ഷേ പല പ്രാവശ്യവും ബലം

വീണ്ടുകിട്ടിയതായി തോന്നിയെങ്കിലും രോഗത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനകാരണം ഭേദമാകാതെ നിന്നു. ഇതിന്റെ അർത്ഥം എന്നുവേണമെങ്കിലും പഴയ രോഗാതുരമായ അവസ്ഥയിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകാം എന്നതായിരുന്നു. എനിക്ക് വിഷമം തോന്നി. രോഗം പൂർണ്ണമായി ഭേദമാകാതെ താത്ക്കാലികമായി ശക്തി വീണ്ടുകിട്ടിയിട്ടെന്തു കാര്യം?

ഒരു ദിവസം ഞാൻ ബൈബിൾ വായിക്കുമ്പോൾ 2 കൊരിന്ത്യരിൽ പൗലോസ് തന്റെ ശുലം മാറാൻ മൂന്നു വട്ടം പ്രാർത്ഥിച്ച ഭാഗത്ത് എത്തി. ദൈവം അവന്റെ പ്രാർത്ഥനകേട്ട് ശുലം മാറ്റിക്കൊടുത്തില്ല. എന്നാൽ 'എന്റെ കൃപ നിനക്കുമതി' എന്ന് അരുളിച്ചെയ്തു. ജഡത്തിൽ ആ ശുലം ഉള്ളതുകൊണ്ട് അവനു കൂടുതൽ കൃപ ലഭിച്ചു. ബലഹീനത നില നിർത്തിക്കൊണ്ട് കൃപയുടെ അളവു കൂട്ടിക്കൊടുത്തു. ഇതാണ് ക്രിസ്തീയത എന്ന് ഞാൻ കണ്ടു. കാര്യം കൂടുതൽ വ്യക്തമായിക്കിട്ടാൻ വേണ്ടി ഞാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു. അപ്പോൾ എന്റെ മനസ്സിലേക്ക് ഒരു ചിന്തവന്നു. ഒരു ബോട്ട് നദിയിലൂടെ പോകുന്നു. പക്ഷേ, പെട്ടെന്ന് മുമ്പിൽ നദീതടത്തിൽ അഞ്ചടി പൊക്കത്തിൽ ഒരു പാറക്കെട്ട് ഉയർന്നു നില്ക്കുന്നതിനാൽ അതിനു മുന്നോട്ടുപോകാൻ കഴിയുന്നില്ല. ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് 'ദൈവമേ ആ പാറക്കെട്ട് ഇല്ലാതാക്കിത്തരണമേ' എന്നാണ്. എന്നാൽ ഒരു ചോദ്യം ഉയർന്നു. 'ആ പാറക്കെട്ട് ഇല്ലാതാക്കിയാൽ മതിയോ? നദിയിലെ വെള്ളത്തിന്റെ അളവ് വർദ്ധിപ്പിച്ച് ജലവിതാനം അഞ്ചടിയിലേറെ ഉയർത്തിയാൽ മതിയോ?' ഞാൻ പറഞ്ഞു 'കർത്താവേ ജലവിതാനം പാറക്കെട്ടിനെ കവിഞ്ഞ് ഉയർത്തിയാൽ മതി' എന്ന്. അന്നു മുതൽ എന്റെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ മിക്കതും മാറി. എല്ലാം നൂറുശതമാനം ശരിയായെന്നല്ല ഞാൻ അവകാശപ്പെടുന്നത്. എന്നാൽ, ദൈവത്തിനു മഹത്വം, തടസ്സങ്ങളെ ഇല്ലാതാക്കി മാത്രമല്ല അവയെ തരണം ചെയ്യുവാൻ ദൈവത്തിനു കഴിവുള്ളതെന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി. പാറക്കെട്ടുകളെ ഇല്ലാതാക്കുകയല്ല ജലവിതാനത്തെ ഉയർത്തുന്നതാണ് ക്രിസ്തീയത.

നിങ്ങൾക്ക് ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ഉണ്ടോ? ഉവ്വ്, നിങ്ങൾക്കു ബലഹീനത ഉണ്ടോ? ഉവ്വ്, ആർക്കാണില്ലാത്തത്? എങ്കിൽ ഒരു കാര്യം മനസ്സിൽ വച്ചു കൊള്ളുക. കർത്താവ് നിഷേധാത്മക

മായി പ്രവർത്തിച്ച് ബലഹീനതയെ ഇല്ലാതാക്കുകയോ ധനാത്മകമായ (Positive) വശത്തു പ്രവർത്തിച്ച് ആവശ്യത്തിലേറെ വലിയ ശക്തി നൽകുകയോ അല്ല ചെയ്യുന്നത്. ബലഹീനതയിൽ തെളിയുന്ന ദൈവശക്തിയാണ് അവിടുന്ന് തരുന്നത്. നമുക്കുള്ള എല്ലാ നിക്ഷേപവും മൺപാത്രത്തിൽ തന്നെയാണ്.

മനുഷ്യന്റെ ബലഹീനത ദൈവശക്തിയെ പരിമിതപ്പെടുത്തുന്നില്ല
മനുഷ്യബലഹീനതയൊന്നും ദൈവശക്തിയെ പരിമിതപ്പെടുത്തുന്നില്ല എന്നത് എത്ര നന്ദിയോടെ

നമുക്ക് വിഷാദം അനുഭവപ്പെടുമ്പോൾ നാം വിഷാദത്തിനല്ല കർത്താവിനാണ് ഇടം കൊടുക്കേണ്ടത്. മനുഷ്യബലഹീനതയൊന്നും ദൈവശക്തിയെ പരിമിതപ്പെടുത്തുന്നില്ല എന്നത് എത്ര നന്ദിയോടെ ഓർക്കേണ്ട കാര്യമാണ്!

ഓർക്കേണ്ട കാര്യമാണ്! ദുഃഖം ഉള്ളിടത്ത് സന്തോഷം ഉണ്ടായിരിക്കുക അസാധ്യമാണ്. കണ്ണീരുള്ളിടത്ത് സ്തുതിക്കു സ്ഥാനമില്ല. ബലഹീനത ഉള്ള സ്ഥാനത്ത് ശക്തി ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. സംശയം ഉള്ളിടത്ത് വിശ്വാസം ഇല്ല..... എന്നിങ്ങനെ നാം ചിന്തിച്ചേക്കാം. എന്നാൽ ഞാൻ വളരെ വ്യക്തമായി പറയട്ടെ: മാനുഷികമായി ഉള്ളതെല്ലാം ദിവ്യനിക്ഷേപം പകർന്നു വയ്ക്കുവാനുള്ള മൺപാത്രമാണ് എന്ന സത്യത്തിലേക്കു നമ്മെ നടത്തുവാനാണ് ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് നമുക്ക് വിഷാദം അനുഭവപ്പെടുമ്പോൾ നാം വിഷാദത്തിനല്ല കർത്താവിനാണ് ഇടം കൊടുക്കേണ്ടത്. നിക്ഷേപം മൺപാത്രത്തിൽ ശോഭിക്കട്ടെ. ഞാൻ ഇവിടെ കേവലം സിദ്ധാന്തം പറയുകയല്ല; ഞാൻ പറയുന്നതെന്താണെന്ന് എനിക്കറിയാം. ദൈവത്തിന്റെ നിക്ഷേപം മൺപാത്രങ്ങളിൽ തിളങ്ങാൻ കഴിയും എന്നതാണ് ക്രിസ്തീയതയുടെ മഹത്വം.

ജീവമൊഴികൾ

മേയ് 2004

ക്രിസ്തീയതയിൽ ഒരു വൈരുദ്ധ്യം ഉണ്ട്. ഈ വൈരുദ്ധാത്മകമായ ജീവിതം നയിക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനി ദൈവത്തെ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും. ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിൽ നാം മുന്നോട്ടു പോകുന്നോറും ഈ വൈരുദ്ധ്യം വർദ്ധിക്കും. കാരണം നിക്ഷേപം കൂടുതൽ തിളങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും മൺപാത്രം മൺപാത്രമായി തുടരുകയും ചെയ്യുകയാണല്ലോ.

മൺപാത്രത്തിൽ പകർന്നിരിക്കുന്ന നിക്ഷേപത്തിന്റെ സൗന്ദര്യം ഒന്നു വേറെ തന്നെയാണ്. ചില താരതമ്യങ്ങളിലൂടെ ഇതു മനസ്സിലാക്കാം. സ്വാഭാവികമായി ക്ഷമയില്ലാത്ത ഒരു വൻ ദിവ്യക്ഷമയാൽ ശോഭിക്കുന്നു. ഇവനെ പ്രകൃത്യാതന്നെ എന്തു സംഭവിച്ചാലും കുലുങ്ങുകയില്ലാത്ത മറ്റൊരാളിനോട് താരതമ്യം ചെയ്തുന്നോക്കുക. സ്വാഭാവികമായി ഉന്നതനെങ്കിലും ദിവ്യതാഴ്മയാൽ പ്രശോഭിക്കുന്ന ഒരു വനവും സാധാരണ എളിയുള്ള ഒരു വനവും തമ്മിൽ താരതമ്യം ചെയ്യുക. അല്ലെങ്കിൽ സ്വാഭാവികമായി ബലഹീനനെങ്കിലും ദിവ്യശക്തിയാൽ ശക്തനായിരിക്കുന്ന ഒരുവനേയും പ്രകൃത്യാതന്നെ ബലവാനായ ഒരുവനേയും തമ്മിൽ താരതമ്യപ്പെടുത്തുക. ഈ താരതമ്യങ്ങളിൽ നിന്ന് മൺപാത്രങ്ങളിൽ നിറയ്ക്കപ്പെട്ട നിക്ഷേപത്തിന്റെ സൗന്ദര്യം നമുക്കു ദർശിക്കാൻ കഴിയും.

സ്വാഭാവികമായി ബലഹീനരായ ആളുകൾ തങ്ങളുടെ മൺപാത്രത്തിന്റെ അയോഗ്യതമൂലം തങ്ങളെക്കൊണ്ട് ഒരു പ്രയോജനവുമില്ല എന്നു ചിന്തിച്ചേക്കാം. എന്നാൽ അങ്ങനെ ഭാരപ്പെടേണ്ട കാര്യമില്ല. ഇത്രയും ദുർബലമായ മൺപാത്രത്തിലിരിക്കുന്നു എന്നതുകൊണ്ടു തന്നെ നിക്ഷേപത്തിന്റെ സൗന്ദര്യം മറ്റുള്ളവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ പതിന്മടങ്ങു വർദ്ധിക്കും. സഹോദരീസഹോദരന്മാരെ, ഞാൻ വീണ്ടും പറയട്ടെ. മൺപാത്രത്തിന്റെ യോഗ്യതയല്ല നിക്ഷേപത്തിന്റെ മഹത്വമാണ് ശ്രദ്ധേയമായിരിക്കുന്നത്. നമ്മിലോരോരുത്തരുടെയും ജീവിതത്തിൽ കർത്താവിന്, തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയും. അനേകർ നമ്മിലുള്ള ആ നിക്ഷേപം കാണുവാൻ അവിടുന്ന് ഇടയാക്കുകയും ചെയ്യും.

ജോൺ ഗ്രഹാം ലേയ്ക്ക്: ശക്തിയുള്ള സുവിശേഷത്തിന്റെ ശബ്ദം

മാതൃ ജോർജ്ജ്

പുതിയനിയമസഭയിൽ ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന അത്ഭുതങ്ങളും അടയാളങ്ങളും പത്തൊൻപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ സഭയിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്ന ദൈവപുരുഷൻ ജോൺ ഗ്രഹാം ലേയ്ക്കിന്റെ ജീവിതാനുഭവങ്ങളിലേക്ക് ഒരു എത്തിനോട്ടം

ബാലനായിരുന്നപ്പോൾ മുതൽ രോഗസൗഖ്യത്തിനായുള്ള പരിശ്രമത്തിലായിരുന്നു ജോൺ. 1870 മാർച്ച് മാസം 18-ാം തീയതിയാണ്. ജോൺ ഗ്രഹാം ലേയ്ക്ക് പിറന്നത്. അന്നു തുടങ്ങിയതായിരുന്നു ജീവനു വേണ്ടിയുള്ള പോരാട്ടം! കാനഡായിലെ ഒന്റാറിയോയിൽ മാതാപിതാക്കളുടെ 16 മക്കളിൽ ഒരവനായിരുന്നു ജോൺ. തന്റെ പല കൂടപ്പിറപ്പുകളേയും പോലെ വിചിത്രമായ ദഹനേന്ദ്രിയ രോഗത്താൽ പലപ്പോഴും മരണാസന്നനായ സന്ദർഭങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. നീണ്ട 9 വർഷങ്ങൾ ഈ രോഗം മാനാനുള്ള ഒട്ടും സന്തോഷകരമല്ലാത്ത ചികിത്സാരീതികളിലൂടെ കഷ്ടിച്ച് ജീവൻ നിലനിർത്തിപ്പോരുകയായിരുന്നു.

ജോൺ ലേയ്ക്ക് എങ്ങനെയോ രക്ഷപെട്ടെങ്കിലും കുടുംബത്തിലെ എട്ട് സഹോദരങ്ങൾ വിചിത്രമായ ഈ രോഗത്തിന്റെ പിടിയിലമർന്ന് അകാലചരമമടയുകയായിരുന്നു. ഒന്നൊന്നായുള്ള മരണങ്ങളും ശവസംസ്കാരശുശ്രൂഷകളും മാതാപിതാക്കളുടെ കരച്ചിലും ഒക്കെയായിരുന്നു ലേയ്ക്കിന്റെ ബാല്യകാല സ്മരണകളിൽ നിറഞ്ഞു നിന്നത്. വിവാഹത്തിനുശേഷവും തന്റെ പുതിയ കുടുംബത്തേയും രോഗവും മരണവും പിന്തുടരുന്ന കയ്പുനിറഞ്ഞ അനുഭവമായിരുന്നു ജോൺ ലേയ്ക്കിന് അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നത്. ഹൃദയഭേദകങ്ങളായ ഈ അനുഭവങ്ങളൊക്കെ ഒരു കാര്യം ജോൺ ലേയ്ക്കിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഉറപ്പിച്ചു. രോഗം ഒരിക്കലും നന്മയല്ല, തികഞ്ഞ തിന്മ തന്നെ. ജീവിതത്തിൽ ഒരു പ്രാവശ്യം പോലും രോഗം മൂലം എന്തെങ്കിലും നന്മ കൈവന്നതായി താൻ കണ്ടിട്ടില്ല. വർഷങ്ങൾ കടന്നു പോയപ്പോൾ രോഗാതുരമായ കുടുംബാന്തരീക്ഷം ദൈവശക്തിക്കായുള്ള ഉൽക്കടമായ ഒരു വാങ്മന അദ്ദേഹ

ത്തിൽ ഉളവാക്കുകയായിരുന്നു. രോഗത്തേയും മരണത്തെ തന്നെയും കീഴടക്കാനുള്ള ദൈവിക വഴി കണ്ടെത്തുവാനായി ജോൺ ലേയ്ക്കിനെ മുമ്പോട്ട് തള്ളിവിട്ടത് ഈ അടങ്ങാത്ത ആവേശമായിരുന്നു.

തനിക്കും തന്റെ കുടുംബത്തിനും ആവശ്യം ദൈവത്തിൽനിന്ന് ഒരത്ഭുതം ആണെന്ന് ബാല്യത്തിലേ ജോൺ ഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. പക്ഷേ ആ അത്ഭുതം ലഭ്യമാകുന്നതെങ്ങനെ എന്നുമാത്രം അറിഞ്ഞുകൂടായിരുന്നു. താൻ വളർന്നുവന്ന സഭയിൽ അത്ഭുതങ്ങൾക്കോ ദൈവിക രോഗശാന്തിക്കോ വലിയ സ്ഥാനം ഒന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. തന്റെ ജീവിതത്തിലെ വേദനകളും ദുരന്തങ്ങളുമെല്ലാം ദൈവം ഏതോ നന്മയ്ക്കായി അനുവദിക്കുന്നതാണെന്ന് ആ ബാലനെ ബോധ്യപ്പെടുത്താനാണ് സഭയിലെ ഉത്തരവാദിപ്പെട്ടവർ ശ്രമിച്ചത്. തന്റെ ജീവിതത്തിലും ചുറ്റുപാടുമുള്ള കഷ്ടതകളിലെങ്ങും നന്മ കണ്ടെത്താനാകാതെ ആ ബാലൻ തന്റെ 'അത്ഭുത'ത്തിനായി കാതോർത്തു കൊണ്ടിരുന്നു.

പതിനൊന്നാമത്തെ വയസ്സിൽ കാനഡയിൽ നിന്നും സ്വകുടുംബത്തോടൊപ്പം ലേയ്ക്കും അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിൽ മിഷിഗൺ സംസ്ഥാനത്ത് താമസമാക്കി. മിഷിഗണിൽ വച്ചാണ് രക്ഷാസൈനികരുടെ ഒരു സുവിശേഷയോഗത്തിൽ വച്ച് ജോൺ ലേയ്ക്ക് വീണ്ടും

ജനന അനുഭവം പ്രാപിച്ചത്. താമസിയാതെ മെഥോഡിസ്റ്റ് സഭയിൽ ഒരംഗമായി. അപ്പോഴും വിട്ടുപിരിയാതെ രോഗത്തിന്റെ മാരകമായ കരങ്ങൾ ആ കുടുംബത്തെ വേട്ടയാടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഇനിയൊട്ടും കാത്തിരിക്കാൻ വയ്യാത്ത ഒരവസ്ഥയിലായി ജോൺ ലേയ്ക്ക്. തനിക്കുവേണ്ടി ഒന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ ആരും ഇല്ലായിരുന്നു. തനിയെ ദൈവസന്നിധിയിലേക്ക് ചെന്ന് ലേയ്ക്ക് ഈ വൃണ്ണം പറഞ്ഞു:- “കർത്താവേ ലോകത്തോടും ജഡത്തോടും ഞാൻ വിടപറയുന്നു. ഡോക്ടർമാരോടും പിശാചിനോടും ഞാൻ യാത്രപറയുന്നു ഇന്നു മുതൽ ദൈവകരങ്ങളിൽ മാത്രം ഞാൻ ചാരഭട്ട.” ആ നിമിഷം ദൃശ്യമായ നിലയിൽ ഒന്നും സംഭവിച്ചില്ല. പക്ഷേ ജോൺ ലേയ്ക്ക് എന്ന ആ ചെറുപ്പക്കാരൻ തന്റെ മുഴുജീവിതവും ദൈവത്തിനായി സമർപ്പിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. ദൈവശക്തിയിലുള്ള സമ്പൂർണ്ണ ആശ്രയം ആന്തരികമായി താൻ സൗഖ്യമായിരിക്കുന്നു എന്ന ഉറപ്പ് ജോൺ ലേയ്ക്കിന്റെ ഉള്ളിൽ നൽകിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ചില ദിവസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ അതുവരെ അലട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്ന ആ രോഗത്തിൽനിന്നും പൂർണ്ണസൗഖ്യം ലഭിച്ചു. രോഗത്തോടും മരണത്തോടും ഉള്ള ഒരു നീണ്ട പോരാട്ടത്തിന്റെ തുടക്കം മാത്രമായിരുന്നു ആ സൗഖ്യം. താമസിയാതെ വാതരോഗം ബാധിച്ചവനായ ജോൺ ലേയ്ക്കിന്റെ കാലുകൾ വിക

ജീവമൊഴികൾ

മേയ് 2004

ലമാകാനും ശരീരത്തിന് രൂപഭേദം വരാനും തുടങ്ങി. സഭയിലുള്ള ശുശ്രൂഷകനോ സഹവിശ്വാസികൾക്കോ കാര്യമായി ഈ ചെറുപ്പക്കാരനെ സഹായിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. തന്നെ രക്ഷിക്കാൻ ദൈവം നൽകിയിരിക്കുന്ന ശക്തിയുള്ള സുവിശേഷത്തിന് എന്തു പറ്റി? ഇവണ്ണം കഷ്ടപ്പെടുന്നതിൽ എന്തു സദുവർത്തമാനമാണുള്ളത്? രോഗം ദൈവഹിതമല്ലെന്നും, വിരുപനായ പിശാച് തന്നെയും അവനെപ്പോലെയാക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നും അയാൾ കണ്ടെത്തി. മറ്റു കാര്യങ്ങളെല്ലാംവെച്ച് ചിക്കാഗോയിലെ ജോൺ അലക്സാണ്ടർ ഡോവിയുടെ “അത്ഭുതരോഗശാന്തി ഭവനം”ത്തിലേക്ക് ലേയ്ക്ക് യാത്ര പുറപ്പെട്ടു. ചിക്കാഗോയിൽവെച്ച് ദൈവശക്തി ലേയ്ക്കിന്റെ ശരീരത്തിലൂടെ പ്രവഹിക്കുകയും വളഞ്ഞ് വിരുപമായ കാലുകളെ സൗഖ്യമാക്കുകയും ചെയ്തു. ക്രിസ്ത്യാനിത്വം ‘ശക്തന്മാരുടെ സുവിശേഷ’മാണെന്ന് ലേയ്ക്ക് ഗ്രഹിച്ചു തുടങ്ങുകയായിരുന്നു. പുതിയ നിയമ സഭയിലുണ്ടായിരുന്ന അത്ഭുതങ്ങളും അടയാളങ്ങളും നിന്നുപോയിട്ടില്ലെന്നുള്ള ഉത്തമ ബോധ്യത്തോടെയാണ് ചിക്കാഗോയിൽനിന്ന് സൗഖ്യമുള്ളവനായി ലേയ്ക്ക് മടങ്ങിയത്. 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാർത്ഥത്തിൽ രോഗഗ്രസ്ഥനായ ഒരു ശിശുവായി പിറന്നു വീണ ജോൺ ലേയ്ക്ക് 20-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉദയത്തിൽ സ്വർഗ്ഗത്തിനും ഭൂമിക്കും ഇടയിൽ ദൈവശക്തിയുടെ കൊള്ളിമീൻ പ്രവഹിക്കാൻ പാകമായ ഒരു വൈദ്യുതി ചാലക ദണ്ഡായി നിൽക്കുകയായിരുന്നു. പിന്നീടുള്ള ജോൺ ലേയ്ക്കിന്റെ ജീവിതത്തേയും ശുശ്രൂഷയേയും വിപ്ലവകരമായി മാറ്റിമറിച്ചത് ഈ ദൈവിക ശക്തിയുടെ അഭിഷേകമായിരുന്നു.

ജോൺ ലേയ്ക്കിന്റെ ജീവിതത്തേയും ശുശ്രൂഷയേയും മാറ്റിമറിച്ചത് തന്റെ കുടുംബത്തിലുള്ള പലരുടേയും അത്ഭുതകരമായ രോഗസൗഖ്യമായിരുന്നു. ജോൺ അലക്സാണ്ടർ ഡോവിയുടെ ശുശ്രൂഷയാൽ തന്റെ ഭാര്യയ്ക്ക് ക്ഷയരോഗത്തിൽ നിന്നുണ്ടായ തൽക്ഷണ വിടുതലായിരുന്നു ആ ദൈവിക രോഗ സൗഖ്യ പരമ്പരയിലെ അവസാന കണ്ണി. 1898ലായിരുന്നു അത്. ഡോവിയുടെ ശുശ്രൂഷയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് സിയോൻ അപ്പോസ്തോലിക സഭയുടെ ഒരു ശുശ്രൂഷകനായി കുറേക്കാലം ജോൺ ലേയ്ക്ക്

പ്രവർത്തിച്ചു. 21ാമത്തെ വയസ്സിൽ തന്നെ മെമോഡിസ്റ്റ് സഭയുടെ ഒരു ശുശ്രൂഷകനായി ജോൺ ലേയ്ക്കിനെ നിയമിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ മുഴുസമയ ക്രിസ്തീയ ശുശ്രൂഷയേക്കാൾ ഒരു ബിസിനസുകാരനാകാനാണ് ജോൺ താൽപര്യപ്പെട്ടത്. കുറേക്കാലം ഒരു പത്രസ്ഥാപനം നടത്തിയശേഷം റിയൽ എസ്റ്റേറ്റ് ബിസിനസ്സിലും തുടർന്ന് ഇൻഷുറൻസ് മേഖലയിലും

ജോൺ ഗ്രഹാം ലേയ്ക്ക്

വിജയകരമായി മുന്നേറി. ഒരു ഇൻഷുറൻസ് കമ്പനിയുടെ മാനേജരായി പ്രവർത്തിക്കാൻ പ്രതിഫലമായി പ്രതിവർഷം 50,000 ഡോളർ തനിക്ക് വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടെങ്കിലും തന്റെ മുഴു സമയവും ഊർജ്ജവും സുവിശേഷ പ്രസംഗത്തിനായി വിനിയോഗിക്കുവാനായി ദൈവം തന്നെ നിർബന്ധിക്കുന്നതായി ജോൺ ലേയ്ക്കിന് ബോധ്യപ്പെട്ടതിനാൽ ഈ വാഗ്ദാനം നിരസിക്കുകയുണ്ടായത്. ജോൺ ഡോവിയോടൊപ്പമുള്ള പ്രവർത്തനം അവസാനിപ്പിച്ചശേഷവും രാത്രികാലങ്ങളിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചും പകൽ ബിസിനസ് ചെയ്തും കുറേക്കാലം മുമ്പോട്ടുപോയി. ആ കാലത്ത് പരിശുദ്ധാത്മസ്നാനത്തിനായി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 1907ൽ ദൈവിക വാഗ്ദത്ത നിവൃത്തിയായി പരിശുദ്ധാത്മസ്നാനം പ്രാപിക്കാനിടയായി.

അധികം വൈകാതെ ആഫ്രിക്കയിലേക്ക് സുവിശേഷവുമായി പോകാൻ ദൈവാത്മാവ് തന്നെ നയിക്കുന്നതായി ജോൺ ലേയ്ക്കിന് ബോധ്യമായി. ബിസിനസ് ഉപേക്ഷിച്ച് തന്റെ വലിയ സമ്പത്ത് മുഴുവൻ മറ്റു

ഉളവർക്കായി വിതച്ച് നൽകിയശേഷം ദൈവത്തെ മാത്രം വിശ്വസിച്ചു കൂടുംബമായി തെക്കേ ആഫ്രിക്കയിലേക്ക് 1907ൽ യാത്രയായി. 1908ൽ ഏഴു കുട്ടികളും ഭാര്യയും മറ്റ് നാല് പേരുമായി ലേയ്ക്ക് ദക്ഷിണാഫ്രിക്കയിലെത്തി. ദൈവം അവർക്ക് മുമ്പായി പോയി കാര്യങ്ങൾ ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്നതായി അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ ഗ്രഹിച്ചു. താമസിക്കാനുള്ള ഒരു ഭവനം അവിടെ ഉള്ള ഒരു വനിത ദൈവിക പ്രേരണയാൽ നൽകിയെങ്കിലും വളരെവേഗം കഷ്ടതയുടെ ദിനങ്ങൾ വരവായി ഈ മിഷനറിമാർ സമ്പന്നരായ അമേരിക്കക്കാരാണെന്ന് നാട്ടുകാർ തെറ്റിദ്ധരിച്ചതിനാൽ യാതൊരു സഹായവും ചെയ്യാൻ നാട്ടുകാർ തയ്യാറായില്ല. മിക്കപ്പോഴും അവർ ആവശ്യത്തിന് ഭക്ഷണം പോലും കിട്ടാതെ വിഷമിച്ചു.

ആഫ്രിക്കയിലെത്തിയ അതേ വർഷംതന്നെ ജോൺലേയ്ക്കിന്റെ ഭാര്യ ജെന്നി മരണമടയുകയുണ്ടായത്. ജോൺ ലേയ്ക്ക് ഒരു പ്രസംഗപര്യടനത്തിലായിരുന്നപ്പോഴായിരുന്നു ആ വേർപാട്. കഠിനാധ്വാനവും പോഷകാഹാരത്തിന്റെ അഭാവവുമായിരുന്നു ആ മിഷനറി വനിതയുടെ അകാലവേർപാടിന് കാരണം. നാലു വർഷം കൂടി ദക്ഷിണാഫ്രിക്കയിലെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ജോൺ ലേയ്ക്ക് തുടർന്നെങ്കിലും ജീവിതപങ്കാളിയുടെ മരണം ജോൺ ലേയ്ക്കിനെ തളർത്തിക്കളഞ്ഞു. പത്തുവർഷം മുമ്പ് 1898 ഏപ്രിൽ 28-ാം തീയതി മരണത്തിന്റെ കൈകളിൽനിന്നും ദൈവശക്തിയാൽ വിടുവിക്കപ്പെട്ട തന്റെ പ്രിയപത്നി ജെന്നി ഒരു വിദൂരദേശത്ത് തന്റെ അസാന്നിധ്യത്തിൽ ലോകം വിട്ടുപോയെങ്കിലും ദൈവഹിതത്തിനുമുമ്പിൽ ചോദ്യം ചെയ്യാത്ത മനസ്സുമായി ജോൺ ലേയ്ക്ക് തന്റെ ശുശ്രൂഷ തുടർന്നു. ജോഹാനസ് ബർഗിലെത്തിയ ആദ്യ ഞായറാഴ്ചതന്നെ അഞ്ഞൂറുപേരുള്ള ഒരു സൂര്യസദസ്സിനോട് ദിഭാഷിയുടെ സഹായത്തോടെ ദൈവവചനം പ്രസംഗിക്കാനുള്ള വാതിൽ തുറന്നുകിട്ടിയിരുന്നു. വലിയ ഒരു ഉണർവിന്റെ തുടക്കമായിരുന്നു അത്. നൂറുകണക്കിന് സ്വദേശികൾ രക്ഷിക്കപ്പെടുവാനും പരിശുദ്ധാത്മസ്നാനം പ്രാപിക്കാനും ദൈവം ഇടയാക്കി. വളരെപ്പേർ അത്ഭുതരോഗ സൗഖ്യം പ്രാപിക്കുകയുണ്ടായി. രോഗ സൗഖ്യത്തിനായി ഇടതടവില്ലാതെ

ആളുകൾ ലേയ്ക്കിന്റെ വീട്ടിൽ എത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. പലപ്പോഴും ജെന്നിക്ക് അത്താഴമുണ്ടാക്കുന്ന കാര്യം മാറ്റി വെച്ച് ശുശ്രൂഷയിൽ ഭർത്താവിനെ സഹായിക്കേണ്ടി വന്നിരുന്നു! ആഫ്രിക്കയിലെത്തി കേവലം 18 മാസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ആഫ്രിക്കയിൽ നൂറിലധികം പ്രാദേശിക സഭകൾ ഉടലെടുക്കുവാൻ ജോൺ ലേയ്ക്കിന്റെ ശുശ്രൂഷമൂലം ഇടയായി. ബൃഹത്തായ ഒരു ദൈവിക പ്രവൃത്തിയുടെ തുടക്കം മാത്രമായിരുന്നു ഇത്.

വർണ്ണവിവേചനം കൊടികുത്തി വാണിരുന്ന ദക്ഷിണാഫ്രിക്കയിൽ കറുത്തവർഗ്ഗക്കാരെയും സ്നേഹിക്കാൻ പഠിപ്പിച്ച യേശുവിന്റെ സുവിശേഷം കലർപ്പില്ലാതെ പ്രസംഗിച്ച ലേയ്ക്ക് പലപ്പോഴും ശക്തമായ എതിർപ്പ് നേരിടേണ്ടിവന്നതിൽ അത്ഭുതമില്ല. തന്റെ വലിയ സമ്പത്തല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ച് ഒരു മിഷണറി സംഘടനയുടേയും പിൻബലമില്ലാതെ ആഫ്രിക്കയിലേക്ക് വിശ്വാസത്തോടെ പോയ ജോൺ ലേയ്ക്ക് ഒരിക്കൽപോലും തന്റെ മീറ്റിംഗുകളിൽ സ്തോത്രക്കാഴ്ച എടുക്കുകയോ തന്റെ വ്യക്തിപരമായ ആവശ്യങ്ങൾ ഒരാടോളെങ്കിലും പറയുകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല. നിർഭാഗ്യകരമെന്ന് പറയട്ടെ, ക്രിസ്തീയ ശുശ്രൂഷക്കായി ലഭിക്കുന്ന പണം താൻ ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതായി കിംവദന്തികൾ ആഫ്രിക്കയിൽ നിന്നുതന്നെ അമേരിക്കയോളമെത്തുകയും പലരും അത് വിശ്വസിച്ചതിനാൽ സാമ്പത്തിക പ്രതിസന്ധിയിലേക്ക് ആ മിഷണറി കുടുംബവും സഹമിഷണറിമാരും പതിക്കയും ചെയ്യാൻ ഇടയായി. തന്റെ പ്രിയപത്നിയുടെ അകാല ചരമത്തിനുപോലും കാരണമാക്കിയ ഈ പ്രതിസന്ധി സാന്താന്റെ 'ക്രൂരമായ അടിയറവാണ്' തിരിച്ചറിഞ്ഞ ലേയ്ക്ക് ധൈര്യത്തോടെ ആത്മാക്കൾക്കായുള്ള ദാഹത്തോടെ തന്റെ വേല തുടരുകയാണ് ചെയ്തത്. ജെന്നിയുടെ മരണത്തിനുശേഷം ഏകദേശം ഒരു വർഷം കഴിഞ്ഞ് ലേയ്ക്ക് ആഫ്രിക്കയിലെ പ്രവർത്തനത്തിനായി കൂടുതൽ സുവിശേഷകരേയും പണവും കണ്ടെത്താനായി അമേരിക്കയിലേക്ക് പോയി. 1910ൽ എട്ട് മിഷണറിമാരേയുംകൂടി മൂവായിരം ഡോളറുമായി ആഫ്രിക്കയിലേക്ക് മടങ്ങിയ അദ്ദേഹം അടുത്ത മൂന്ന് വർഷങ്ങൾ അവിടെ കഠിനാധ്വാനം ചെയ്തതിന്റെ ഫലമായി 1250 സുവിശേഷ പ്രസംഗ

കരും 625 പ്രാദേശിക സഭകളും ഒരു ലക്ഷം പുതിയ വിശ്വാസികളും അവിടെ ഉണ്ടായി. എണ്ണമില്ലാത്ത വിധം അത്ഭുതങ്ങൾ തന്റെ ശുശ്രൂഷയിൽ നടന്നിരുന്നു.

1913-ൽ ജോൺ ലേയ്ക്ക് തന്റെ ഏഴുമക്കളുമായി അമേരിക്കയിലേക്ക് കപ്പൽ കയറുമ്പോൾ ശാരീരികമായി

.....

സമ്പത്തല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ച് ഒരു മിഷണറി സംഘടനയുടേയും പിൻബലമില്ലാതെ ആഫ്രിക്കയിലേക്ക് പോയ ജോൺ ലേയ്ക്ക് ഒരിക്കൽപോലും തന്റെ മീറ്റിംഗുകളിൽ സ്തോത്രക്കാഴ്ച എടുക്കുകയോ തന്റെ വ്യക്തിപരമായ ആവശ്യങ്ങൾ ഒരാടോളെങ്കിലും പറയുകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല.

.....

നന്നേ ക്ഷീണിതനായിരുന്നു. എന്നാൽ അന്ധകാരത്തിന്റെ സാമ്രാജ്യത്തോട് സന്ധിയില്ലാത്ത ഒരു പോരാട്ടത്തിന് തയ്യാറെടുത്തുകൊണ്ടായിരുന്നു ആ മടക്കയാത്ര. അടുത്ത ഒരു വർഷത്തിനിടയിൽ ഫ്ളോറൻസ് സിറ്റിസർ എന്ന ക്രിസ്തീയ വനിതയെ ലേയ്ക്ക് വിവാഹം കഴിച്ചു. വാഷിംഗ്ടൺ സംസ്ഥാനത്തെ സ്പോക്കെയ്ൻ എന്ന സ്ഥലത്തേക്ക് കുടുംബമായി താമസമാക്കി ആത്മീയ പ്രവർത്തനം തുടർന്നു. അത്ഭുത രോഗശാന്തിയുടെ ശുശ്രൂഷയ്ക്കായി ധാരാളം പേരെ അഭ്യസിപ്പിക്കുന്ന യത്നത്തിലായിരുന്നു തുടർന്നുള്ള കുറേനാളുകൾ. ദിനപ്രതി ശരാശരി 200 രോഗികൾക്കായി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ധാരാളം പേർ സൗഖ്യം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ആയിരക്കണക്കിന് മൈലുകൾ യാത്രചെയ്ത് രോഗശാന്തിക്കായി രോഗികൾ ലേയ്ക്കിന്റെ 'സൗഖ്യമുറികളിലേക്ക്' വരുമായിരുന്നു. ഡോക്ടർമാർ ഉപേക്ഷിച്ച രോഗികളായിരുന്നു സൗഖ്യമായവരിൽ നല്ലപങ്കും. ആറുവർഷക്കാലം തിരക്കേറിയ രോഗശാന്തി ശുശ്രൂഷകളിൽ മുഴുകിയിരുന്നപ്പോഴും 'അപ്പോസ്തോലിക സഭ'യ്ക്ക് തുടക്കം ഇടാൻ ലേയ്ക്കിനെ ദൈവം ഉപയോഗിച്ചു. അവതാമത്തെ വയസ്സിൽ ഒരു അപ്പോസ്തോലനും സഭയുടെ അദ്ധ്യ

ക്ഷനും, സഭാശുശ്രൂഷകനും അറിയപ്പെടുന്ന അത്ഭുത രോഗശാന്തി വര പ്രാപ്തനും ഒക്കെ ആയിരുന്നു ലേയ്ക്ക്. ഇതുകൊണ്ടൊന്നും തൃപ്തനായിരിക്കാൻ ലേയ്ക്ക് തയ്യാറിയിരുന്നില്ല. വ്യക്തമായ ഒരു ദർശനം തന്നെ മുന്നോട്ട് തള്ളിവിട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. 1920 പോർട്ട്ലാന്റിലേക്ക് താമസം മാറ്റി മറ്റൊരു അപ്പോസ്തോലിക സഭയ്ക്കും രോഗശാന്തി ശുശ്രൂഷയ്ക്കും തുടക്കം കുറിച്ചു. അടുത്ത പതിനൊന്ന് വർഷങ്ങൾ ഓറിഗൺ, കാലിഫോർണിയ, ടെക്സാസ് തുടങ്ങിയ അമേരിക്കൻ സംസ്ഥാനങ്ങളിലെല്ലാം സഞ്ചരിച്ച് ശക്തമായ ആത്മീക ശുശ്രൂഷയിലൂടെ ഉണർവിന് തുടക്കംകുറിച്ചു. 1924 ആയപ്പോഴേക്കും ദേശീയപത്രങ്ങൾ പോലും ലേയ്ക്കിന്റെ രോഗശാന്തി വരത്തെ അംഗീകരിച്ചിരുന്നു. അമേരിക്കൻ ഗവൺമെന്റിന്റെ സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കുകൾ പ്രകാരം ലേയ്ക്കിന്റെ രോഗശാന്തി ശുശ്രൂഷകളുടെ കേന്ദ്രമായിരുന്ന സ്പോക്കേൻ ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും ആരോഗ്യമുള്ള പട്ടണമായിരുന്നു. തെളിയിക്കപ്പെട്ട ഒരു ലക്ഷത്തോളം അത്ഭുത സൗഖ്യങ്ങൾ ഈ പട്ടണത്തിൽ മാത്രം നടന്നിരുന്നു!!

1931ൽ 61-ാം വയസ്സ് ആയപ്പോഴേക്കും തന്റെ ആരോഗ്യം ക്ഷയിച്ചു തുടങ്ങിയിരുന്നു. കണ്ണുകളുടെ കാഴ്ച മങ്ങിത്തുടങ്ങിയിരുന്നു. തന്റെ ആത്മീയ ദർശനത്തോട് കിടപിടിക്കാൻ ശാരീരിക ആരോഗ്യത്തിന് കഴിയാതെയായി. വിശ്വാസത്തിലും ധൈര്യത്തിലും അപ്പോഴും ലേയ്ക്ക് ക്ഷീണിച്ചിരുന്നില്ല. 1935ലെ ഒരു ഞായറാഴ്ച വൈകിട്ട് ഒരു പിക്നിക്നിശേഷം ഭാര്യയോടൊത്ത് ഭവനത്തിലെത്തിയ ലേയ്ക്കിന് അത്താഴത്തിനുശേഷം പക്ഷാഘാതം നേരിടുകയായിരുന്നു. രണ്ടാഴ്ചയ്ക്കുശേഷം സെപ്റ്റംബർ 16-ാം തീയതി മൂപ്പതുവർഷത്തിലധികം താൻ പ്രസംഗിച്ച 'ശക്തിയുള്ള സുവിശേഷത്തിന്റെ', വിശ്വാസ വചനങ്ങളുടെ, രചയിതാവും പൂർത്തിയാക്കുന്നവനുമായവനെ മുഖാമുഖമായി കാണാനുള്ള സമയമായിരുന്നു. 65-ാം വയസ്സിൽ നിത്യതയിലേക്ക് പ്രവേശിച്ച ഈ സുവിശേഷപോരാളി ദൈവത്തിന്റെ സൗഖ്യദായക ശക്തിയുടെ വ്യക്തമായ ഒരു ദർശനം വരുന്ന തലമുറകൾക്ക് പൈതൃകമായി സമ്മാനിച്ചശേഷമായിരുന്നു വിടപറഞ്ഞത്.

ജീവമൊഴികൾ

മേയ് 2004

ദൈവത്തിന് ഒന്നും അപമാധ്യമല്ല

ഡേവിഡ് വിൽക്കെഴ്സൺ

2

ന്യായവിധിയെക്കുറിച്ചോ നരകത്തെക്കുറിച്ചോ ഉള്ള യോഗോപാലും അവരെ സ്പർശിക്കുന്നില്ല.

പാപത്തിന്റെ ശമ്പളം മരണമാണെന്നു മേരി തോമസിനു നന്നായി മനസ്സിലായിട്ടുണ്ട്. താൻ ചെയ്ത ഓരോ പാപവും രേഖപ്പെടുത്തുകയും അതു തന്റെ കുറ്റത്തിന്റെ ഭാരം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നും അവൾക്കറിയാം. ചില ആഴ്ചകൾക്കു മുൻപുവരെ പാപം വിട്ടോടുവാനും ദൈവത്തിന്റെ ക്രോധത്തെ ഒഴിഞ്ഞു പോകുവാനും മറ്റുള്ളവരെ ഉപദേശിച്ചിരുന്നവളാണിവൾ. പക്ഷേ ഇന്ന് ഇക്കാര്യങ്ങൾ അവളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അർത്ഥമില്ലാതായി മാറിയിരിക്കുന്നു!

അടുത്തകാലത്ത് ഈ നിലയിലുള്ള ഹൃദയകാഠിന്യം ഞാൻ ഒരു എയ്ഡ്സ് വാർഡിൽ കാണുകയുണ്ടായി. ഇനി മണിക്കൂറുകൾ മാത്രം ജീവിതമുള്ള തന്റെ സഹോദരനോടൊത്തു ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്ന് ഞങ്ങളുടെ സഭയിലെ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ചാണു ഞാൻ അവിടെ പോയത്. ആശുപത്രി മുറിയിൽ ഞങ്ങൾ കടന്നപ്പോൾ മരിക്കാറായ രോഗി ടെലിവിഷനിൽ ഒരു ചിത്രം കാണുകയായിരുന്നു. അടുത്തു നിന്നു ഞാൻ മെല്ലെ ചോദിച്ചു “മോനേ, അല്പ നേരത്തിനുള്ളിൽ നീ നിത്യതയിൽ നില്ക്കാൻ പോകുകയാണ്. നീ അതു മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടോ?” അവൻ കണ്ണിമ ഒന്നുവെട്ടുകപോലും ചെയ്തില്ല. അവന്റെ കണ്ണുകൾ ടെലിവിഷൻ സ്ക്രീനിൽ തന്നെയായിരുന്നു. സമയം മുന്നോട്ടു പോകുകയാണ്. ഒടുവിൽ ഞാൻ ചോദിച്ചു “എനിക്കു നിന്നോടൊപ്പം പ്രാർത്ഥിക്കാമോ!” “ഞാൻ ഗണ്യമാക്കുന്നില്ല” അതായിരുന്നു അവന്റെ മറുപടി. ഒടുവിൽ അവനുവേണ്ടി ലളിതമായ ഒരു പ്രാർത്ഥന പ്രാർത്ഥിച്ച് ഞാൻ അവസാനിപ്പിച്ചു. ഞാൻ നോക്കിയപ്പോൾ അവന്റെ കണ്ണുകൾ അപ്പോഴും ടി.വി. സ്ക്രീനിൽ തന്നെയായിരുന്നു! നിത്യതയെ അഭിമുഖീകരിക്കുമ്പോൾ പോലും സാത്താൻ ആളുകളുടെ കണ്ണുകളെ എങ്ങനെ കുരുടാക്കിയിരിക്കുന്നു!

വീണുപോയ പല ക്രിസ്ത്യാനി

കളും എന്നോട് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്” നരകത്തിന്റെ ചിന്തകൾ എന്തിന് എന്നെ ശല്യപ്പെടുത്തണം? ഞാൻ ഇപ്പോൾ തന്നെ നരകത്തിൽ ആണല്ലോ! ഒരർത്ഥത്തിൽ അവർ പറയുന്നത് ശരിയാണ്. ഓരോ ദിവസവും തലയ്ക്കുമുകളിൽ തൂങ്ങിനില്ക്കുന്ന ജ്ഞാനയുടെ ഒരു കാർഷേഘവുമായി

വിശ്വാസവും, പ്രതീക്ഷയും, കൂടുംബവും പ്രിയപ്പെട്ടവരും നഷ്ടപ്പെട്ടശേഷം ജീവിക്കുന്നതു നരകം തന്നെയാണ്. ഒടുവിൽ നിങ്ങളുടെ പാപമയമായ സ്വയവുമായി നിങ്ങൾ ഒറ്റയ്ക്കായിത്തീരും.

ഉണരുന്നതു നരകം തന്നെയാണ്. നിയന്ത്രിക്കാനാവാത്ത ഒരു തെറ്റായ ശീലത്തിന്റെ പിടിയിൽപ്പെട്ട് ഉഴലുന്നത്, ഒരു മുഗ്ദ്ധനെപ്പോലെ സുഖാനുഭവമായി മാത്രം ജീവിക്കുന്നത് നരകം തന്നെയാണ്. കുറച്ചു കഴിയുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ ഇന്ദ്രിയ സുഖാനുഭവങ്ങൾ തന്നെ ശൂന്യമായിത്തീരും. മയക്കുമരുന്നും, ലൈംഗികപാപങ്ങൾ, പാർട്ടികൾ എല്ലാം തന്നെ അർത്ഥമില്ലാത്തതായി തീരും. നാളുകൾ കഴിയുമ്പോൾ അവയൊന്നും സന്തോഷമോ തൃപ്തിയോ തരികയില്ല. പകരം അവയെല്ലാം നിങ്ങളെ രോഗിയും ഏകാകിയുമാക്കിത്തീർക്കും. “ഞാൻ നരകത്തിലാണു ജീവിക്കുന്നത്” എന്ന ആന്തരികമായ നിലവിലായിരിക്കും നിങ്ങളിൽ നിന്ന് ഉയരുന്നത്.

വിശ്വാസവും, പ്രതീക്ഷയും, കൂടുംബവും പ്രിയപ്പെട്ടവരും നഷ്ടപ്പെട്ടശേഷം ജീവിക്കുന്നതു നരകം തന്നെയാണ്. ഒടുവിൽ നിങ്ങളുടെ പാപമയമായ സ്വയവുമായി നിങ്ങൾ ഒറ്റയ്ക്കായിത്തീരും. നിങ്ങൾ അവിടുത്തെ മുഖത്തു തൂപ്പിയവനാണെന്ന പൂർണ്ണബോധവുമായി ദൈവത്തിൽ

നിന്ന് എന്നും അന്യപ്പെട്ടവനായി നിങ്ങൾക്കു കഴിയേണ്ടിവരും. അപ്പോൾ ഒരോ പകലും നിങ്ങൾ ‘രാത്രിവന്നെങ്കിൽ’ എന്നാഗ്രഹിക്കും. ഒരോ രാത്രിയും ‘നേരം വെളുത്തിരുന്നെങ്കിൽ’ എന്നു നെടുവീർപ്പിടും.

അതേ, നിങ്ങൾ വെളിച്ചത്തിനെ തിരെ അവിശ്വസനീയമാം വിധം പാപം ചെയ്തവനാണ്. ദൈവത്തിന്റെ അത്ഭുതകരമായ വചനം നിങ്ങൾ ആസ്വദിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ യേശുവിനെ ദിനംതോറും ക്രൂശിക്കുകയും തന്നെ പരസ്യമായി ആക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നിങ്ങൾ ക്രൂശിൽ നിന്ന് അകന്നു പോകുകയും പാപത്തിന്റെ ആഴത്തിലേക്ക് ആഴ്ന്നു പോകുകയും ചെയ്യുകയാണ്. അതേ, ഇപ്പോൾ ഒരു പ്രസംഗകനോ സ്നേഹിതനോ ദൈവത്തിന്റെ ന്യായവിധിയെക്കുറിച്ചുള്ള മുന്നറിയിപ്പിനോ നിങ്ങളെ അനുതാപത്തിലേക്ക് നയിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല.

എന്നാൽ ദൈവത്തിന് നിങ്ങളിൽ ഈ പ്രവൃത്തി ചെയ്യാൻ കഴിയുകയില്ലെന്നു തീരുവെഴുത്തിൽ ഒരു ഭാഗത്തും പറയുന്നില്ല. യേശു നമ്മളോടും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് ദൈവത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒന്നും അസാധ്യമായിട്ടില്ലെന്ന്. “മനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ച് അസാധ്യമായുള്ളതു ദൈവത്തിനു സാധ്യമാണ്” (ലൂക്ക 18: 27)

തീർച്ചയായും ഒരു വ്യക്തിക്കും ദൈവത്തിനു രക്ഷിക്കാൻ കഴിയാത്ത അകലത്തിലേക്കു പോകുവാൻ കഴിയുകയില്ല. ഒരപവാദം, ക്ഷമിക്കാൻ കഴിയാത്ത പാപം ചെയ്യുന്ന ഒരാൾ മാത്രം. എന്റെ വ്യക്തപരമായ അഭിപ്രായത്തിൽ ഒരു മുൻവിശ്വാസി പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ യഥാർത്ഥ പ്രവൃത്തിയെ പിശാചിന്റെ പ്രവൃത്തിയായി ആക്ഷേപിക്കുന്നതാണിത്. അങ്ങനെ ഒരുവൻ, ക്രിസ്തുവിനെ പൂർണ്ണമായി തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നിന്ന് കീറിക്കളഞ്ഞിട്ടുള്ളവനായിരിക്കും. ഫലത്തിൽ തന്റെതായ ക്രൂശീകരണ രംഗം ഒരു ക്ഷിയിട്ടുള്ളവനാണവൻ യേശുവിനോടുള്ള സ്നേഹവും വാഞ്ഛയും ബോധപൂർവ്വം മരിപ്പിച്ചവൻ. ഇവനെ യഥാസ്ഥാനപ്പെടുത്താനാവുകയില്ല.

എന്നാൽ ‘ക്ഷമിക്കാൻ കഴിയാത്ത

ജീവമൊഴികൾ

മേയ് 2004

വണ്ണം ഞങ്ങൾ പാപം ചെയ്തുവോ? എന്ന് ഇപ്പോൾ ഭയക്കുന്നവർ വാസ്തവത്തിൽ ആ സ്ഥിതിയിൽ എത്തിയവരല്ല. എനിക്ക് എങ്ങനെ അറിയാം? അതിനുള്ള തെളിവ് അവർക്ക് അതേപ്പറ്റി ഉൽക്കണ്ഠയുണ്ട് എന്നതു തന്നെയാണ്. പൂർണ്ണമായി വരണ്ടുപോയ ഒരു മനസ്സാക്ഷിയുള്ളവനേ ക്ഷമിക്കാൻ വാസ്തവ പാപം ചെയ്യാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. ആ സ്ഥിതിയിൽ എത്തിയവനിൽ യേശുവിനോടുള്ള സ്നേഹത്തിനു പകരം ദൈവത്തോടുള്ള സമ്പൂർണ്ണമായ വെറുപ്പ് സ്ഥാനം പിടിക്കുന്നു. “ഞാൻ നിന്നിൽ നിന്നു മേലാൽ കേൾക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല” എന്നു പറഞ്ഞ് ഇവൻ ദൈവത്തിനു നേരേ തന്റെ മുഷ്ടി ചൂരുട്ടുന്നു. തന്നെ നരകത്തിൽ ഇടാൻ ദൈവത്തോടു പറയാനും ഇവൻ ധൈര്യപ്പെടുന്നു. വിശുദ്ധവും നിർമലവുമായ എല്ലാറ്റിനേയും ഇവൻ വെറുക്കുന്നു. യേശുവിനെ പുതുതായി ക്രൂശിക്കാനുള്ള അവസരം ഉറ്റുനോക്കുന്നവനാണവൻ. ദൈവത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടുള്ള എല്ലാറ്റിനേയും ആക്ഷേപിക്കുന്നവനാണവൻ.

നിങ്ങൾ ഈ മട്ടിൽ ക്ഷമിക്കാനാവാത്ത പാപം ചെയ്ത ഒരുവനാണെന്നു ചിന്തിക്കുന്നുവെങ്കിൽ യിരെമ്യാവ് 30 പരിശോധിക്കുക. ആ അധ്യായം മുഴുവനിലും യിസ്രായേലിനോടുള്ള ദൈവത്തിന്റെ കുറ്റാരോപണമാണു് നാം കാണുന്നത്. ദൈവം തന്റെ ജനത്തോട് ഇങ്ങനെ പറയുന്നു “നിങ്ങൾക്കു ധാരാളം വെളിച്ചം ഞാൻ തന്നു. നിങ്ങളെ അനുഗ്രഹിച്ച് നിങ്ങൾക്ക് അവിശ്വസനീയമായ ശാശ്വത നിമയം നൽകി. എന്നാൽ നിങ്ങൾ മുഖമല്ല പുറം എന്റെ നേരേ തിരിച്ചാണ് എന്നോടു പ്രതികരിച്ചത്.”

യിരെമ്യാവ് അവരോട് പ്രവചിച്ചു: നിന്റെ പരക്കു മാറാത്തതും നിന്റെ മുറിവു വിഷമമുള്ളതുമാകുന്നു. നിന്റെ വ്യവഹാരം നടത്തുവാൻ ആരുമില്ല. നിന്റെ മുറിവിന് ഇടുവാൻ മരുന്നും കൂഴവും ഇല്ല. നിന്റെ സ്നേഹിതന്മാർ ഒക്കെയും മറന്നിരിക്കുന്നു. നിന്റെ അകൃത്യത്തിന്റെ ആധിക്യം നിമിത്തവും നിന്റെ പാപത്തിന്റെ പെരുപ്പം നിമിത്തവും ഞാൻ നിന്നെ ശത്രു അടിക്കുന്നതുപോലെയും ക്രൂരൻ ശിക്ഷിക്കുന്നതുപോലെയും അടിച്ചിരിക്കുകൊണ്ട് അവർ നിന്നെ നോക്കുന്നില്ല. നിന്റെ പരക്കിനെയും മാറാത്ത വേദനയേയും കുറിച്ച്; നിലവിളിക്കുന്നത് എന്തിന്? നിന്റെ അകൃത്യത്തിന്റെ ആധിക്യം നിമിത്തവും നിന്റെ പാപത്തിന്റെ പെരുപ്പം നിമിത്തവും അല്ലോ ഞാൻ ഇതു നിന്നോടു ചെയ്തിരിക്കുന്നത്” (യിരെമ്യാ 30: 12-15).

യിരെമ്യാവ് അവരോടു പറഞ്ഞ

തിന്റെ രത്നച്ചുരുക്കം ഇതാണ്: “ഭീകരമായ പാപങ്ങൾ നിങ്ങളെ രോഗികളാക്കി. നിങ്ങൾ തീർത്തും മലിനപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ മുറിവ് ഭേദമാക്കാൻ കഴിയാത്തവണ്ണം ആഴമുള്ളതാണ്. ഒരു ഔഷധത്തിനും നിങ്ങളെ സുഖപ്പെടുത്താൻ കഴിയുകയില്ല.”

എന്നാൽ ദൈവവചനം ഇവിടെ മാനുഷികമായ ഒരു സൗഖ്യത്തെക്കുറിച്ചാണു പരാമർശിക്കുന്നത്. ഭൂമിയിലെ ഒരു ശക്തിക്കും ഇത്തരം ഒരു മുറിവു സുഖപ്പെടുത്താനാവില്ല. അതു തീർത്തും അസാധ്യമായിരിക്കും. എന്നാൽ ദൈവത്തിന് അതൊരിക്കലും അസാധ്യമല്ല. രോഗസൗഖ്യം

ദൈവത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒന്നും അസാധ്യമായിട്ടില്ലെന്ന് യേശു നമ്മളോട് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് “മനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ച് അസാധ്യമായുള്ളതു ദൈവത്തിനു സാധ്യമാണ്”

അസാധ്യമെന്നു വിധിക്കപ്പെട്ട ഈ ജനത്തോടു തന്നെ രണ്ടു വാക്യത്തിനു താഴെ കർത്താവ് ഇപ്രകാരമാണു പറയുന്നത് - “അവർ നിന്നെ ഭക്ഷിയെന്നും ആരും തിരിഞ്ഞു നോക്കാത്ത സീയോനെന്നും വിളിക്കുകൊണ്ടു ഞാൻ നിന്റെ മുറിവുകളെ പൊറുപ്പിച്ചു നിനക്ക് ആരോഗ്യം വരുത്തും എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാട്” (30: 17)

ദൈവം തന്റെ ജനത്തോട് ഇപ്രകാരം പറയുന്നു “നിങ്ങൾ അതിരൂപിച്ചു പോയെന്നു പറഞ്ഞ് എല്ലാവരും നിന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. നഷ്ടപ്പെട്ട, പ്രതീക്ഷയില്ലാത്ത, ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട ഒരു കുഞ്ഞിനെപ്പോലെയാണ് എല്ലാവരും നിന്നെ കാണുന്നത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ നിന്നെ ഞാൻ സൗഖ്യമാക്കാൻ പോകുന്നു. എല്ലാവരും നിന്നെ അന്യനും, മദ്യപനും, ഒരു ഗുണവുമില്ലാത്തവനും എന്നു മുദ്രകുത്തിയിരിക്കുകയാണ്. പക്ഷേ ഞാൻ നിന്നെ യഥാസ്ഥാനപ്പെടുത്തുവാൻ പോകുന്നു. എനിക്കു നിന്നോടു കരുണയുണ്ട്. നിന്റെ എല്ലാ മുറിവുകളേയും ഞാൻ സൗഖ്യമാക്കും”.

മേരി തോമസിനോട് കർത്താവു ഇതു തന്നെയാണു ചെയ്തത്. ആളുകൾ, അടുത്ത സുഹൃത്തുക്കൾപോ

ലും, അവളെ എഴുതിത്തള്ളിയിരുന്നു. അവളുടെ പ്രതീക്ഷയ്ക്കു വകയില്ലാത്ത ജീവിതം എങ്ങനെയാണു കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ടതെന്നു സത്യത്തിൽ അവർക്ക് അറിയില്ലായിരുന്നു. അനുതാപമില്ലാത്ത, മദ്യാസക്തയായ ഒരു വേശ്യയായിട്ടാണ് അവളെ അവർ കണ്ടത്. അവളുടെ പാപങ്ങളിൽ ദൈവം അവളെ കൈവിട്ടെന്ന് അവർ കരുതി. “ജയിംസ് അവളെ വിവാഹമോചനം നടത്തിയശേഷം ഏതെങ്കിലും സ്ഥാപനത്തിൽ പാർപ്പിക്കുകയാണു വേണ്ടത്”. അവർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ജയിംസിനു പോലും ഒരു ഘട്ടത്തിൽ തന്റെ പ്രതീക്ഷ കൈമോശം വന്നതുപോലെ തോന്നി. ഒരു സന്ദർഭത്തിൽ അദ്ദേഹം എന്നോടു പറഞ്ഞു “എനിക്കു വളരെ നിസ്സഹായത തോന്നുന്നു. ഇവൾ എന്നെങ്കിലും ഇതിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെടുമോ എന്ന് എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ”.

കൂടെപ്പിറപ്പേ, ലോകം നിന്നെ എഴുതിത്തള്ളിയെന്നു വരാം. കൂടും ബവും സുഹൃത്തുക്കളും നിന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചേക്കാം. പക്ഷേ ദൈവത്തിന്റെ വാഗ്ദാനം “ഞാൻ ഒരു നാളും നിന്നെ കൈവിടുകയില്ല. ഞാൻ നിന്നെ രക്ഷിക്കും. ആത്മാവിലേയും ശരീരത്തിലേയും എല്ലാ മുറിവുകളും ഞാൻ സൗഖ്യമാക്കും”.

ആളുകളുടെ വാക്കുകൾക്ക് മേരിയെ സ്പർശിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെന്നതു വാസ്തവമാണ്. സ്നേഹം കരുണ, ഭയം ഇവയ്ക്കൊന്നും മേരിയെ അലിയിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. എന്നാൽ ആഴമായ, ആന്തരികമായ ഒരു നിലവിളി അവളിൽ നിന്ന് ഉയർന്നപ്പോൾ ഈ പ്രതീക്ഷയ്ക്കു വകയില്ലാതിരുന്ന സ്ത്രീയിൽ ഒരു അത്ഭുതം സംഭവിക്കാൻ തുടങ്ങി. അവളുടെ നിലവിളിയിൽ രണ്ടു വാക്കുകളേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ “കർത്താവേ, സഹായിക്കണേ”. ആ ഘട്ടത്തിൽ മേരിക്കു പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ പോലും കഴിയുമായിരുന്നില്ല. അവൾക്കു ദൈവത്തെ സംബോധന ചെയ്യാൻ പോലും പ്രാഗല്ഭ്യമില്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ വീണ്ടും വീണ്ടും ഹൃദയത്തിന്റെ ആഴത്തിൽ നിന്ന് അവൾ നിലവിളിച്ചു “യേശുവേ എന്നെ സഹായിക്കണമേ”. അവസാനം അവൾ തന്റെ ആന്തരികമായ നിലവിളിക്ക് വാക്കുകളുടെ രൂപം കൊടുത്തു “കർത്താവേ, ഞാൻ ആഴത്തിൽ താണുപോയി. പാപത്തിൽ വളരെ ആഴത്തിൽ മുങ്ങിയിരിക്കുന്നു. എന്നെ സഹായിക്കുക, ദയവായി....”

“യഹോവേ, ആഴത്തിൽ നിന്നു ഞാൻ നിന്നോടു നിലവിളിക്കുന്നു.” (സങ്കീർത്തനം 130: 1) “എന്റെ കഷ്ടതയിൽ ഞാൻ യഹോവയോടു നിലവിളിച്ചു. അവൻ എനിക്ക് ഉത്തരം

ജീവമൊഴികൾ

മേയ് 2004

അരുളുകയും ചെയ്തു” (സങ്കീ.120:1) എന്നിങ്ങനെയുള്ള ദാവീദിന്റെ അപേക്ഷകളെയാണ് മേരിയുടെ നിലവിളി പ്രതിധ്വനിപ്പിച്ചത്. ദാവീദിനെപ്പോലെ മേരിയും തന്റെ നിലവിളിക്കു വാചകരൂപം നൽകി. ദൈവം അതുകേൾക്കുകയും ചെയ്തു.

ഒരു ദിവസം, എങ്ങു നിന്നെന്ന് അറിയാതെ മേരിയുടെ മുഖത്തു കണ്ണുനീർ ചാലുവച്ച് ഒഴുകുന്നതു കാണായി. അവളിരുന്ന് മുറിയിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ സാന്നിധ്യം വ്യക്തമായിരുന്നു. മേരിയുടെ ഹൃദയത്തിൽ അടഞ്ഞു കിടന്ന എല്ലാ ഭയവും നിരാശയും പ്രതിക്ഷയില്ലായ്മയും കണ്ണീർച്ചാലുകളായി പുറത്തേക്കൊഴുകി. ക്രിസ്തുവിന്റെ ക്ഷമ എല്ലാ വിഭ്രഷവും കുറ്റബോധവും അഴുക്കും കഴുകിക്കളയുകയും ആത്മാവിനെ നിറയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. വേഗം തന്നെ സന്തോഷംകൊണ്ട് അവൾ നിറഞ്ഞു. അവൾ ചിരിക്കാനും ഉല്ലസിക്കാനും തുടങ്ങി. ഈ യഥാസ്ഥാനപ്പെട്ട, പുതുകപ്പെട്ട വനിത കൈകളുയർത്തി നന്ദിയോടെ ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്നതും മറ്റും ഞങ്ങളെല്ലാം ആഹ്ലാദത്തോടെ കണ്ടു നിന്നു. കർത്താവു മേരിയിൽ അവിശ്വസനീയമായ ഒരു പുതിയ പ്രവൃത്തി ആരംഭിച്ചുവെന്നും അവളെ ശുദ്ധീകരിച്ച് ജീവിതത്തെ വ്യത്യസ്തപ്പെടുത്തിയെന്നും അന്ന് അവിടെ സന്നിഹിതരായിരുന്ന എല്ലാവർക്കും ബോധ്യമായി.

അവസാനം മേരിയും ജോസഫും കാലിഫോർണിയയിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി. തടവുകാർക്കിടയിലുള്ള ശുശ്രൂഷ പുനരാരംഭിച്ചു. അവരുടെ കുടുംബവും മനോഹരമായി പുനഃസ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിന്മേൽ ദൈവത്തിന്റെ പൂർണ്ണ അനുഗ്രഹം അവർ അനുഭവിക്കാനും തുടങ്ങി.

ജയിംസ് തോമസ് കഴിഞ്ഞവർഷം നിര്യാതനായി. സ്നേഹവാനും വിശ്വസ്തനുമായിരുന്ന ഈ ദൈവഭൃത്യൻ തന്റെ രക്ഷകന്റെ സവിധത്തിലേക്കു യാത്രയാവുകയായിരുന്നു. തുടർന്നു മേരി വിശ്വസ്തതയോടെ തടവുകാർക്കിടയിലെ പ്രവർത്തനം ഏറ്റെടുത്തു. അടുത്ത സമയത്തു മേരിയും നിര്യാതയായി. യേശുവിന്റെ ശക്തയായ ഒരു പോരാളിയായാണ് ദൈവകൃപയാൽ മേരി മഹത്വത്തിൽ പ്രവേശിച്ചത്. അവളുടെ ജീവിതവും സാക്ഷ്യവും ലൂക്കോസ് 18:27 ശരിവച്ചു: ദൈവത്തിന് ഒന്നും അസാധ്യമല്ല.

ദൈവം കൈവിട്ടുവെന്നുപക്ഷേ സാത്താൻ നിങ്ങളെ വിശ്വസിപ്പിച്ചേക്കാം.

മേരിയേപ്പോലെ ഒരു പക്ഷേ നിങ്ങളും കൃപയിൽ നിന്ന് എങ്ങനെയോ വീണുപോയിരിക്കാം. മറ്റുള്ളവർ എഴുതിത്തള്ളിയതിനാൽ നഷ്ടപ്പെട്ടും ഉള്ള അവസ്ഥയിലായിരിക്കാം ഇന്നു നിങ്ങൾ. തന്നെയും ആളുകൾ എഴുതിത്തള്ളിയെന്നാണു ദാവീദ് പറയുന്നത് “ദൈവം അവനെ ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു പിന്തുടർന്നു പിടിച്ചിൻ; വിടുവിപ്പാൻ ആരുമില്ല എന്നു അവർ പറയുന്നു. (സങ്കീ. 71:11)

അതുകൊണ്ട് ദാവീദ് എന്തു ചെയ്തു? മേരിതോമസ് ചെയ്തതു തന്നെയാണു ദാവീദു ചെയ്തത്. തന്റെ നിരാശയുടെ ആഴത്തിൽ നിന്ന് അവൻ നിലവിളിച്ചു “ദൈവമേ എന്നെ രക്ഷിക്കണമേ” (71 ന്റെ 12 കാണുക).

ലോകം നിന്നെ എഴുതിത്തള്ളിയെന്നു വരാം. കുടുംബവും സുഹൃത്തുക്കളും നിന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചേക്കാം. പക്ഷേ ദൈവത്തിന്റെ വാഗ്ദാനം “ഞാൻ ഒരു നാളും നിന്നെ കൈവിടുകയില്ല. ഞാൻ നിന്നെ രക്ഷിക്കും.”

ദാവീദിന്റെ നിലവിളി കേട്ട് ദൈവം അവനെ യഥാസ്ഥാനപ്പെടുത്തി. അനവധി കഷ്ടങ്ങളും അനർത്ഥങ്ങളും ഞങ്ങളെ കാണുമാറാക്കിയവനേ, നീ ഞങ്ങളെ വീണ്ടും ജീവിപ്പിക്കും ഭൂമിയുടെ ആഴങ്ങളിൽ നിന്നു ഞങ്ങളെ തിരക്കുകയറ്റും. നീ എന്റെ മഹത്വം വർദ്ധിപ്പിച്ചു. എന്നെ വീണ്ടും ആശ്വസിപ്പിക്കണമേ (71: 20-21)

ഇനി മാനസാന്തരത്തിലേക്കു പുതുക്കപ്പെടാൻ കഴിയാത്ത അവസ്ഥയിൽ എത്തിയതായി എബ്രായർ 6:4-6 ൽ നിന്നു നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കുന്നുണ്ടോ വാ. യേശുവിനെ ദിനംപ്രതി ക്രൂശിക്കുകയും നിന്ദിക്കുകയും ചെയ്ത നിങ്ങളോട് ദൈവം ക്ഷമിച്ചു വിശ്വസിക്കുവാൻ പോലും നിങ്ങൾക്കു കഴിയുന്നില്ല. നിങ്ങളുടെ പാപം വളരെ ആഴമുള്ളതും, അങ്ങേയറ്റം ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നതും സുഖപ്പെടുത്താൻ കഴിയാത്തതും ആണെന്നു നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കുന്നു.

എന്നാൽ ഞാൻ പറയട്ടെ, യിസ്രായേൽ ചെയ്തതിലേറെയൊന്നും നിങ്ങൾ ദൈവത്തെ വ്യസനിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. ദൈവം അവരെ വിഗ്രഹാരാധികളും അഹങ്കാരികളുമെന്നു മുദ്രകുത്തിയശേഷം ഇങ്ങനെ പ്രഖ്യാപിക്കു

ന്നു. “ഞാൻ ഈ ജനത്തെ നോക്കി, അതു ദുഷ്ടാദൃമുള്ള ജനം ആകുന്നു എന്നുകണ്ടു. അതുകൊണ്ട് എന്റെ കോപം അവർക്ക് വിരോധമായി ജ്വലിച്ചു ഞാൻ അവരെ ദഹിപ്പിക്കേണ്ടതിനു എന്നെ വിടുക; നിന്നെ ഞാൻ വലിയോരു ജാതിയാക്കും എന്നും യഹോവ മോശെയോടു അരുളിച്ചെയ്തു (പുറപ്പാട്: 32: 9-10 കാണുക) എന്നാൽ ദൈവവചനം പറയുന്നു: ജനത്തിനെതിരേയുള്ള തന്റെ ക്രോധത്തെക്കുറിച്ചു ദൈവം അനുതപിച്ചു മാത്രമേ അവിടുന്നു പറയുന്നതു ശ്രദ്ധിക്കുക മലകളിൽ വെച്ചു കൊന്നുകളവാൻ ഭൂതലത്തിൽ നിന്നും നശിപ്പിപ്പാനും അവരെ ദോഷത്തിനായി അവൻ കൊണ്ടുപോയി എന്നും മിസ്രയീമ്യരെക്കൊണ്ടു പറയിക്കുന്നതു എന്തിനു? നിന്റെ ഉഗ്രകോപം വിട്ടുതിരിഞ്ഞു നിന്റെ ജനത്തിനു വരുവാനുള്ള ഈ അനർത്ഥത്തെക്കുറിച്ചു അനുതപിക്കേണമേ... അപ്പോൾ യഹോവ തന്റെ ജനത്തിനു വരുത്തും എന്നു കല്പിച്ച അനർത്ഥത്തെക്കുറിച്ചു അനുതപിച്ചു” (32: 12, 14)

നമ്മുടെ ആഴത്തിലുള്ള പശ്ചാത്താപഭരിതമായ നിലവിളി കേൾക്കുമ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ ഹൃദയം സ്വർശിക്കപ്പെടുന്നു എന്നതാണു വാസ്തവം. തുടർന്ന് അവിടുന്നു വിശ്വസ്തതയോടെ നമ്മുടെ നിലവിളിയോടു പ്രതികരിക്കുന്നു. നമ്മെ യഥാസ്ഥാനപ്പെടുത്തുന്നു, സൗഖ്യമാക്കുന്നു; മാനസാന്തരത്തിലേക്കു പുതുക്കുന്നു.

ദൈവത്തോടു നിലവിളിക്കുന്നതു മാറ്റിവയ്ക്കാൻ നിങ്ങൾ പരീക്ഷിക്കപ്പെടാം. ദൈവത്തിന് ഈ കൃഴിയിൽ നിന്ന് ഏതായാലും എന്നെ കരകയറ്റാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ എനിക്ക് ഇവിടെ അല്പനേരം കൂടി കഴിയാമല്ലോ എന്നാണോ നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കുന്നത്? എന്നാൽ ബൈബിൾ പറയുന്നു: “ഇപ്പോഴാകുന്നു രക്ഷാദിവസം.” (2 കൊരിന്ത്യർ 6:2) കർത്താവിനോടു നിലവിളിക്കുവാൻ മറ്റൊരു സമയത്തിനായി കാത്തിരിക്കരുതേ. പുതുക്കം പ്രാപിക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്കുള്ള സമയം ഇതുതന്നെയാണ്.

അതുകൊണ്ട് ഇന്നു തന്നെ, ഇപ്പോൾ തന്നെ ദൈവത്തെ വിളിച്ചു പേക്ഷിക്കുക. അവിടുന്നു നിങ്ങളെ വിടുവിക്കുവാൻ വിശ്വസ്തനാണ്. ‘പച്ചപ്പുഴുവും തുള്ളനും തിന്നു കളഞ്ഞതെല്ലാം’ അവിടുന്നു പുനഃസ്ഥാപിക്കും. നിങ്ങൾക്ക് ഒരു പുതിയ ഹൃദയവും പുത്തൻ തുടക്കവും നൽകുവാൻ അവിടുന്നു വാഞ്ചരിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന് ഒന്നും അസാധ്യമല്ല.

കടപ്പാട് വേൾഡ് ചലഞ്ച്

ഒരു സ്നേഹഗാഥ

ഒരു ദിവസം സൂര്യോദയം കാണാൻ ഞാൻ നേരത്തേ ഉണർന്നു. ദൈവസൃഷ്ടിയുടെ സൗന്ദര്യം വർണ്ണനാതീതമായിരുന്നു. ദൈവത്തെ അവിടുത്തെ മനോഹരമായ കൈവേലയോർത്ത് ഞാൻ സ്തുതിച്ചു. ഞാൻ ദൈവസാന്നിധ്യം അനുഭവിക്കുകയായിരുന്നു.

അവിടുന്ന് എന്നോട് ചോദിച്ചു: “നീ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുവോ? ‘നിശ്ചയമായും’ ഞാൻ പ്രതിവചിച്ചു “അവിടുന്ന് എന്റെ കർത്താവും രക്ഷകനാണല്ലോ?”

അപ്പോൾ ദൈവം ചോദിക്കുകയാണ് “ശാരീരികവൈകല്യം ഉള്ളവനായിരുന്നെങ്കിൽ നീ എന്നെ സ്നേഹിക്കുമായിരുന്നോ?” ഞാൻ അമ്പരന്നുപോയി. ഞാൻ എന്റെ കൈകാലുകളും മറ്റ് ശരീരഭാഗങ്ങളും ശ്രദ്ധിച്ചു. അംഗവൈകല്യം ഉള്ളവനായാൽ എന്തൊക്കെ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല എന്ന ചിന്തയായിരുന്നു ഉള്ളിൽ. ഞാൻ മറുപടി പറഞ്ഞു: “കർത്താവേ ആ അവസ്ഥ കഠിനമായിരിക്കും. എങ്കിലും അപ്പോൾ ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിക്കും.”

അപ്പോൾ കർത്താവ് പറയുകയാണ്: “നീ അന്ധനായിരുന്നെങ്കിൽ എന്നേയും എന്റെ സൃഷ്ടിയേ സ്നേഹിക്കുമായിരുന്നോ?” കാണാൻ കഴിയാത്ത ഒന്നിനേ ഞാൻ എങ്ങനെ സ്നേഹിക്കും? ലോകത്തിലെ നിരവധി അന്ധരായ മനുഷ്യരെ ഞാൻ ഓർത്തു. അവരെല്ലാം ദൈവത്തെയും ദൈവസൃഷ്ടിയേയും സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ എന്ന ചിന്ത എനിക്കുണ്ടായി. ഞാൻ മറുപടി പറഞ്ഞു: “കർത്താവേ എനിക്ക് ചിന്തിക്കാൻ തന്നെ പ്രയാസമാണ്, എങ്കിലും അന്ധനാണെങ്കിലും ഞാൻ അങ്ങയെ സ്നേഹിക്കും”

“നീ ചെകിടനാണെങ്കിൽ, അപ്പോഴും എന്നെ സ്നേഹിക്കുമോ?” “ചെകിടനായാൽ ഞാൻ എന്തെങ്കിലും കേൾക്കുന്നതെങ്ങനെ? അപ്പോൾ എനിക്കു മനസ്സിലായി, ദൈവവചനത്തിന് ചെവികൊടുക്കുക എന്നത് എന്റെ ശ്രവണേന്ദ്രിയങ്ങൾ വഴിയല്ല ഹൃദയത്തിലൂടെയാണ്. “കർത്താവേ തികച്ചും ദൃഷ്ടകരമായ ഒരവസ്ഥയായിരിക്കും അത്, എങ്കിലും അപ്പോഴും ഞാൻ അവിടുത്തെ ശബ്ദം ശ്രവിക്കും”

തുടർന്ന് കർത്താവ് ചോദിക്കുന്നു: “നീ മുകനായിത്തീർന്നാൽ അപ്പോഴും എന്നെ സ്തുതിക്കുമോ?” ശബ്ദമില്ലാതെ ഞാൻ എങ്ങനെ സ്തുതിക്കും? ആ നിമിഷം ഈ ചിന്ത എന്റെ മനസ്സിലേക്കുവന്നു: നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നും ആത്മാവിൽനിന്നും അവിടുത്തെ സ്തുതിക്കാമല്ലോ? ശബ്ദം എങ്ങനെയാവാലും

സാരമില്ല. ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്നത് എപ്പോഴും ഒരു ഗാനത്തിലൂടെയാകണമെന്നില്ലല്ലോ. പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുമ്പോൾ നമ്മുടെ നന്ദി വാക്കുകളിലൂടെ നാം ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കാറുണ്ടല്ലോ. ഞാൻ പറഞ്ഞു: “എനിക്ക് നാവുകൊണ്ട് പാടാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിലും, ഞാൻ അവിടുത്തേക്ക് സ്തുതിസ്തോത്രങ്ങൾ അർപ്പിക്കും.”

കർത്താവ് ചോദ്യങ്ങൾ തുടർന്നു: “നീ വാസ്തവമായും എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുവോ? “യെരൂശലേം ശക്തമായ ഒരു ഉൾബോധത്തോടെ ഞാൻ പറഞ്ഞു: “അതേ കർത്താവേ, അവിടുന്നു മാത്രം ഏകസത്യദൈവമാകയാൽ ഞാൻ അങ്ങയെ സ്നേഹിക്കുന്നു.” ഞാൻ തൃപ്തികരമായ മറുപടി പറഞ്ഞു എന്ന് എനിക്ക് തോന്നിയ നിമിഷം തികച്ചും അപ്രതീക്ഷിതമായിരുന്നു ആ ചോദ്യം:

“മകനേ, നീ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു എങ്കിൽ പാപം ചെയ്യുന്നതെന്തുകൊണ്ട്?”

“ഞാൻ കേവലം അപൂർണ്ണനായ ഒരു മനുഷ്യൻ മാത്രമാണല്ലോ.” ഞാൻ കാരണം കണ്ടെത്തി.

“എങ്കിൽ സുഖവും സമാധാനവും മുളച്ചപ്പോൾ നീ എനിൽനിന്ന് അകന്നുപോകയും, കഷ്ടകാലത്ത് ആത്മാർത്ഥതയോടെ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതെന്ത്?”

എനിക്ക് ഉത്തരം മുട്ടിപ്പോയി. കർത്താവ് തുടർന്നു: “കൂട്ടായ്മയോ ഗങ്ങളിലും, ധ്യാനയോഗങ്ങളിലും മാത്രം പാടുകയും, ആരാധനാ സമയത്തുമാത്രം എന്നെ അന്വേഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതെന്ത്? സ്വാർത്ഥപരമായി മാത്രം പ്രാർത്ഥിക്കുകയും അവിശ്വസ്തതയോടെ ജീവിതം തുടരുകയും ചെയ്യുന്നതെന്ത്?” ഞാൻ കരഞ്ഞുകൊണ്ടേയിരുന്നു. “നീ എന്നെക്കുറിച്ച് ലജ്ജിക്കുന്നതെന്ത്? നീ അറിഞ്ഞ സുവിശേഷം മറ്റുള്ളവരുമായി പങ്കുവെക്കാത്തതെന്ത്? പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുമ്പോൾ എന്റെ തോളിൽ ചാരുവാൻ കഴിയാതെ മറ്റുള്ളവരുടെ മുഖിൽ കരയുന്നതെന്ത്? എന്നെ ശുശ്രൂഷിക്കാൻ അനേക അവസരങ്ങൾ ഞാൻ നൽകിയിട്ടും നീ ഒഴികഴിവുകൾ കണ്ടെത്തുന്നതെന്ത്?”

മറുപടി പറയാൻ ഞാൻ ശ്രമിച്ചെങ്കിലും എനിക്ക് ഉത്തരംമുട്ടിപ്പോയി.

“ജീവിതമെന്ന മഹത്തായദാനം നഷ്ടമാകാതെ ഞാൻ നിന്നെ അനുഗ്രഹിച്ചു. എന്നെ സ്നേഹിക്കുവാനും ശുശ്രൂഷിക്കുവാനുമായി താലന്തുകൾ ഞാൻ നൽകി എന്നിട്ടും നീ പുറംതിരിഞ്ഞുപോയി. എന്റെ വചനം ഞാൻ നിനക്ക് വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടും നീ പരി

ജ്ഞാനത്തിൽ വളരുന്നില്ല. ഞാൻ സംസാരിച്ചിട്ടും നീ ചെവി ചായിച്ചില്ല. എന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ കാണാൻ നീ കണ്ണു തുറന്നില്ല. ഞാൻ എന്റെ ദാസന്മാരെ നിന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചപ്പോഴൊക്കെ നീ അവരെ പറഞ്ഞയച്ചു. ഞാൻ നിന്റെ പ്രാർത്ഥനകൾക്ക് ഉത്തരം തരാതിരുന്നിട്ടില്ല.”

“നീ യഥാർത്ഥത്തിൽ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുവോ?”

എനിക്ക് മറുപടിയില്ലായിരുന്നു. എനിക്ക് എങ്ങനെ മറുപടി പറയാൻ കഴിയും? അവിശ്വസ്തനായ വിധത്തിൽ ഞാൻ ലജ്ജിതനായിരുന്നു. എനിക്ക് ഒരു ന്യായവും പറയാനില്ലായിരുന്നു. എന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിന്ന് ഒരു നിലവിളി ഉയർന്നു. കണ്ണുകളിൽനിന്നും കണ്ണുനീർ ധാരധാരയായി ഒഴുകി. ഞാൻ പറഞ്ഞു “കർത്താവേ എന്നോട് പൊറുക്കേണമേ. അവിടുത്തെ മകനായിരിക്കാൻ ഞാൻ യോഗ്യനല്ല”

കർത്താവ് പറഞ്ഞു “എന്റെ കുഞ്ഞേ! അതാണ് എന്റെ കൃപ.”

“അവിടുന്ന് എന്നോട് ഇത്രയധികം ക്ഷമകാണിക്കുന്നതെന്ത്? ഇത്രയധികം എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നതെന്ത്?”

“നീ എന്റെ സൃഷ്ടിയായതിനാൽ, എന്റെ മകനായതിനാൽ, നിന്നെ ഉപേക്ഷിക്കാൻ എനിക്ക് കഴികയില്ല.

നീ കരയുമ്പോൾ കരുണയോടെ നിന്നോടൊപ്പം ഞാനും കരയും. നീ സന്തോഷത്തോടെ ആർക്കുമ്പോൾ ഞാൻ നിന്നോടൊത്ത് സന്തോഷിക്കും. നീ നിരാശനാകുമ്പോൾ ഞാൻ നിന്നെ ഉത്സാഹിപ്പിക്കും. നീ വീഴുമ്പോൾ ഞാൻ നിന്നെ കൈപിടിച്ച് എഴുന്നേൽപ്പിക്കും. നീ ക്ഷീണിതനാകുമ്പോൾ ഞാൻ നിന്നെ കൈകളിൽ വഹിക്കും. കാലാവസാനത്തോളം ഞാൻ നിന്നോടുകൂടെയിരിക്കും. നിത്യമായി നിന്നെ സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യും.”

അപ്പോൾ ഞാൻ കരഞ്ഞു പോലെ ഒരിക്കലും കരഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇത്ര തണുപ്പനായി എനിക്ക് ഇതുവരെ എങ്ങനെ ജീവിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു? കർത്താവിനെ ഇത്രയധികം വേദനിപ്പിക്കാൻ എനിക്ക് എങ്ങനെ മനസ്സുവന്നു? ദൈവത്തോട് ഞാൻ ചോദിച്ചു: “അങ്ങ് എന്നെ എത്രമാത്രം സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ട്?” കർത്താവ് തന്റെ കരങ്ങൾ എന്നെ കാണിച്ചു. ആണിപ്പഴുതേറ്റ കരങ്ങൾ ഞാൻ കണ്ടു. എന്റെ രക്ഷകനായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പാദങ്ങളിൽ ഞാൻ സാഷ്ടാംഗം വീണു. ജീവിതത്തിൽ ആദ്യമായി ഞാൻ യഥാർത്ഥമായി പ്രാർത്ഥിക്കുകയായിരുന്നു!!

ജീവമൊഴികൾ

മേയ് 2004

ആത്മീയ നേതാവ് - 1

ക്രിസ്തീയ മണ്ഡലത്തിലെ നേതൃത്വത്തെക്കുറിച്ചു നാം ഇന്ന് ധാരാളം കേൾക്കുന്നുണ്ട്. നിങ്ങൾ ആനിലയിൽ ഒരു ആത്മീയ നേതൃത്വത്തിലേക്ക് വരുന്നവനാണോ? അങ്ങനെയെങ്കിൽ നിങ്ങൾ സ്വയം ചോദിക്കേണ്ട ചില ചോദ്യങ്ങളുണ്ട്; മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കേണ്ട ചില സത്യങ്ങളുണ്ട്. ആ സത്യങ്ങളിൽ സുപ്രധാനമായ ഒന്നിനെക്കുറിച്ചു നമുക്കു ചിന്തിക്കാം. ഒരു ആത്മീയനേതാവ് പ്രഥമമായും പ്രധാനമായും ദൈവ

കുട്ടിയെ അവിടെ എട്ടുമണിക്കൂർ ഡ്യൂട്ടിയിലായിരുന്ന നഴ്സ് തന്റെ ഡ്യൂട്ടി സമയത്ത് ശുശ്രൂഷിക്കുന്നു. അതിനുശേഷം അവൾ തന്റെ വീട്ടിലേക്ക് പോവുകയും ആ കുട്ടിയെ സംബന്ധിച്ച് കാര്യങ്ങൾ വിസ്തരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആ കുട്ടിയെ സംബന്ധിച്ച് അവൾക്കുള്ള പരിഗണന വെറും എട്ടുമണിക്കൂർ നേരത്തേക്ക് മാത്രമുള്ളതാണ്. ശേഷമുള്ള സമയം സ്വന്തമായുള്ള നിരവധി കാര്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടി അവൾ വിനിയോഗിക്കുന്നു.

നൽകുന്ന പാഠം ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷയെ വിലയിരുത്തുക. നിങ്ങൾ ഒരു അമ്മയോ അതോ നഴ്സോ?

1 തെസ്സ. 2:7,8 പൗലോസ് പറയുന്നു: “ഒരു അമ്മ തന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ പോറ്റും പോലെ ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ആർദ്രതയുള്ളവരായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ ഓമനിച്ചുകൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കു ദൈവത്തിന്റെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിപ്പാൻ മാത്രമല്ല, നിങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്കു പ്രിയ

ദൈവത്താൽ വിളിക്കപ്പെട്ടവൻ

സാക്ഷ്യം

ത്താൽ അക്കാര്യത്തിനായി വിളിക്കപ്പെട്ട ഒരു വ്യക്തി ആയിരിക്കും. ആ വേല തന്റെ തൊഴിൽ എന്ന നിലയ്ക്കല്ല തന്റെ നിയോഗം എന്ന നിലയിലായിരിക്കും അയാൾ ചെയ്യുക.

ആർക്കും സ്വയം ഒരു ആത്മീയ നേതാവായി അവരോധിക്കാൻ കഴിയുകയില്ല. “അയാൾ ദൈവത്താൽ വിളിക്കപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു” (എബ്ര. 5:4 ലിവിംഗ്). ഇതുമാറ്റാൻ കഴിയാത്ത ഒരു പ്രമാണമാണ്. അടുത്ത വാക്യത്തിൽ പറയുന്നു യേശുവും മഹാപുരോഹിതൻ എന്ന സ്ഥാനം സ്വതവേ എടുത്തിട്ടില്ല എന്ന്. പിതാവ് അവിടുത്തെ നിയമിക്കുകയായിരുന്നു. യേശുവിനെ സംബന്ധിച്ചു ഇത് അപ്രകാരമായിരുന്നുവെങ്കിൽ നമുക്ക് ഇത് എത്രയധികം ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു.

ഇന്ന് ഇൻഡ്യയിൽ സംഭവിച്ചിരിക്കുന്ന വലിയ ദുരന്തം ക്രിസ്തീയ വേലക്കാരിൽ ഏറിയപങ്കും ഉപജീവനത്തിനുവേണ്ടി ആ പ്രവർത്തനത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നതാണ്. അത് അവർക്ക് ഒരു തൊഴിലാണ്. ദൈവം അവരെ നിയോഗിച്ചതല്ല.

തൊഴിലും നിയോഗവും തമ്മിൽ വലിയ അന്തരമുണ്ട്. ഞാൻ എന്താണ് അർത്ഥമാക്കുന്നതെന്നു വിശദീകരിക്കട്ടെ. ആശുപത്രിയിലായിരിക്കുന്ന ഒരു

അവൾ സിനിമയ്ക്കു പോവുകയും ടെലിവിഷൻ കാണുകയും ചെയ്യുന്നു. അടുത്തദിവസം വീണ്ടും തന്റെ ഡ്യൂട്ടിയിൽ പ്രവേശിക്കും വരെ ആ കുട്ടി

ആത്മീയ നേതൃത്വത്തിലേക്കു വരുന്ന ഒരു വന്റെ പ്രത്യേകതകൾ എന്താണ്? ദൈവം അവനിൽനിന്ന് എന്തു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു?.... ‘സ്പിരിച്ചൽ ലീഡർ’ എന്ന പ്രശസ്ത ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ മൊഴിമാറ്റം ആരംഭിക്കുന്നു...

യെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുവാൻ അവൾക്ക് ബാധ്യതയില്ല. എന്നാൽ ആ കുട്ടിയുടെ അമ്മയ്ക്ക് ഇത്തരം സമയ പരിധിക്കൊന്നുമില്ല. തന്റെ കുട്ടി രോഗിയായിക്കഴിഞ്ഞാൽ അവൾക്ക് സിനിമയ്ക്കും ടി.വിയ്ക്കും വേണ്ടി സമയം നീക്കിവെയ്ക്കാനാവില്ല. ഇതാണ് ഒരു തൊഴിലും വിളിയും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം. ഈ ദൃഷ്ടാന്തം

രാകയാൽ ഞങ്ങളുടെ പ്രാണനും കൂടെ വച്ചുതരുവാൻ ഒരുക്കമായിരുന്നു.”

പൗലോസ് സുവിശേഷം മാത്രമല്ല സ്വന്തം പ്രാണനുംകൂടെ അവർക്കു നൽകുകയായിരുന്നു. ഇപ്രകാരമല്ലാത്ത ഒരു ശുശ്രൂഷയും ക്രിസ്തീയ ശുശ്രൂഷ അല്ല. ദൈവം വിളിച്ചു എന്നതുകൊണ്ടാണ് പൗലോസിന് അപ്രകാരം ശുശ്രൂഷിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞത്. അദ്ദേഹം അതിനെ ഒരു തൊഴിലായി കണ്ടില്ല.

ദൈവത്തെ സേവിക്കുക അത്ഭുതകരമായ കാര്യം തന്നെയാണ്. ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും മഹത്തായ കാര്യവും അതുതന്നെ. ഇന്ത്യൻ നേവിയിൽ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരിക്കുമ്പോൾ 1964 മെയ് 6ന് ദൈവം എന്നെ ഒരു മുഴുസമയ വേലക്കാരനായി വിളിച്ചു. ഞാൻ എന്റെ രാജിക്കത്ത് ഉടൻതന്നെ അധികാരികൾക്ക് സമർപ്പിച്ചു. എന്നാൽ തിസ്രായേല്യരെ വിട്ടയക്കാൻ മോശ ഫറവോനോട് അഭ്യർത്ഥിച്ചപ്പോൾ സംഭവിച്ചതുപോലെയായിരുന്നു കാര്യങ്ങൾ. ഇന്ത്യൻ നേവി എന്നെ വിട്ടയക്കാൻ ഒരുക്കമായിരുന്നുല്ല. രണ്ടു വർഷത്തെ നിരന്തരമായ അഭ്യർത്ഥനകൾക്കും

ജീവമൊഴികൾ

മേയ് 2004

നിവേദനങ്ങൾക്കും ശേഷം ദൈവത്തിന്റെ സമയത്ത് ഞാൻ അത്ഭുതകരമായി വിട്ടയക്കപ്പെട്ടു.

എന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ വ്യത്യസ്തതയത്രയും ദൈവത്താൽ വിളിക്കപ്പെട്ടു എന്നതിലാണ്.

ഒന്നാമതായി, ആളുകൾ എന്നെ കുറിച്ചും എന്റെ ശുശ്രൂഷയെക്കുറിച്ചും എന്തു പറയുന്നു എന്നതു എന്നെ ബാധിക്കുന്നില്ല. കാരണം, ഞാൻ ഉത്തരം പറയാൻ ബാധ്യസ്ഥനായിരിക്കുന്നത് എന്റെ യജമാനനോട് മാത്രമാണ്. രണ്ടാമതായി, എന്റെ ശുശ്രൂഷയിലെ ഓരോ പ്രതിസന്ധി ഘട്ടങ്ങളിലും എന്തോടൊപ്പം നിൽക്കുവാനും കൂപ തരുവാനും ഞാൻ ദൈവത്തിൽ മാത്രം ആശ്രയിക്കുന്നു.

മൂന്നാമതായി, എനിക്ക് എന്തെങ്കിലും സഹായം ലഭിക്കുന്നുണ്ടോ ഇല്ലയോ, എനിക്ക് ഭക്ഷണം ലഭിക്കുന്നുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നതു ഞാൻ ഒരിക്കലും ഗണ്യമാക്കാറില്ല. ഭക്ഷണവും സഹായവും കിട്ടുന്നുണ്ടെങ്കിൽ നല്ലതുതന്നെ. ഒന്നും ലഭിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും അതും നല്ലതുതന്നെ എന്നു ഞാൻ വീചാരിക്കുന്നു. ദൈവത്താൽ വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് എനിക്ക് ശുശ്രൂഷ ചെയ്യാതിരിക്കാൻ കഴിയില്ല. പ്രതിഫലം ലഭിച്ചാലും ഇല്ലെങ്കിലും.

എന്റെ വിളിയിൽനിന്നും എനിക്ക് ഒഴിഞ്ഞുമാറാൻ കഴിയില്ല. ഞാൻ ശമ്പളത്തിനു നിയോഗിക്കപ്പെട്ട ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനല്ല. ഭക്ഷണവും ശമ്പളവും ലഭിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അത്തരം ഒരു വ്യക്തി ജോലി നിർത്തിവയ്ക്കും. മുഖെനാ ശ്രദ്ധിച്ച ആ നഴ്സ് ശമ്പളം കിട്ടാതായാൽ തന്റെ ശുശ്രൂഷ മുടക്കിക്കളയും. എന്നാൽ അമ്മയ്ക്ക് അങ്ങനെ ചെയ്യുവാൻ കഴിയില്ല. അവൾക്കു ശമ്പളമില്ലല്ലോ. ഭക്ഷണമോ ശമ്പളമോ ലഭ്യമല്ലെങ്കിലും ഒരു അമ്മയ്ക്കും തന്റെ മക്കളെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതു വേണ്ടെന്നു വയ്ക്കാൻ കഴിയില്ല. കർത്താവിന്റെ അപ്പോസ്തോലന്മാർ കർത്താവിനെ സേവിച്ചത് അപ്രകാരമായിരുന്നു.

ദൈവത്താൽ വിളിക്കപ്പെടുക എന്നത് എത്ര മഹത്തരം! കർത്താവിന്റെ വേലയെ നിങ്ങൾ ഒരു തൊഴിലായി കാണുന്നു എങ്കിൽ ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്ന വിധത്തിൽ നിങ്ങൾക്ക് ഒരിക്കലും അത് നിറവേറ്റാൻ കഴിയില്ല. അതിനു വിളി തന്നെ വേണം. ലോകത്തിലുള്ള മറ്റ് ഏതൊരു

ജോലിയും ഒരു തൊഴിലായി സ്വീകരിക്കാൻ സാധ്യമാണ്. എന്നാൽ ഒരു പിതാവിന്റെ, മാതാവിന്റെ ദൈവഭൃത്യന്റെ ശുശ്രൂഷ അപ്രകാരം ചെയ്യുവാൻ സാധ്യമല്ല. ഇതെല്ലാം ഓരോ നിയോഗങ്ങളാണ്. പൗലോസ് കൊരിന്ത്യരോട് പറയുന്നതു ശ്രദ്ധിക്കുക: ക്രിസ്തുവിൽ അവർക്കു പതിനായിരം ഗുരുക്കന്മാർ ഉണ്ടെങ്കിലും പിതാവ്

ലോകത്തിലുള്ള മറ്റ് ഏതൊരു ജോലിയും ഒരു തൊഴിലായി സ്വീകരിക്കാൻ സാധ്യമാണ്. എന്നാൽ ഒരു പിതാവിന്റെ, മാതാവിന്റെ, ദൈവഭൃത്യന്റെ ശുശ്രൂഷ അപ്രകാരം ചെയ്യുവാൻ സാധ്യമല്ല.

ഒന്നേയുള്ളൂ. (1 കൊരി. 4:15). തന്റെ ആട്ടിൻകുട്ടത്തിനു പൗലോസ് ഒരു പിതാവും മാതാവും എല്ലാം ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റേത് ഒരു തൊഴിലായിരുന്നില്ല, ഒരു വിളി ആയിരുന്നു. 'നീ ഈ പൈതലിനെ കൊണ്ടുപോയി എനിക്കുവേണ്ടി വളർത്തേണം ഞാൻ നിനക്കു ശമ്പളം തരാം.' (പുറ. 2:9) എന്റെ ജഡത്തിൽനിന്നു ജനിച്ച മക്കളെ കുറിച്ചു ദൈവം ആദ്യം അങ്ങനെ കല്പിച്ചു. പിന്നീട് എന്റെ ആത്മീയ മക്കളെക്കുറിച്ചും അപ്രകാരം കല്പിച്ചു. ദൈവത്തിന്റെ മക്കളെ നാം കരുതുന്വോൾ നമുക്കു പ്രതിഫലം തരുന്നത് അവിടുനാണ്, മനുഷ്യരല്ല. നാം മനുഷ്യരെ സേവിക്കുന്വോൾ ശമ്പളത്തിനുവേണ്ടി നമുക്കു മനുഷ്യരിലേക്കു നോക്കാം. എന്നാൽ നാം ദൈവത്തെ സേവിക്കുന്വോൾ പ്രതിഫലത്തിനായി നമുക്കു ദൈവത്തിലേക്കു നോക്കാം. നമ്മുടെ ആവശ്യങ്ങളെ അനുയോജ്യമായ രീതിയിൽ അവിടുന്നു നിറവേറ്റും. ഓരോ സമയത്തും നമുക്ക് എത്ര ലഭിക്കണമെന്നു കൂടി അവിടുന്നു തന്നെ തീരുമാനിക്കട്ടെ. ദൈവത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ ഭൃത്യന് ദൈവികമായ ഒരു മാനുതയുണ്ട്.

സഭയിലെ അംഗങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഒരു മുപ്പൻ എന്ന നിലയ്ക്ക് വേണ്ടത്ര ഉത്തരവാദിത്വബോധം നിങ്ങൾക്ക്

ഉണ്ടാകാതെയിരിപ്പാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. എല്ലാ ഞായറാഴ്ചയും പതിവായി തിരുവചനം പഠിക്കുന്നുണ്ട് എന്ന കാര്യത്തിൽ നിങ്ങൾ തൃപ്തനായിരിക്കാം. എന്നാൽ കർത്താവിന്റെ മടങ്ങി വരവിൽ നിങ്ങളുടെ ഈ ഭൂമിയിലെ പ്രയത്നമത്രയും കത്തിപ്പോകുന്ന വെറും മരം, പുല്ല്, വൈക്കോൽ മാത്രമാണെന്ന തിരിച്ചറിവിൽ നിങ്ങൾ അമ്പരന്നു പോയേക്കാം. (1കൊരി. 3:12,13). അതത്ര വലിയ ദുരന്തമായിരിക്കുമെന്ന് ചിന്തിക്കുക. ഈ മുന്നറിയിപ്പിനെ നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾതന്നെ ഗൗരവമായി പരിഗണിക്കുമെങ്കിൽ കർത്താവിന്റെ ന്യായാസനത്തിങ്കൽ നിങ്ങൾക്കുണ്ടായേക്കാവുന്ന ദുഃഖം ലഘൂകരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞേക്കും.

നാം ഈ ഭൂമിയിൽ ജീവിക്കുകയും കർത്താവിനെ സേവിക്കുകയും ചെയ്ത കാര്യത്തിൽ നമുക്കെല്ലാം അവിടുത്തെ ന്യായാസനത്തിങ്കൽ ഓരോ അളവിൽ വേദിക്കേണ്ടിവരും. എന്നാൽ നാം ഇപ്പോഴേ സ്വയം വിധിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നമ്മുടെ ദുഃഖത്തിന്റെ അളവിനെ കുറയ്ക്കാൻ കഴിയും. ആ ദിവസത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിലായിരിക്കണം നാം നമ്മുടെ പ്രവൃത്തികളെ കാണേണ്ടതും വിലയിരുത്തേണ്ടതും.

“ഈ കുഞ്ഞുങ്ങളെ കൊണ്ടുപോയി എനിക്കുവേണ്ടി വളർത്തേണം.” എന്നു കർത്താവും പറയുന്നു. “എനിക്കുവേണ്ടി വളർത്തേണം. ഞാൻ നിനക്കു ശമ്പളം തരാം.” ഈ ശമ്പളം ധനത്തിന്റെ മാനദണ്ഡത്തിലായിരിക്കില്ല. ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നത് കർത്താവ് നമ്മുടെ ഭൗമിക ആവശ്യങ്ങൾക്ക് വേണ്ടിയും കരുതുന്നവൻ ആണ്. നമ്മുടെ അന്നന്നത്തെ ആഹാരത്തിനു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ അവിടുന്നു പഠിപ്പിച്ചു. സുവിശേഷം അറിയിക്കുന്നവർ സുവിശേഷത്താൽ ഉപജീവിക്കേണം എന്നും കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ നമ്മുടെ ഉപജീവന കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി കർത്താവ് കരുതലുള്ളവൻതന്നെയാണ്. എന്നാൽ അതിനൊക്കെ അതീതമായ ഒരു വലിയ ആത്മീയ പ്രതിഫലം കർത്താവും വച്ചിരിക്കുന്നു.

തെസ്സലോനികയിലെ ക്രിസ്തുാനികളോട് കർത്താവിന്റെ പ്രത്യക്ഷതയിൽ തന്റെ മഹത്വവും സന്തോഷവും പ്രശംസാകീർടവും അവരാണെന്നു പൗലോസ് പറയുന്നു. ഒരു പിതാവ് തന്റെ മക്കളിൽ സന്തോഷിക്കുന്നതു പോലെ അദ്ദേഹം അവരിൽ സന്തോ

□

ജീവമൊഴികൾ

മേയ് 2004

ദൈവിക സൗഖ്യത്തെപ്പറ്റി ചില വചനങ്ങൾ

1. വിശ്വാസത്താലും പ്രാർത്ഥനയാലും മുള്ള ദൈവികസൗഖ്യം പുതിയനിയമ പിതാക്കന്മാർ അനുഭവിച്ചിരുന്നു. “അബ്രഹാം ദൈവത്തോട് പ്രാർത്ഥിച്ചു; ദൈവം അബ്രാമിലേക്കിനെയും അവന്റെ ഭാര്യയേയും ദാസിമാരെയും സൗഖ്യമാക്കുകയും അവർ പ്രസവിക്കുകയും ചെയ്തു. ഉല്പത്തി.20:17

2. ദൈവം യിസ്രായേൽ ജനത്തോട് ഒരു സൗഖ്യത്തിന്റെ ഉടമ്പടി ചെയ്തിരുന്നു. ഇത്തരം ഉടമ്പടി ഒരിക്കലും ലംഘിക്കാൻ കഴിയാത്ത ഒരു നിയമനിയമമാണ്. മാനായിൽ വച്ച് ദൈവം അവരെ പരീക്ഷിക്കുകയും “ഞാൻ നിന്നെ സൗഖ്യമാക്കുന്ന യഹോവയാകുന്നു” എന്ന് അരുളിച്ചെയ്യുകയും ‘യഹോവ റാഫ്’ എന്ന് ഉടമ്പടി ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. “2)നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ വാക്ക് ശ്രദ്ധയോടെ കേട്ട് b) അവൻ പ്രസാദമുള്ളത് ചെയ്യുകയും c) അവന്റെ കല്പനകൾ അനുസരിച്ച് d)അവന്റെ സകലവിധികളും പ്രമാണിക്കുകയും ചെയ്താൽ -ഞാൻ മിസ്രയീമുകു വരുത്തിയ വ്യാധികളിൽ ഒന്നും നിനക്ക് വരുത്തുകയില്ല. ഞാൻ നിന്നെ സൗഖ്യമാക്കുന്ന യഹോവ ആകുന്നു. (പുറപ്പാട് 15:26)

3. ഈ ഉടമ്പടി ഓർത്ത് ദാവീദ്

ദൈവത്താൽ വിളിക്കപ്പെട്ടവൻ... തുടരുന്നു

ഷിച്ചിരുന്നു.

ഒരിക്കൽ വെറും പ്രാകൃതരായ മനുഷ്യരായി തന്റെ സഭയിലേക്കു വന്നവർ ആത്മീയരായി വളരുന്നതു കാണുമ്പോൾ ആത്മീയ പിതാവായ മൂപ്പൻ സന്തോഷം ഉണ്ടാകും. ഒരു പാറക്കുഷണത്തെ മനോഹരമായ ഒരു രൂപമാക്കി മാറ്റുന്ന ഒരു ശില്പിയുടെ സന്തോഷം പോലെയാണത്. അനേകമാസങ്ങൾ, ചിലപ്പോൾ വർഷങ്ങൾ പോലുമോ ശ്രദ്ധയോടെ പണിതിട്ടാകാം ശില്പത്തിന്റെ മുഖഭാഗങ്ങൾ അതേ ഛായയിൽ രൂപംകൊണ്ടത്. ഇതുതന്നെയാണു ദൈവവും നമ്മെ ഭരമേല്പിച്ചിരിക്കുന്ന ദൗത്യം. വെറുതെ ഉപദേശിക്കുന്നതിൽ മാത്രം നാം തൃപ്തരാകരുത്. ക്രിസ്തുവിന്റെ മുഖം അവരിൽ രൂപം കൊള്ളുന്നില്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ പണി വ്യഥാവാൻ.

മക്കൾ സ്വന്തം കാലിൽ

സന്തോഷിക്കുന്നു. “എൻ മനമേ യഹോവയേ വാഴ്ത്തുക; അവൻ നിന്റെ അകൃത്യം ഒക്കെയും മോചിക്കുന്നു. നിന്റെ സകല രോഗങ്ങളേയും സൗഖ്യമാക്കുന്നു.” (സങ്കീ. 103:1-3)

4. പ്രവാചകനായ യെശയ്യാവ് ഈ വസ്തുത വിളംബരം ചെയ്യുന്നു. “അന്ന് കുരുടന്മാരുടെ കണ്ണു തുറക്കപ്പെടും, ചെങ്കിടന്മാരുടെ ചെവി അട

തന്റെ അടുക്കൽ വന്നവരെയാക്കെയും യേശു സൗഖ്യമാക്കി. ആരേയും അവിടുന്ന് നിരാശരാക്കി മടക്കി അയച്ചില്ല. “നിന്നെ സൗഖ്യമാക്കുന്നത് ദൈവഹിതമല്ല” എന്ന് അവൻ ആരോടും പറഞ്ഞില്ല. ഒരു വ്യക്തി രോഗിയായി തുടരുന്നതാണ് മെച്ചമെന്ന് അവിടുന്ന് ഒരിക്കലും സൂചന തൽകിയിട്ടില്ല.

നിൽക്കാൻ പ്രാപ്തരായിത്തീരുമ്പോഴാണ് ഭൗതിക പിതാക്കന്മാർ സംതൃപ്തരാകുന്നത്. അവർ എന്നും തന്നെ ആശ്രയിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. ഒരു യഥാർത്ഥ ആത്മീയ പിതാവ് അപ്രകാരമുള്ള ഒരു വ്യക്തി ആയിരിക്കും. മക്കൾ വളർച്ചപ്രാപിക്കുന്നതനുസരിച്ച് തനിക്ക് അവരുടെമേലുള്ള നിയന്ത്രണവും കുറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും.

പന്ത്രണ്ടു മക്കളുള്ള ഒരു കുടുംബത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുക. നിങ്ങളുടെ ഭാര്യ രണ്ട് മക്കളെ വളർത്താൻ പാടുപെടുമ്പോൾ പന്ത്രണ്ടു പേരെ എങ്ങനെ വളർത്തും എന്നു നിങ്ങൾ അത്ഭുതപ്പെടുന്നുണ്ടാവും. എന്നാൽ കാലക്രമത്തിൽ പന്ത്രണ്ട് മക്കളുള്ള അമ്മയ്ക്കു രണ്ട് മക്കളുള്ള അമ്മയേക്കാൾ വളരെക്കുറഞ്ഞ അദ്ധ്വാനം മതി എന്ന് നമുക്ക് കണ്ടെത്താൻ കഴിയും. കാരണം മുത്തകുട്ടികളെ തന്നെ

ജോൺ ഗ്രഹാം ലേയ്ക്ക്

ഞ്ഞിരിക്കുകയുമില്ല. അന്ന് മുടന്തൻ മാനിനെപ്പോലെ ചാടും, ഊമന്റെ നാവ് സന്തോഷത്തോടെ പാടും. (യെശയ്യാ 35:5-6)

5. യേശുവിന്റെ പരസ്യശുശ്രൂഷയുടെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു ഭാഗം രോഗികളെ സൗഖ്യമാക്കുക എന്നതായിരുന്നു.

a. ദരിദ്രന്മാരോട് സുവിശേഷം അറിയിക്കുവാൻ കർത്താവ് എന്നെ അഭിഷേകം ചെയ്തിരിക്കുന്നതിനാൽ അവന്റെ ആത്മാവ് എന്റെ മേൽ ഉണ്ട്. b. ഹൃദയം തകർന്നവരെ സൗഖ്യമാക്കുവാനും c. തടവുകാർക്കു മോചനവും d. കുരുടന്മാർക്കു കാഴ്ചയും പ്രാപിക്കുവാനും e. പീഡിതന്മാരെ വിടുവിക്കുവാനും f. യഹോവയുടെ പ്രസാദവർഷം പ്രസംഗിക്കുവാനും അവിടുന്ന് എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു.” (ലൂക്കോസ് 4:18)

6. യേശുവിന്റെ ഭൂമിയിലെ ജീവിതത്തെപ്പറ്റി സംക്ഷിപ്തമായി സുവിശേഷത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിന്റെ ഊന്നൽ സൗഖ്യമാണ്. “പിന്നെ യേശു ഗലീലയൊക്കെയും ചുറ്റി സഞ്ചരിച്ചു കൊണ്ട് അവരുടെ പള്ളികളിൽ ഉപദേശിക്കുകയും രാജ്യത്തിന്റെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുകയും ജനത്തിനിടയിലുള്ള സകലരോഗങ്ങളും വ്യാധി

സഹായിക്കാനായി ആ അമ്മ പരിശീലിപ്പിക്കുന്നു. ക്രമത്തിൽ വീട്ടിലെ ജോലികളെല്ലാം ചെയ്യുവാൻ മക്കൾ പ്രാപ്തരായിത്തീരുകയും അമ്മ സ്വതന്ത്രയാവുകയും ചെയ്യുന്നു. സഭയിലും കാര്യങ്ങൾ ഇപ്രകാരം വേണം നടക്കുവാൻ മറ്റുള്ളവരെ വളർത്തി ചുമതലകൾ ഭരമേല്പിക്കുക. വിട്ടുകൊടുക്കുക.

എന്നാൽ അധികം സഭകളിലും എന്താണ് കാണുന്നത്. അമിതഭാരം തലയിലേറ്റിയ ശുശ്രൂഷകന്മാർ തങ്ങൾ തന്നെ എല്ലാം ചെയ്യേണ്ടിവരുന്നതു കൊണ്ട് പിരിമുറുക്കമുള്ളവരായി, ധൈര്യമില്ലാത്തവരായിത്തീരുന്നു. പന്ത്രണ്ടു മക്കളുള്ള അമ്മയും എല്ലാ ഭാരവും സ്വയം വഹിക്കുന്നവളായിരുന്നെങ്കിൽ ഇത്തരത്തിൽ പിരിമുറുക്കമുള്ളവളായിത്തീരുമായിരുന്നു. പായയിൽ മലർന്നുകിടന്നു കരഞ്ഞുകൊണ്ട് കുപ്പിപ്പാൽ മാത്രം കുടിക്കുന്ന നൂറു

□

ജീവമൊഴികൾ

മേയ് 2004

18

കളും സൗഖ്യമാക്കുകയും ചെയ്തു.” (മത്താ. 4:23)

7. ശാരീരിക സൗഖ്യം യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രായശ്ചിത്ത മരണത്തിൽ ഉള്ളടക്കം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (മത്താ. 8:1-17 ശ്രദ്ധിക്കുക. പ്രത്യേകാൽ 17-ാം വാക്യം ഈ കാര്യം വ്യക്തമാക്കുന്നു.)

8. കുഷ്ഠരോഗിയുടെ സൗഖ്യം മത്താ. 8:1-4

9. ശതാധിപന്റെ ദാസന്റെ സൗഖ്യം മത്താ. 8:5-13

10. പത്രോസിന്റെ അമ്മാവിയമ്മയുടെ സൗഖ്യം മത്താ. 8:14-15

11. പുരുഷാരത്തിന്റെ സൗഖ്യം മത്താ. 8:16

12. ഇവണ്ണം സൗഖ്യം നൽകിയതിന്റെ കാരണം 17-ാം വാക്യത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. “അവൻ നമ്മുടെ ബലഹീനതകൾ എടുത്തു വ്യാധികൾ ചുമന്നു എന്ന് യേശു പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞത് നിവൃത്തിയാകുവാൻ തന്നെ.”

13. രോഗസൗഖ്യത്തിനുള്ള ശക്തി (അധികാരം) യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്ക് നൽകി. (ലൂക്കോ. 9:1-3,6)

14. പിന്നീട് വേറെ എഴുപതുപേർക്കും സൗഖ്യമാക്കാനുള്ള നിയോഗം നൽകുകയുണ്ടായി. (ലൂക്കോ. 10:1-9)

15. സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്തിനുമുമ്പ് വീണ്ടും തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോട് യേശു പറയുന്നു. “നിങ്ങൾ ഭൂലോകമൊക്കെയും പോയി സകല സുഷ്ടിയോടും സുവിശേഷം പ്രസംഗിപ്പിൻ..... വിശ്വസിക്കുന്നവരാൽ ഈ അടയാളങ്ങൾ നടക്കും.... രോഗികളുടെ മേൽ കൈ വച്ചാൽ അവർക്ക് സൗഖ്യം വരും.” (മർക്കോസ് 16:15-18)

16. പുതിയ നിയമസഭ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരമാണ്. സഭയ്ക്ക് രോഗസൗഖ്യത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിനഷ്ടമാകാതിരിക്കേണ്ടതിന് ആത്മാവിന്റെ ഒൻപതു വരങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ രോഗശാന്തിയുടെ വരവും നൽകിയിരിക്കുന്നു. (1 കൊരി 12:8-10)

17. രോഗശാന്തി ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുവാൻ സഭയോട് കൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. (യാക്കോബ് 5:13-16) “നിങ്ങളിൽ ആരെങ്കിലും രോഗികളായിരിക്കുന്നുവോ? അവർ സഭയിലെ മുപ്പന്മാരെ വരുത്ത

കണക്കിന് കുഞ്ഞുങ്ങളുള്ള ഒരു അനാഥാലയം പോലെയാണ് പല സഭകളും. സകല ഭാരവും ഒരു ശുശ്രൂഷകൻ മാത്രം വഹിക്കുന്നതിന്റെ പരിണത ഫലമാണിത്. ഒരു ചുമതല പോലും ഒരിക്കലും നൽകപ്പെടാത്തതിനാൽ വിശ്വാസികൾ വളർച്ച പ്രാപിക്കുന്നില്ല. ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിൽ ഓരോ അവയവത്തിനും അതിന്റേതായ പ്രവൃത്തിയുണ്ട്.

യേശു പന്ത്രണ്ടുപേരെ മാത്രമാണു ശിഷ്യരാക്കിയത്. അതിലധികം ആളുകളെ ഒരു സമയത്ത് ഒരാൾക്കു

ഒട്ടെ..... വിശ്വാസത്തോടുകൂടിയ പ്രാർത്ഥന ദീനക്കാരനേ സൗഖ്യമാക്കും.”

18. ദൈവത്തിന്റെ നിത്യമായ പദ്ധതിക്ക് മാറ്റമില്ല എന്ന സത്യം തിരുവചനത്തിലുടനീളം വ്യക്തമാക്കുന്നു. “യേശുക്രിസ്തു ഇന്നലെയും ഇന്നും എന്നേക്കും മാറ്റമില്ലാത്തവൻ തന്നെ.” (എബ്രാ. 3:8). “യഹോവയായ ഞാൻ മാറാത്തവൻ” (മലാഖി 3:6).

ദൈവം എല്ലാക്കാലത്തും സൗഖ്യദായകൻ തന്നെ. ഇന്നും അവിടുന്ന് സൗഖ്യദായകനാണ്. എക്കാലവും അങ്ങനെ ആയിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഈ സൗഖ്യം നിനക്കുവേണ്ടിയുള്ളതത്രേ. തന്റെ അടുക്കൽ വന്നവരെയാക്കെയും യേശു സൗഖ്യമാക്കി. ആരേയും അവിടുന്ന് നിരാശരാക്കി മടക്കി അയച്ചില്ല. “നിന്നെ സൗഖ്യമാക്കുന്നത് ദൈവഹിതമല്ല” എന്ന് അവൻ ആരോടും പറഞ്ഞില്ല. ഒരു വ്യക്തി രോഗിയായി തുടരുന്നതാണ് മെച്ചമെന്നോ, രോഗത്തിലൂടെ വിശുദ്ധീകരണം നടക്കുന്നു എന്നോ ഒരിക്കലും സൂചന നൽകിയിട്ടില്ല. രോഗത്തെയും സൗഖ്യത്തേയുംകുറിച്ചുള്ള മാറ്റമില്ലാത്ത ദൈവഹിതം വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് തന്റെ അടുക്കൽ വന്ന എല്ലാവരേയും യേശു സൗഖ്യമാക്കി.

നിനക്ക് രോഗസൗഖ്യം ആവശ്യമാണോ? യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ രോഗം മാറിപ്പോകേണ്ടതിനായി ദൈവത്തോട് പ്രാർത്ഥിക്കുക. പാപം ചെയ്യാതിരിക്കാനുള്ള നിർബന്ധംപോലെ നിർബന്ധമായും ഈ രോഗം നിങ്ങളെ വിട്ടുപോകുവാൻ കൽപ്പിക്കുക. നിങ്ങളുടെ ദൈവദത്തമായ അധികാരം ഏറ്റുപറയുകയും ഈ രോഗാവസ്ഥയിൽ തുടരുവാൻ വിസമ്മതിക്കുകയും ചെയ്യുക. പാപത്തിൽ നിന്നുള്ള വിടുതലും അവിടുന്ന് സമ്പാദിച്ചിരിക്കുന്നു.

“അവൻ തന്റെ ശരീരത്തിൽ നമ്മുടെ പാപങ്ങളെ ചുമന്നുകൊണ്ട് ക്രൂശിന്മേലേറി. അവന്റെ മുറിവുകളാൽ നിങ്ങൾ സൗഖ്യം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു.” (1 പത്രോ 2:24)

പാപത്തിൽ നിന്നുമുള്ള വിടുത

കൈകാര്യം ചെയ്യുവാൻ കഴിയുമോ എന്ന് എനിക്കു നിശ്ചയമില്ല. അങ്ങനെയെങ്കിൽ 120 പേരുള്ള ഒരു സഭയിൽ ഒരേസമയം പത്ത് ഇടയന്മാരെങ്കിലും ശുശ്രൂഷയ്ക്കായി ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്. ‘ഇടയന്മാർ എന്ന വാക്കുകൊണ്ട് ഞാൻ അർത്ഥമാക്കുന്നത് ഒരു പിതാവിന്റെ ഹൃദയമുള്ള സഹോദരന്മാർ എന്നാണ്. മുഴുവൻ സമയവേലക്കാരല്ല. എന്തെങ്കിലും തൊഴിലും വരുമാനവുമുള്ള ഒരു ഇടയന്റെ ഹൃദയഭാരത്തോടെ കൂട്ടുസഹോദരന്മാരെ കരുതാൻ മനസ്സുള്ളവ

ലിന് മനുഷ്യരാശിക്ക് എന്തുമാത്രം അവകാശമുണ്ടോ അത്രയുംതന്നെ അവകാശം ആരോഗ്യമുള്ള ഒരു ജീവിതത്തിനും ഉണ്ട്. നിങ്ങൾക്ക് അങ്ങനെയുള്ള ഒരു ജീവിതം സാധിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ ജന്മാവകാശം കാണാതെവണ്ണം നിങ്ങൾ വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നാണ് മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. അത് നിങ്ങളുടെ ജന്മാവകാശമാണ്. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ ആ അവകാശം സ്വന്തമാക്കുക.

നിങ്ങൾ വിശ്വാസത്തിൽ ക്ഷീണിച്ചിരിക്കുന്നെങ്കിൽ വിശ്വാസമുള്ള, വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും രോഗസൗഖ്യത്തിനും വരം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നവരെ, വിളിക്കുക. അവരോടൊപ്പം പ്രാർത്ഥിക്കുക. (താഴെപ്പറയുന്ന വേദഭാഗങ്ങൾ കൂടെ വായിക്കുക: സങ്കീ. 91, യെശയ്യാ 35, മത്താ 8, 9, മർക്കോസ് 16, ലൂക്കോ 11, യോഹ 9, പ്രവൃത്തി 3,4,8,9,10,26, 1 കൊരി 12, 13.

യേശുലോകത്തിന് എന്തായിരുന്നോ അതേസ്ഥാനമാണ് യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സഭയ്ക്കും ഇന്ന് അവിടുന്ന് നൽകിയിരിക്കുന്നത്. ഒന്നാമത് ലോകത്തിൽ വന്നപ്പോൾ തന്റെ ശാരീരിക സാന്നിദ്ധ്യംകൊണ്ട് അവിടുന്ന് ലോകത്തെ അനുഗ്രഹിച്ചു. തന്റെ ഒന്നാമത്തെ വരവിൽതന്നെ ദൈവാത്മാവിനാൽ ഒന്നായി ചേർക്കപ്പെട്ട ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസികളാകുന്ന പല അവയവങ്ങളുള്ള ഒരു ശരീരം ഭൂമിയിൽ തനിക്കു പകരം അവിടുന്ന് സ്ഥാപിച്ചു.

ക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാമത്തെ ശരീരമായ സഭ ഭൂമിയിൽ സ്ഥാപിച്ചപ്പോൾ ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ ഈ ശരീരം തന്റെ ഒന്നാമത്തെ ശരീരത്തെക്കാൾ അധികാരം കുറഞ്ഞ ഒന്നായിരിക്കണം എന്ന് അവിടുന്ന് ഒരിക്കലും ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നില്ല. ഒന്നാമത്തെ ശരീരത്തിൽ അവിടുന്ന് നിറവേറ്റിയ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും അതേ അധികാരത്തോടെ രണ്ടാമത്തെ ശരീരമായ സഭയും നിറവേറ്റണം എന്നുള്ളതായിരുന്നു അവിടുത്തെ യഥാർത്ഥ ഉദ്ദേശ്യം.

രെയാണ്.

ഇന്ന് കൊയ്ത്ത് വളരെയേറെയാണ്. യഥാർത്ഥ ഇടയന്മാർ വിരളമായിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ കർത്താവിനെ സേവിക്കുവാൻ ഇറങ്ങുന്നതു മനുഷ്യരുടെ മാനം സമ്പാദിക്കുവാനോ ഒരു ജീവനോപാധി എന്ന നിലയിലോ ആയിരിക്കാതെ ദൈവം വിളിച്ചു എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലായിരിക്കട്ടെ.

തുടരും

മൊഴിമാറ്റം:

ബോബി ചെറിയാൻ, റാന്നി

ജീവമൊഴികൾ

മേയ് 2004

അധോലോകത്തിൽനിന്നുള്ള കത്തുകൾ

സി. എസ്. ലൂയിസ്

മൊഴിമാറ്റം: സാജു ഏബ്രഹാം

വായിച്ചു തുടങ്ങും മുൻപ്

സി.എസ്.ലൂയിസിന്റെ പ്രശസ്തമായ 'ദി സ്ക്രൂപ്പേഴ്സ് ലെറ്റേഴ്സ്' എന്ന ക്രിസ്തീയ ക്ലാസ്സിക്സിന്റെ സ്വതന്ത്രപരിഭാഷയാണ് 'അധോലോകത്തിൽനിന്നുള്ള കത്തുകൾ'.

ക്രിസ്തീയ ചിന്തകർക്കിടയിലെ തത്ത്വജ്ഞാനിയും തത്ത്വജ്ഞാനികൾക്കിടയിലെ ക്രിസ്തീയ ചിന്തകനും-അതായിരുന്നു സി.എസ്. ലൂയിസ്. അദ്ദേഹം തന്റെ കനപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ രചനയ്ക്കിടയിലാണ് വേറിട്ട, സെകുലറായ, അതേ സമയം ഗൗരവമായി ക്രിസ്തീയ ജീവിതം നയിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്കു ധാരാളം ഉൾവെളിച്ചം നൽകുന്ന ഭാവനാ പൂർണ്ണമായ ഈ ചിത്രീകരണം എഴുതിയത്. അന്നുതന്നെ ഏറെ പ്രശസ്തമായ ഈ പുസ്തകം നാളുകളായി അനേകർക്ക് പ്രചോദനകരമായി തുടരുന്നു. മലയാളത്തിലേക്കുള്ള അതിന്റെ മൊഴിമാറ്റമാണ് ഇവിടെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നത്.

കത്തുകളുടെ രൂപത്തിലാണ് ഇതിലെ ഓരോ അധ്യായവും. കത്ത് എഴുതിയതാകട്ടെ, ഒരു മുതിർന്ന പിശാച്, ഒരു കുട്ടിപ്പിശാചിന്റെപേർക്കാണ് എല്ലാ കത്തും.

ഓരോരുത്തർക്കും ഓരോ കാവൽ മാലാഖ ഉള്ളതുപോലെ ഓരോരുത്തരേയും വഴിതെറ്റിക്കാനും തെറ്റുപെട്ടിരിക്കാനും ഓരോ പിശാചിനെ വീതം സാത്താൻ ചുമതലപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നാണ് സി.എസ്. ലൂയിസിന്റെ ഭാവന. ഒരു മനുഷ്യന് ഒരു പിശാചുവീതം തന്റെ ഉത്തരവാദിത്വത്തിലുള്ള മനുഷ്യൻ ഒരിക്കലും ഖഡാർത്ത ക്രിസ്ത്യാനിലാകാതെ നോക്കുന്നജോലിയാണ് ഈ കുട്ടിപ്പിശാചിനുള്ളത്. അഥവാ ക്രിസ്ത്യാനിലാക്കാൻ അവനെ എങ്ങനെക്കൊണ്ടും പിന്മാറ്റത്തിലേക്കു നയിക്കണം. ഈ ലക്ഷ്യത്തോടെ രാവു പകലും ത്വന്തങ്ങളും കെണികളും ഒരുക്കി ഓരോ മനുഷ്യനേയും വീടാതെ പിൻതുടരുകയാണ് ഓരോ 'കുട്ടിപ്പിശാചും'.

ഈ കുട്ടിപ്പിശാചുക്കൾ തങ്ങളുടെ തൊഴിലിൽ മിടുക്കന്മാരാണെങ്കിലും വലിയ അനുഭവജ്ഞാനം ഉള്ളവരല്ല. അതു കൊണ്ടുതന്നെ ഈ കുട്ടിപ്പിശാചുക്കൾക്ക് വേണ്ട ഉപദേശം നൽകാനും അവരുടെ സംശയങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം നൽകാനും കൂറേ കുട്ടിപ്പിശാചുക്കളുടെ തലവനായി അനുഭവസമ്പന്നനായ ഒരു 'അമ്മാവൻ പിശാച്'നെ അധോലോക ചക്രവർത്തിയായ സാത്താൻ നിയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു.

കുട്ടിപ്പിശാചുക്കൾ തങ്ങളുടെ ജോലിയിലെ 'പുരോഗതി' സംബന്ധിച്ച് അമ്മാവൻ പിശാചിന് കൃത്യമായി റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഈ റിപ്പോർട്ട് വായിച്ചുനോക്കി കുട്ടിപ്പിശാചിനു പറ്റിയ തെറ്റുകൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി പരിഹാരമാർഗ്ഗം നിർദ്ദേശിച്ച് മറുപടി നൽകുകയാണ് 'അമ്മാവൻ പിശാച്'ന്റെ ജോലി. ഇങ്ങനെ ഒരു അമ്മാവൻ പിശാച് തന്റെ കീഴിലുള്ള ഒരു കുട്ടിപ്പിശാചിന് ചെയ്യേണ്ടതാണ് മറുപടിക്കത്തുകളുടെ സമാഹാരമാണ് 'അധോലോകത്തിൽനിന്നുള്ള കത്തുകൾ'.

കുട്ടിപ്പിശാച് അയച്ചുകൊടുത്ത റിപ്പോർട്ട് നാം കാണുന്നില്ല. 'അമ്മാവൻ പിശാച്' നൽകുന്ന മറുപടികൾ മാത്രമാണ് നാം വായിക്കുന്നത്. പക്ഷേ ഈ മറുപടിക്കത്തുകളിൽ നിന്നുതന്നെ കാര്യങ്ങൾ നമുക്കു വ്യക്തമാകും. പൈശാചിക അധോലോക സാമ്രാജ്യം എങ്ങനെയാണു പ്രവർത്തിക്കുന്നത്? പൈശാചിക കരുനീക്കങ്ങൾ എന്തെല്ലാമാണ്? നാം ജാഗ്രത പാലിക്കേണ്ടത് എവിടെയെല്ലാമാണ്? ഇതേക്കുറിച്ചെല്ലാം നമുക്കു ധാരാളം 'വെളിച്ചം' ഈ കത്തുകളിൽ നിന്നും ലഭിക്കും. അതു തന്നെയാണ് 'അധോലോകത്തിൽ നിന്നുള്ള കത്തുകൾ' പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിന്റെ പ്രസക്തിയും.

കത്തുകളിലെ തമാശ ആവോളം ആസ്വദിച്ചോളൂ. പക്ഷേ 'കളിപ്പയുടെ പിന്നിലെ കാര്യം' മനസ്സിലാക്കാൻ മറന്നുപോകരുതേ. ഒരുപക്ഷേ ഒറ്റവായനയ്ക്ക് എല്ലാം മനസ്സിലാക്കെന്ന് വരില്ല. സാരമില്ല. വീണ്ടും വായിക്കുക. അതുകൊണ്ടു പ്രചോദനം ഉണ്ടാകും. ക്രിഷ്ണമായ ഭാഗങ്ങളുടെ വാചാമയം അർത്ഥവും വ്യാഖ്യാനവുമാണ് അടികുറിപ്പായി ചേർത്തിരിക്കുന്നത്. വായനയുടെ ഒഴുകിനൂ തടസ്സമാക്കേക്കാമെങ്കിലും കൂടുതൽ വ്യക്തതയോടെ കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാൻ ഇതു സഹായകരമാക്കേകും.

ഇനി ഓരോ ലക്കത്തിലും അധോലോകത്തിലെ 'അമ്മാവൻ പിശാച്' തന്റെ കീഴിലുള്ള 'കുട്ടിപ്പിശാചിന്' അയച്ച ഓരോ കത്തുവീതം വായിക്കുക. കുട്ടിപ്പിശാചിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിലുള്ള മനുഷ്യനെ ക്രിസ്ത്യാനിലാകാതെ സൂക്ഷിക്കാനുള്ള ചില 'പൊടിക്കൈകളാണ്' അമ്മാവൻ പിശാച് ആദ്യകത്തിൽ ഉപദേശിച്ചുകൊടുത്തത്. എന്നിട്ടും അവൻ ക്രിസ്ത്യാനിലായി. ഇതിൽ അസന്തുഷ്ടി പ്രകടിപ്പിച്ച അമ്മാവൻ പിശാച് രണ്ടാമത്തെ കത്തിൽ അവൻ ആത്മീകമായി മുന്നേറാതിരിക്കുന്നതിന് ചെണ്ടുണ്ട കാര്യങ്ങൾ ഉപദേശിക്കുന്നു. പ്രാദേശിക സഭയിലെ സഹവിശ്വാസികളുടെ ജീവിതത്തിൽ കാണുന്ന 'പൊരുത്തക്കേട്' ചൂണ്ടിക്കാട്ടി അവനെ അസന്തുഷ്ടനാക്കാൻ കഴിയാമെന്ന് അമ്മാവൻ പിശാച് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. തുടർന്നു വായിക്കുക.

3

പ്രിയപ്പെട്ട കുട്ടിപ്പിശാചിന്, നിന്റെ കക്ഷി അവന്റെ അമ്മയുമായി അത്ര നല്ല ബന്ധത്തിലല്ല എന്നറിഞ്ഞതായ് എനിക്ക് വളരെ സന്തോഷമുണ്ട്. ഈ സാഹചര്യം പരമാവധി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുക. നമ്മുടെ ശത്രു' നിന്റെ കക്ഷിയുടെ ഉള്ളിന്റെ ഉള്ളിൽനിന്ന് ഒരു പ്രവൃത്തി ആരംഭിച്ച് അവന്റെ സ്വഭാവത്തിന്റെ ബാഹ്യതലങ്ങളിലേക്കും വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്ന കാര്യം നീ മറക്കരുത്. പതുക്കെ പതുക്കെ അവന് ഒരു മാറ്റമുണ്ടാകുവാനും അമ്മയോടുള്ള അകൽച്ച മാറി സന്തോഷത്തിലാകാനും

മുള്ള സാധ്യതയുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ ശത്രുവിന്റെ പ്രവൃത്തി ഇവിടെവരെ എത്തുന്നതിനുമുമ്പേ നീ രംഗത്തെത്തണം. നീ ഉടനെതന്നെ നിന്റെ കക്ഷിയുടെ അമ്മയെ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന നമ്മുടെ സഹപ്രവർത്തകൻ മൂന്നിയുമായി ബന്ധപ്പെടണം. നിങ്ങൾ പരസ്പരം സഹകരിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചാൽ ഈ അമ്മയേയും മകനേയും എപ്പോഴും പരസ്പരം അസ്വസ്ഥരാക്കുന്നതരത്തിൽ പെരുമാറുന്നവരായി നിർത്താം. അതാണ് നമുക്ക് വേണ്ടത്. ഞാൻ ചില ഉപദേശങ്ങൾകൂടു നിനക്ക് എഴുതട്ടെ: നിന്റെ കക്ഷി വിചാരിച്ചിരിക്കുന്നത് അവന്റെ മാനസാന്തരം തന്റെ ഉള്ളിൽ നടന്ന ഒരു പ്രവൃത്തി മാത്രമാണെന്നാണ്.

അതുകൊണ്ട് തന്റെ വ്യക്തിജീവിതത്തിൽ വന്ന നല്ല ചില മാറ്റങ്ങളെക്കുറിച്ച് മാത്രം എപ്പോഴും ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ അവനെ നീ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണം. ഏറ്റവും പ്രാഥമികമായ തന്റെ കടമകൾ ഒന്നും അവന്റെ മനസ്സിലേക്ക് വരാതെ വലിയ വിലയ്ക്കു ആത്മീയ വിഷയങ്ങളായിരിക്കണം അവന്റെ മനസ്സിലേക്ക് നീ ഇട്ടുകൊടുക്കേണ്ടത്. ഏറ്റവും വ്യക്തമായി മുമ്പിൽ കാണുന്ന ആവശ്യങ്ങൾ അവഗണിച്ച് പോകുന്ന ഈ മനുഷ്യരുടെ സ്വഭാവത്തെ നീ വേണ്ടവണ്ണം ഉപയോഗിക്കുക. ഒരു മണിക്കൂർ മുട്ടിന്മേൽ നിന്ന് ആത്മപരിശോധന നടത്തിയാലും അവൻ തന്റെ യഥാർത്ഥ അവസ്ഥ അറിയുന്നില്ല.

ജീവമൊഴികൾ

മേയ് 2004

20

അവന്റെ ചിന്ത എപ്പോഴും അമ്മയുടെ കുറവുകളെക്കുറിച്ച് മാത്രമായിരിക്കും.

അവൻ മുട്ടിന്മേൽ നിന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ പോലും അവന്റെ ഉള്ളിലുള്ള ഈ അസ്വസ്ഥതയെ കൂടുതൽ ഇളക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കാം.

മാത്രമല്ല തന്നിൽ വന്ന ചെറിയ ചില മാറ്റങ്ങളാൽ താനൊരു ആത്മീയനാണെന്ന് അവൻ വിചാരിക്കുകയും ചെയ്യും. (വാസ്തവത്തിൽ അവനെ അടുത്തറിയാന ആർക്കും അവന്റെ

യഥാർത്ഥ ആത്മീയനിലവാരം മനസ്സിലാകുമല്ലോ). ഈ മണ്ടനെ എത്രനാൾ ഇങ്ങനെ ഒരു മൂഢസ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിർത്താൻ കഴിയും എന്നതിലാണ് നിന്റെ കഴിവ്.

ഇപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥയിൽ അവനെ തന്റെ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കാതെ ഇരുത്തുവാൻ നമുക്ക് സാധിക്കുകയില്ല. എന്നാൽ ഈ പ്രാർത്ഥനയെല്ലാം നിഷ്പഫലമാക്കുവാൻ നിനക്കു കഴിയണം. അവന്റെ പ്രാർത്ഥന അവനു തന്നെ വളരെ ആത്മീയമാണെന്ന് തോന്നിപ്പിക്കണം. തന്റെ അമ്മയെ നിരന്തരം അലട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്ന മുട്ട് വേദനയോ മറ്റ് അസുഖങ്ങളോ ഒന്നും അവന്റെ ചിന്തയിൽ വരാതെ അമ്മയുടെ “ആത്മാവിന്റെ രക്ഷ” ഇതു മാത്രമായിരിക്കണം അവന്റെ പ്രാർത്ഥനാ വിഷയം. ഇങ്ങനെ അവനെ മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോയാൽ പല ഗുണങ്ങളുണ്ട്. അവന്റെ ചിന്ത എപ്പോഴും അമ്മയുടെ കുറവുകളെക്കുറിച്ച് മാത്രമായിരിക്കും. അതിനാൽ അവന്റെ അമ്മയുടെ ഏതെങ്കിലും ഒരു പെരുമാറ്റം വഴി അവനെ ദേഷ്യം പിടിപ്പിക്കുവാൻ വേഗത്തിൽ നമുക്ക് കഴിയും. പിന്നീട് അവൻ മുട്ടിന്മേൽ നിന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ പോലും അവന്റെ ഉള്ളിലുള്ള ഈ അസ്വസ്ഥതയെ കൂടുതൽ ഇളക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കാം. വളരെ രസകരമാണ് ഈ പരിപാടി.

അവനിങ്ങനെ അമ്മയുടെ ആത്മാവിന്റെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ അവന്റെ ഉള്ളിലുള്ളത് ഒരു ‘സാങ്കല്പിക വ്യക്തി’യാണ്.³ ഈ

സാങ്കല്പിക വ്യക്തിക്ക് തന്റെ യഥാർത്ഥ അമ്മയുടെ സ്വഭാവമല്ല എന്നു മാത്രമല്ല ഓരോ ദിവസം കഴിയുംതോറും അത് യഥാർത്ഥ്യത്തിൽനിന്നും അകന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമാണ്. അങ്ങനെ തുടരുന്ന ഈ പ്രാർത്ഥനകൊണ്ട് ഒരു ഗുണവും അവന് ഉണ്ടാവുകയില്ല. പണ്ട് ഞാൻ കൈകാര്യം ചെയ്തിരുന്ന ചിലരെ ഞാൻ ഓർക്കുന്നു. വലിയ വികാര നിർഭരമായി തന്റെ ഭാര്യയുടെ ആത്മാവിന്റെ രക്ഷയ്ക്കായി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും അടുത്ത നിമിഷം ചെറിയ ഒരു കാര്യത്തിന് യാതൊരു പ്രകോപനവും കൂടാതെ ഭാര്യയെ തല്ലുകയും ചെയ്യുന്നവർ! (നിനക്കു മനസ്സിലായില്ലെ ഈ മനുഷ്യരുടെ പ്രാർത്ഥനപോലും നമുക്ക് നിഷ്പഫലമാക്കി തീർക്കാമെന്ന്)

ഈ മനുഷ്യർക്ക് മറ്റൊരു പ്രത്യേകതയുണ്ട്. വർഷങ്ങളായി ഒരുമിച്ച് താമസിക്കുന്നവരാണെങ്കിൽ പോലും പരസ്പരം സഹിക്കാൻ കഴിയാത്തവണ്ണം അന്യോന്യം അസ്വസ്ഥരാക്കുന്ന ചില സംസാര രീതിയും മുഖഭാവവും രണ്ടുപേർക്കും കാണും. “നമ്മുടെ ജോലിക്ക് വളരെ സഹായകമാണ് ഇത്. നിന്റെ കക്ഷിക്ക് അവന്റെ അമ്മയുടെ ആ നെറ്റി ചുളിച്ചുള്ള നോട്ടമുണ്ടല്ലോ, അത് ചെറുപ്പം മുതലേ സഹിക്കാൻ കഴിയാത്തതാണ്. (ഇത് നിനക്കറിയാവുന്നതാണല്ലോ). അവന്റെ അമ്മയുടെ നെറ്റി ചുളിയുന്ന സന്ദർഭത്തിലെല്ലാം അത് മനഃപൂർവ്വം തന്നെ അസ്വസ്ഥനാക്കുന്നതിനുള്ള അമ്മയുടെ പ്രവൃത്തിയാണെന്ന് അവനെ ഓർമ്മിപ്പിക്കണം. നിന്റെ കക്ഷിക്ക് ശരിയാവണം തന്നെ ഞാൻ ശോധന ചെയ്യുവാനുള്ള താഴ്മയോ താത്പര്യമോ ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് നിനക്ക് കാര്യങ്ങളൊക്കെ എഴുപ്പമായിത്തീരും.

പരിഷ്കൃത മനുഷ്യൻ തന്റെ വെറുപ്പ് ഒരിക്കലും മോശപ്പെട്ട ഭാഷ ഉപയോഗിച്ച് പ്രകടിപ്പിക്കാറില്ല. എന്നാൽ സ്വരംകൊണ്ടും പറയുന്ന സന്ദർഭംകൊണ്ടും മറ്റുള്ളവരെ നല്ല പോലെ വേദനിപ്പിക്കുവാൻ ഇവർക്കു കഴിയും (നീയും മ്ലാനിയും കൂടി വിചാരിച്ചാൽ മനുഷ്യരുടെ ഈ സ്വഭാവവും നമുക്ക് അനുകൂലമായി ഉപയോഗിക്കുവാൻ കഴിയും) നിന്റെ കക്ഷി അമ്മയോട് സംസാരിക്കുമ്പോൾ അവൻ പറയുന്ന വാക്കുകൾക്ക് അതിന്റെ അക്ഷരാർത്ഥം മാത്രമേ എടുക്കാവൂ എന്ന് അവനെകൊണ്ട് വാഗ്ദാനം പിടിപ്പിക്കുന്നു. അതേസമയം അവന്റെ അമ്മ പറയുന്ന വാക്കുകൾക്കു പുറകിൽ ഇല്ലാത്ത അർത്ഥങ്ങളൊക്കെ കണ്ടുപിടിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും വേണം. അവന്റെ അമ്മയിൽ മ്ലാനിയും ഇത് തന്നെ ചെയ്യണം. അങ്ങനെ രണ്ടുപേർക്കും ‘ഇരട്ടസ്വഭാവം’ നൽകുക വഴി ഈ അമ്മയേയും മകനേയും ഒരിക്കലും തമ്മിൽ ചേരാത്തവരായി നിർത്തുവാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിയും. രണ്ടുപേരും തങ്ങൾ ഒരു കുറ്റവും ചെയ്തിട്ടില്ല എന്ന വിചാരത്തിലുമായിരിക്കും. അങ്ങനെ പലപല തന്ത്രങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് നിന്റെ കക്ഷിയും അവന്റെ അമ്മയും തമ്മിലുള്ള

ജീവമൊഴികൾ

മേയ് 2004

അകലം കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരണം. ഒരിക്കലും അവൻ ഒരു യഥാർത്ഥ ആത്മീയനെപ്പോലെ അമ്മയുടെ എല്ലാ കുറവുകളും ക്ഷമിച്ച് ഉൾക്കൊള്ളുവാനുള്ള മനോഭാവം ഉണ്ടാകുവാൻ ഇടയാകരുത്.

വേറൊരു കാര്യംകൂടെ ചോദിക്കട്ടെ. ഈ അമ്മയെന്ന കക്ഷിയുടെ ആത്മീയ നിലവാരമൊക്കെ എങ്ങനെയാണ്? തന്റെ മകന്റെ മാനസാന്തരം

ത്തിൽ അവൾ ഹൃദയപൂർവ്വം സന്തോഷിക്കുന്നുണ്ടോ അതോ താൻ ചെറുപ്പത്തിലെ അവനെ പഠിപ്പിച്ച നല്ല കാര്യങ്ങളാണിതൊക്കെ. അല്ലാതെ ഇതിലൊന്നും വലിയ കാര്യമില്ല എന്നൊരു ഭാവമാണോ? (നമ്മുടെ ശത്രു പറഞ്ഞ മുടിയൻ പുത്രന്റെ കഥയിലെ ജ്യേഷ്ഠ സഹോദരനെ ഓർക്കുക). നീ ഇത് അന്വേഷിച്ച് അറിയുക. ഭാവിയിൽ

നമുക്ക് പ്രയോജനമുള്ളതാണ് ആ അറിവ്. തൽക്കാലം നിർത്തട്ടെ.

സ്നേഹപൂർവ്വം
അമ്മാവൻ പിശാച്

അടിക്കുറിപ്പുകൾ

1. 'നമ്മുടെ ശത്രു നിന്റെ കക്ഷിയുടെ ഉള്ളിന്റെ ഉള്ളിൽനിന്ന്.... നീ മറക്കരുത്'- 'നമ്മുടെ ശത്രു' എന്ന് പറയുന്നതു ദൈവത്തെക്കുറിച്ചാണ്. ദൈവം ഈ മനുഷ്യന്റെ ഉള്ളിന്റെ ഉള്ളിൽ-ആത്മാവിൽ-ഒരു പ്രവൃത്തി ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതു പുറത്തേക്കു വ്യാപിച്ച് അമ്മയോടുള്ള തന്റെ മനോഭാവത്തെ അവൻ പരിശോധിക്കുന്ന ഘട്ടം വരുന്നതിനു മുൻപേ ഇതിൽ ഇടപെട്ട് അമ്മയും മകനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിൽ പരമാവധി കുഴപ്പങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുവാനാണ് അമ്മാവൻ പിശാച് ഉപദേശിക്കുന്നത്. ഇതിന് അമ്മയുടെ മേൽനോട്ട ചുമതലയുള്ള 'മൂന്നി' എന്ന കുട്ടിപ്പിശാചിന്റെ സഹകരണം തേടാനും ഉപദേശിക്കുന്നു.

2. 'വലിയവലിയ ആത്മീയ വിഷയങ്ങളായിരിക്കണം... ഇട്ടുകൊടുക്കേണ്ടത്'-ക്രിസ്ത്യാനിയായ ഈ കക്ഷിയെ എപ്പോഴും ഒരു മുഖസ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഇരുത്താനുള്ള വഴിയാണ് അമ്മാവൻ പിശാച് ഇവിടെ പറയുന്നത്. അവന്റെ മനസ്സിലേക്ക് വലിയ ആത്മീയ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തയും സങ്കല്പങ്ങളും കൊണ്ടുവരണം. അതേസമയം അവൻ പ്രായോഗികതലത്തിൽ ചെയ്യേണ്ട കടമകൾ പ്രധാനമല്ലെന്ന് തോന്നിപ്പിക്കുകയും വേണം. ഉദാഹരണത്തിന് തന്റെ അമ്മയുടെ ആത്മാവിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കാൻ അവൻ സമയം എടുക്കുന്നു. അതേസമയം അമ്മയുടെ മുട്ടുവേദനയ്ക്കുള്ള മരുന്നു വാങ്ങിക്കൊടുക്കുക എന്ന പ്രാഥമികമായ കടമ അവൻ അവഗണിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ഫലം എന്താണ്? 'താൻ വളരെ പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടും അമ്മ ആത്മീയമായി ഒരു മുന്നേറ്റവും കാണിക്കുന്നില്ലല്ലോ.' എന്ന ഇച്ഛാഭംഗവും ഈർഷ്യയും മകന്. 'വലു ആത്മീയം പറയുന്ന ഇവന് എന്റെ മുട്ടുവേദനയും ആരോഗ്യവും പ്രശ്നമല്ലല്ലോ' എന്ന ഖേദവും കുത്തുവാക്കുകളും അമ്മയ്ക്ക്! ചുരുക്കത്തിൽ പിശാച് അമ്മയേയും മകനേയും തമ്മിൽ തെറ്റിക്കാൻ എങ്ങനെ സമർത്ഥമായി കരുക്കൾ നീക്കുന്നുവെന്നു ശ്രദ്ധിക്കുക.

3. 'അവന്റെ ഉള്ളിലുള്ളത് ഒരു സങ്കല്പിക വ്യക്തിയാണ്'- സങ്കല്പവും യഥാർത്ഥ്യവും തമ്മിലുള്ള

പൊരുത്തക്കേട് മനുഷ്യരെ അസ്വസ്ഥരാക്കും. ഇതു പിശാചിനറിയാം. അതുകൊണ്ട് തന്റെ അമ്മയെ കുറിച്ച് ആദർശാത്മകമായ ഒരു സങ്കല്പം വച്ചു പുലർത്താൻ പിശാച് തന്റെ കക്ഷിയെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. പക്ഷേ അമ്മയെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ ആദർശാത്മകമായ സങ്കല്പം (ideal concept) യഥാർത്ഥമല്ല. ഫലം അമ്മയെന്ന സങ്കല്പവ്യക്തിയും യഥാർത്ഥ വ്യക്തിയും തമ്മിലുള്ള വൈരുദ്ധ്യം വെളിവാകുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിലെല്ലാം മകൻ അസ്വസ്ഥനായിത്തീരും.

4. 'വർഷങ്ങളായി ഒരുമിച്ചു താമസിക്കുന്നവരാണെങ്കിൽപ്പോലും... അന്യോന്യം അസ്വസ്ഥരാകുന്ന... മുഖഭാവവും രണ്ടു പേർക്കും കാണും.

സംസാരത്തിലെ സ്വരം മാറ്റം, മുഖത്തെ ഭാവഭേദങ്ങൾ ഇവയെല്ലാം അടുത്തു പെരുമാറുന്ന രണ്ടുപേരിൽ അസ്വസ്ഥതയുണ്ടാക്കാൻ പിശാച് ഉപയോഗപ്പെടുത്തും. ഇവിടെ അമ്മയുടെ നെറ്റിച്ചുളിച്ചുള്ള നോട്ടം മകന് ഇഷ്ടമല്ല. കാരണം ഈ മുഖഭാവം ഒരു പക്ഷേ കുട്ടിക്കാലത്തുതന്നെ ശിക്ഷിക്കാനായി പിടിക്കുമ്പോൾ ഉള്ള അമ്മയുടെ നോട്ടത്തെയായിരിക്കാം ബോധപൂർവ്വമായി അവനെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് അമ്മയുടെ മുഖത്ത് ഇപ്പോഴും ആ മട്ടിലുള്ള ഒരു ഭാവഭേദം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത് മകനെ വല്ലാതെ അസ്വസ്ഥനാക്കും. മറുവശത്തു മകൻ രാവിലെ ഓഫീസിൽ പോകാനുള്ള ധൃതിയിൽവന്ന് 'പ്രാതൽ ഇനിയും ആയില്ലേ!' എന്നു ചോദിക്കുമ്പോൾ ആ ചോദ്യത്തിന്റെ കേവലമായ അർത്ഥത്തിന് അപ്പുറത്ത് മകന്റെ ആ സ്വഭാവം ഭാവവും അമ്മയ്ക്ക് ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. കാരണം തന്റെ വ്യക്തിത്വത്തെ അവഗണിക്കുകയും തന്നെ ഉപദ്രവിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന ഭർത്താവിന്റെ സ്വഭാവത്തേയും ചേഷ്ടകളെയുമായിരിക്കാം മകന്റെ പെരുമാറ്റം അമ്മയെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്. ഇത് അമ്മയെ പൊട്ടിത്തെറിച്ച് മറുപടി പറയാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. ഉപബോധമനസ്സിൽ നടക്കുന്ന ഈ വ്യാപാരത്തെക്കുറിച്ച് അറിയാത്തതിനാൽ മകൻ അത്ഭുതപ്പെടുന്നു:

"ഞാൻ ഒന്നു നെറ്റിച്ചുളിച്ചതിന് അവൻ എന്തിനാണിങ്ങനെ അസ്വസ്ഥനാകുന്നത്?" ഇരുവർക്കും പരസ്പരം മനസ്സിലാകുന്നില്ല. പിശാച് ഈ സന്ദർഭം മുതലേടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു!

5. 'അങ്ങനെ രണ്ടുപേർക്കും 'ഇരുട്ടുസ്വഭാവം' നൽകുക വഴി... നിങ്ങൾക്കു കഴിയും മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിലെ മറ്റൊരു പ്രത്യേകതയിലേക്കാണ് ഇതു വിരൽ ചൂണ്ടുന്നത്. നാം മറ്റൊരാളോടു സംസാരിക്കുന്നു. അയാൾ മറുപടി പറയുന്നു. ഈ സംസാരത്തിൽ നാ പറയുന്ന വാക്കുകൾക്ക് വാച്യാർത്ഥത്തിൽ കവിഞ്ഞ് എന്തെങ്കിലും ആന്തരാർത്ഥവും ദൃസ്തൃചനയും ഉണ്ടെന്ന് ആരെങ്കിലും ആരോപിച്ചാൽ നാം അതു സമ്മതിച്ചുകൊടുക്കുകയില്ല. എന്നാൽ മറ്റേയാൾ നമ്മോടു സംസാരിച്ചതിന് കേവലം വാക്കുകൾക്ക് അപ്പുറത്ത് ചില ഉദ്ദേശ്യവും അർത്ഥവും ദൃസ്തൃചനയും ഒക്കെയുണ്ടെന്ന് നാം ചിന്തിക്കും. ഇവിടെ നാം നമുക്കു ഒരു നില വാരവും മറ്റൊരാൾക്ക് മറ്റൊരു നിലവാരവുമാണു നൽകുന്നത്. ഇത് ഇരുട്ടുസ്വഭാവമല്ലേ? അമ്മയുടെയും മകന്റെയും പരസ്പര സംഭാഷണത്തിൽ ഈ 'ഇരുട്ടുസ്വഭാവം' കൊണ്ടുവന്ന് പരമാവധി തെറ്റിദ്ധാരണയുണ്ടാക്കണമെന്നാണ് അമ്മാവൻ പിശാച് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

6. 'ഇതിലൊന്നും വലിയ കാര്യമില്ല എന്നൊരു ഭാവമാണോ?'-തന്റെ മകന്റെ മാനസാന്തരത്തിന്റെ ആഴവും അർത്ഥവും അമ്മ മനസ്സിലാക്കരുതെന്നാണു പിശാചുക്കൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. "ഓ അവന്റെ മാനസാന്തരമോ? അതൊക്കെ ചെറുപ്പത്തിൽ ഞാൻ പല നല്ല കാര്യങ്ങളും പറഞ്ഞുകൊടുത്തതിന്റെ പരിണതഫലം എന്നതല്ലേ ഉള്ളൂ? അല്ലാതെ ഇതൊന്നും വലിയ കാര്യമല്ല" ഇതായിരിക്കണം മകന്റെ മാനസാന്തരത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അമ്മയുടെ മനോഭാവം-സാന്താൻ ഇതാണ് ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. 'മുടിയൻ പുത്ര'ന്റെ ഉപമയിൽ ഇളയസഹോദരന്റെ മാനസാന്തരത്തെക്കുറിച്ച് മുത്ത സഹോദരന്റെ മനോഭാവവും ഈ വിധത്തിൽ ഗൗരവമില്ലാത്തതായിരുന്നല്ലോ.

ജീവമൊഴികൾ

മേയ് 2004

യിസ്രായേൽ പ്രശ്നം രൂക്ഷമാകുന്നു

യിസ്രായേൽ വീണ്ടും 'ഭാരമുള്ള കല്ല്' ആയി മാറുന്നു. ഈ 'കല്ലിനെ' ചുമക്കുന്ന അമേരിക്കയും ലോകരാഷ്ട്രങ്ങളുടെ പ്രതിഷേധം ഏറ്റുവാങ്ങുന്നു. യിസ്രായേലിനെ സംബന്ധിക്കുന്ന ബൈബിൾ പ്രവചനങ്ങളെ ശരിവയ്ക്കുന്ന വിധത്തിൽ 'വിശുദ്ധഭൂമി' വീണ്ടും 'കലാപഭൂമി' യായി മാറുകയാണ്.

പലസ്തീൻ സംഘടനയായ ഹമാസിന്റെ ആത്മീയ ആചാര്യൻ ഷെയ്ക് അഹമ്മദ് യാസിൻ മാർച്ച് 22 ന് യിസ്രായേൽ മിസൈൽ ആക്രമണം മൂലം വധിച്ചതാണ് ഇപ്പോഴത്തെ പ്രശ്നത്തിനു തുടക്കം കുറിച്ചത്. തുടർന്ന് ഹാമാസിന്റെ തലവനായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടത് ഹമാസിന്റെ എട്ടു സ്ഥാപക അംഗങ്ങളിൽ ഒരാളായ അബ്ദുൽ അസീസ് അൽ റന്തീസി യായിരുന്നു. റന്തീസിയും ഒരു മാസം തികയും മുൻപ് യിസ്രായേലിന്റെ മിസൈൽ ആക്രമണത്തിൽ കൊല്ലപ്പെട്ടു.

ഇതോടെ യിസ്രായേലിനും യിസ്രായേലിനെ പിൻ താങ്ങുന്ന അമേരിക്കയ്ക്കും എതിരേ ലോകവ്യാപകമായി പ്രതിഷേധം ഉയർന്നിരിക്കുന്നു. യിസ്രായേലിനു കനത്ത തിരിച്ചടി നൽകുമെന്നും പ്രതിഷേധത്തിന്റെ അഗ്നി പർവ്വതം പൊട്ടിത്തെറിക്കുമെന്നും ഹമാസ് മുന്നറിയിപ്പു നൽകി കഴിഞ്ഞു. യിസ്രായേലിനു നൂറുമടങ്ങു തിരിച്ചടിനൽകുമെന്ന് ഹമാസിന്റെ സൈനിക വിഭാഗമായ ഇസ്-അൽ-ദീൻ അൽഖസും പ്രഖ്യാപിച്ചു. യിസ്രായേലിനെ ന്യായീകരിക്കുന്ന അമേരിക്കയ്ക്ക് എതിരേയും രൂക്ഷമായി വിമർശനം അറബ് രാഷ്ട്രങ്ങളിൽ നിന്ന് ഉയർന്നിട്ടുണ്ട്. യിസ്രായേലിന്റെ ഏകപക്ഷീയമായ നടപടികളോട് അമേരിക്ക പുലർത്തുന്ന പക്ഷപാതപരമായ നിലപാടിന്റെ പ്രതിഫലനമാണ് റന്തീസിയുടെ കൊലപാതകമെന്ന് പലസ്തീൻ പ്രധാനമന്ത്രി അഹമ്മദ് ഖുരെയ് ആരോപിച്ചു. 'അമേരിക്കൻ ഭരണകൂടമാണ് റന്തീസിയുടെ വധത്തിന് ഉത്തരവാദിയെന്ന് ലബനനിലെ ഷിയ പ്രസ്ഥാനമായ ഹിസ്ബുള്ളയും കുറ്റപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അമേരിക്കൻ പ്രസിഡന്റ് ജോർജ്ജ് ബുഷിനെ കാണാൻ വാഷിങ്ടണിൽ പോയ യിസ്രായേൽ പ്രധാനമന്ത്രി ആരിയൽ ഷരോൺ നാട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തിയ ഉടനെയാണ് റന്തീസി വധിക്കപ്പെട്ടതെന്നും അവർ ചൂണ്ടിക്കാ

ട്ടുന്നു.

ചുരുക്കത്തിൽ വരുന്ന ദിവസങ്ങളിൽ പ്രശ്നം കത്തിക്കാളുമെന്നും സമാധാനം പശ്ചിമേഷ്യയിൽനിന്ന് അകലെയാകുമെന്നും ലോകമാസകലം ഭീതി ഉയർന്നിട്ടുണ്ട്.

ആരാധനാലയം ആക്രമിച്ചു 48 മരണം

നൈജീരിയയിലെ സാൽവയിൽ ഒരു ക്രിസ്തീയ പ്രാർത്ഥനാലയത്തിൽ തീവ്രവാദികൾ തള്ളിക്കയറി 48 പേരെ വധിച്ചതായി റിപ്പോർട്ട്. പ്രഭാത പ്രാർത്ഥനാവേളയിൽ ആയുധധാരികളായ ഇരുനൂറ്റിലേറെപേർ ആരാധനാലയത്തിൽ കയറി വിശ്വാസികളെ വെട്ടിക്കൊലപ്പെടുത്തുകയായിരുന്നുവത്രേ. സംഭവത്തിൽ ക്രിസ്ത്യൻ അസോസിയേഷൻ ഓഫ് നൈജീരിയ ശക്തമായി പ്രതിഷേധിച്ചു.

യുവതികളുടെ ഇടയിൽ ആത്മഹത്യ പെരുകുന്നു

ദക്ഷിണേന്ത്യയിൽ യുവതികളുടെ ഇടയിൽ ആത്മഹത്യാനിരക്ക് വർദ്ധിച്ചതായി ബ്രിട്ടീഷ് മെഡിക്കൽ പ്രസിദ്ധീകരണമായ 'ദിലാർസെറ്റ്' തമിഴ്നാ

ട്ടിൽ നടത്തിയ പഠനം സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ദക്ഷിണേന്ത്യയിൽ ഒരു ലക്ഷത്തിൽ 148 എന്നാണ് യുവതികളുടെ ഇടയിൽ 1 ലെ ആത്മഹത്യാനിരക്ക്. ആ

സ്ഥാനത്ത് ദക്ഷിണേന്ത്യയിൽ യുവാക്കളുടെ ഇടയിലെ ആത്മഹത്യകൾ ഒരു ലക്ഷത്തിന് 58 മാത്രമാണ്. അതേ സമയം ലോകത്തിലെ യുവജനങ്ങളുടെ ഇടയിലെ ശരാശരി ആത്മഹത്യാനിരക്ക് ഒരു ലക്ഷത്തിന് 14.5 മാത്രമാണ്.

ശ്രീലങ്ക: കയ്യേറ്റം വർദ്ധിക്കുന്നു

ശ്രീലങ്കയിൽ ജനസംഖ്യയുടെ ഒരു ശതമാനം മാത്രം വരുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു നേരേ ആക്രമണം വർദ്ധിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ നാലുമാസത്തിനുള്ളിൽ അവിടെ 146 ക്രിസ്തീയ ദേവാലയങ്ങൾ തകർക്കപ്പെട്ടതാണ് റിപ്പോർട്ട്. അതേസമയം ഗവൺമെന്റ് ഈ കയ്യേറ്റങ്ങൾക്കു നേരേ നിസ്സംഗത പുലർത്തുകയാണെന്ന ആരോപണം ഉണ്ട്.

വായനക്കാർ എഴുതുന്നു

'അയോലോക കത്തുകൾ' നന്ന്

'ജീവമൊഴികളിൽ' ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്ന 'അയോലോകത്തിൽ' നിന്നുള്ള കത്തുകൾ ജീവിതത്തിൽ നേരിടുന്ന യാഥാർത്ഥ്യം ആണ്. ജീവിതത്തെ താൽക്കാലിക കാര്യങ്ങളിൽ ഉടക്കി നിർത്തി ദൈവത്തിൽ നിന്നകറ്റുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന - ഉത്തമാവസ്ഥയിൽ തളച്ചിടുന്ന - പിശാചിനെതിരെ ഉണരുവാൻ ഒരു വെല്ലുവിളിയും മുന്നറിയിപ്പുമാണ് ഈ കത്തുകൾ. സാജു ഏബ്രഹാം തയ്യാറാക്കുന്ന ഈ പംക്തിക്ക് ആത്മാർത്ഥമായ അഭിനന്ദനങ്ങൾ കർത്താവു കൂടുതൽ കൃപ പകരുമാറാകട്ടെ.

അലക്സ് പി. ജോൺ
ബാംഗ്ലൂർ-560043

ആഴമുള്ള ലേഖനങ്ങൾ

'ജീവമൊഴികൾ' മാസിക വായിക്കുന്ന ആളാണു ഞാൻ. എല്ലാ ലേഖനങ്ങളും നല്ല ആത്മീയ ആഴമുള്ളതാണ്. നിങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനത്തെ ഓർത്തു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

ബി. രാജു, ചിറ്റൂർ റോഡ്,
പാലക്കാട് 678 013

ലേഖനങ്ങൾ പ്രയോജനകരം

കഴിഞ്ഞ മൂന്നു വർഷമായി ഞാൻ 'ജീവമൊഴികളുടെ' സ്ഥിരം വായനക്കാരിയാണ്. മാസികയിലെ ലേഖനങ്ങൾ എന്റെ ആത്മീയ ജീവിതത്തിനു വളരെ പ്രയോജനപ്രദമാണ്. ജീവമൊഴികൾ മറ്റുള്ളവർക്ക് പരിചയപ്പെടുത്താനും ഞാൻ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്.

ബിന പ്രകാശ്
സോളൻ, ഹിമാചൽപ്രദേശ്

ജ്ഞാനം പ്രാപിക്കുന്നതിന്

തടസ്സമാകുന്ന അറിവ്

ദാവിയെക്കുറിച്ച് ആകുലപ്പെടാതെ സമാധാനമായിരിക്കാൻ പഠിക്കുക. നമുക്ക് ഈ ലോകത്തിൽ എത്രനാൾ ഉണ്ടെന്നകാര്യം ദൈവം മാത്രം അറിയുന്നു. ഒരുപക്ഷേ, അങ്ങനെ യോന്നുണ്ടായിരിക്കില്ല. യഥാർത്ഥത്തിൽ നമ്മുടേതെന്നു പറയുവാൻ ഒരു 'ഇന്ന്' എങ്കിലും നമുക്കുണ്ടോ? ഇന്നത്തെ സമയം പോലും സമയത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥനായ ദൈവത്തിന്റെ പദ്ധതിപ്രകാരം ജീവിക്കേണ്ടവനാണ് ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി.

ചെയ്യുന്ന ഏത് കാര്യവും നല്ല താൽപര്യത്തോടെയാണ് ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്ക് അത് നന്നായി പൂർത്തീകരിക്കുവാൻ കഴിയും. എന്നാൽ പല കാര്യങ്ങൾ ഒരേ സമയം ചെയ്തുതീർക്കണമെന്ന മോഹവും അതിനുവേണ്ടിയുള്ള ക്ലേശങ്ങളും ഒഴിവാക്കുക. ഒരു സമയം ഒരു കാര്യത്തിൽ മാത്രം വ്യാപൃതനാവുകയും അതിൽ വിശ്വസ്തനായിരിക്കുകയും ചെയ്യുക. നിങ്ങൾക്കാവശ്യമുള്ള കൃപയും സമാധാനവും ലഭ്യമാവുക തന്നെ ചെയ്യും.

'ലോകത്തിൽനിന്ന് വേർപെടുക' എന്ന ഒരു കാര്യം മാത്രം നാം മനസ്സിലാക്കിയാൽ പോരാ. കാരണം ലോകത്തിൽനിന്ന് വേർപെട്ടിരിക്കാനും അതേസമയം അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിനേക്കുറിച്ച് ഉള്ളിൽ ഒരു പ്രശംസാമനോഭാവം സൂക്ഷിക്കുവാനും നമുക്കു കഴിയും. അതു

കൊണ്ട് താഴ്മയുള്ളവരായിരിക്കുവാൻ ശ്രദ്ധിക്കുക. ഈ രണ്ട് കാര്യങ്ങളും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം നാം തിരിച്ചറിയേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. ലോകത്തോട് വേർപെടുക എന്നുവെച്ചാൽ ബാഹ്യമായി പല കാര്യങ്ങളോടുമുള്ള ഒരു വേർപാട് മാത്രമാണ്. എന്നാൽ താഴ്മയേക്കുറിച്ചും എളിമയേക്കുറിച്ചും പറയുമ്പോൾ നാം നമ്മുടെ ആന്തരിക മനുഷ്യനേക്കുറിച്ചാണ് പറയുന്നത്. അഹന്തയുടേയും പ്രതാപത്തിന്റേയും എല്ലാ കരിനിഴലുകളും നമ്മെ വിട്ടുപോയിരിക്കുന്നു. വളരെ ശരിയെന്നും നമ്മെയെന്നും നാം കരുതുന്ന നമ്മുടെ ജ്ഞാനവും ധർമ്മികതയും തന്നെ നമ്മിൽ ഉളവാക്കുന്ന ആത്മ പ്രശംസ എത്ര അപകടകരമാണെന്ന് നാം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടോ?

ഓരോ സന്ദർഭങ്ങളിലും എളിമയുള്ള മനോഭാവമുള്ളവരായിരിക്കാൻ നാം ശ്രദ്ധിക്കണം. നാം നമ്മേക്കുറിച്ചോ, നമ്മുടെ കഴിവുകളേക്കുറിച്ചോ ഒരിക്കലും പ്രശംസിക്കരുത്. നമ്മുടെ നിസ്വാർത്ഥതയെക്കുറിച്ചും നിഷ്കളങ്കതയെക്കുറിച്ചും നേരിനേക്കുറിച്ചും പലപ്പോഴും നാം അറിയാതെതന്നെ പ്രശംസിക്കുന്നവരാകാറുണ്ടോ? ഈ കാര്യങ്ങളൊന്നും നമ്മിൽനിന്നുള്ള തല്ല എന്ന യഥാർത്ഥ്യം നാം ഓർക്കാറില്ല. ഇവയത്രയും ദൈവത്തിന്റെ ദാനമാണ്. ശിശുക്കളിൽനിന്ന് നമുക്കൊരു

പാഠം പഠിക്കാം. അവർ ഒന്നിന്റേയും ഉടമസ്ഥത അവകാശപ്പെടുന്നില്ല. രത്നങ്ങളും കളിപ്പാട്ടങ്ങളും അവരെ സംബന്ധിച്ച് ഒരുപോലെയാണ്. ഒന്നിന്റേയും ഉടമസ്ഥരാകാതെയിരിക്കുക. എല്ലാറ്റിന്റേയും ഉടമസ്ഥൻ ദൈവമാണെന്ന് അംഗീകരിക്കുക. നമ്മെത്തന്നെ മറക്കാൻ ഇത് നമ്മെ സഹായിക്കും. എല്ലാ അവസരങ്ങളിലും മറ്റുള്ളവർക്ക് വേണ്ടി വഴിമാറുക.

പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ ബുദ്ധിയിൽനിന്ന് ശുദ്ധി ചെയ്യപ്പെട്ട ഭംഗിയുള്ള പ്രാർത്ഥനകൾ ഒഴിവാക്കുക. ഹൃദയത്തിൽനിന്ന് ലളിതവും സ്നേഹനിർഭരവുമായ പ്രാർത്ഥനകൾ ഉണ്ടാകട്ടെ.

ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പിൽ കൂടുതൽ സമയം ഏകാന്തതയിൽ നിശ്ശബ്ദമായിരിക്കുവാൻ നിങ്ങളുടെ പ്രാണൻ പഠിക്കട്ടെ. സ്വന്ത താൽപര്യങ്ങളെയൊക്കെ ത്യജിക്കുവാനും താഴ്മ, ബലഹീനത, കീഴടങ്ങൽ, സാവധാനത എന്നിവയെ സ്നേഹിക്കുവാനും നിങ്ങൾ ഇതിലൂടെ പഠിക്കും. ലോകം തിരസ്കരിച്ചു കളഞ്ഞവരും യഥാർത്ഥ സത്യങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുന്ന വരുമായ ഗുരുക്കന്മാർ ഇവർതന്നെ. മാനുഷികമായ അറിവുകൾക്ക് യഥാർത്ഥ ജ്ഞാനം പ്രാപിക്കുന്നതിന് വിലങ്ങുതടിയാകാനേ കഴിയൂ.

ബ്രദർ സാക്പുന്നൻ പ്രസംഗിക്കുന്നു

സ്ഥലം : കോലഞ്ചേരി Y.M.C.A

സമയം : മേയ് 21, 22, 23 (വെള്ളി-ഞായർ)

ദിവസവും വൈകുന്നേരം ആറുമണിക്ക് യോഗങ്ങൾ ആരംഭിക്കും.

ശനിയാഴ്ച പകലും മീറ്റിംഗ് ഉണ്ടായിരിക്കും.

കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്ക്:

95 - 484 - 2604384, 9846077925 (മൊബൈൽ)

ഏവർക്കും സ്വാഗതം